

HANDELINGEN

Vergadering van dinsdag 18 december 1979

INHOUDSOPGAVE

BERICHTEN VAN VERHINDERING
Afwezig met kennisgeving, blz. 87

NIEUW LID VAN DE RAAD, blz. 87

ROUWHULDE, blz. 87

ONTWERP VAN DECREET
Indiening en verzending, blz. 87

VOORSTELLEN VAN DECREET
Indiening en verzending, blz. 87
Intrekking, blz. 87

VERSLAGEN
Indiening, blz. 88

VERSLAG VAN HET REKENHOF
Indiening en verzending, blz. 88

VRAAG (R.v.O. art. 52) van de heer J. VALKENIERS tot de Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest over een mogelijke afwijking van de gestelde normen inzake het minimum-aantal onthaalgezinnen

voorgeschreven door het KB van 18 augustus 1975 houdende vaststelling van de voorwaarden van de financiële bijdrage van het rijk in de werkingskosten van de diensten voor onthaalmoeders, erkend door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn, blz. 88

ONTWERP VAN DECREET waarbij de bestemming wordt vastgesteld van voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van de begroting van Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980

— 6-A (1979-1980)-Nrs. 1 en 2

— 7 (1979-1980)-Nr. 1 (Verslag van het Rekenhof)

Algemene bespreking, blz. 89

Spreker : de heer A. VANDENABEELE, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 90

ONTWERP VAN DECREET houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen

— 14 (B.Z. 1979)-Nrs. 1 tot 14

Algemene bespreking, blz. 91

Sprekers : de heren F. SWAELEN, verslaggever, F. GROOTJANS, J. VAN ELEWYCK, H. SCHILTZ, L. VAN GEYT, F. PIOT, J. MANGELSCHOTS, mevrouw R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap, de heer K. POMA

Artikelsgewijze bespreking, blz. 116

Sprekers : de heer O. VAN OOTEGHEM, mevrouw R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap, de heren L. VAN GEYT, F. GROOTJANS, K. POMA, J. VAN ELEWYCK, F. SWAELEN, verslaggever, F. PIOT, H. SCHILTZ

ONTWERP VAN DECREET waarbij de bestemming wordt vastgesteld van voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van de begroting van Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980

— 6-A (1979-1980)-Nrs. 1 en 2

— 7 (1979-1980)-Nr. 1 (Verslag van het Rekenhof)

Naamstemming, blz. 143

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN, blz. 145

SCHORSING EN HERVATTING VAN DE VERGADERING, blz. 145

ONTWERP VAN DECREET waarbij de bestemming wordt vastgesteld van voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van de begroting van Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980

— 6-A (1979-1980)-Nrs. 1 en 2

— 7 (1979-1980)-Nr. 1 (Verslag van het Rekenhof)

Naamstemming (Herhaling), blz. 145

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN, blz. 146

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 51)
Indiening, blz. 146

VOORZITTER : de heer H. Boel.

De heren A. Laridon en M. Olivier, Secretarissen, nemen plaats aan het bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

— *De vergadering wordt geopend om 14.45 uur.*

DE VOORZITTER : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

DE VOORZITTER : Ik deel aan de Raad mee dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden :

L. Danschutter, J. De Loore-Raeymaekers, G. De Rouck, P. De Vlies, L. Hancké, P. Van Grembergen, W. Van Renterghem, J. Vergeylen, W. Verleysen, gezondheidsredenen ;
L. Pans, buitenlands ;
Tijl Declercq, L. Detiège, G. Nyffels, ambtsverplichtingen ;
E. Flamant, familieverplichtingen.

NIEUW LID VAN DE RAAD

DE VOORZITTER : Dames en heren, op 6 december 1979 heeft de Senaat de geloofsbrieven geldig verklaard van mevrouw Marie-Louise Maes-Vanrobaeys en haar ter opvolging van de heer Marcel Vandewiele, die ontslagnemend was, uitgeroepen tot lid van de Senaat.

Op dezelfde datum heeft mevrouw Maes-Vanrobaeys de grondwettelijke eed afgelegd en daar zij tot de Nederlandse taalgroep behoort, is zij meteen lid geworden van de Raad.

Mede namens u allen heet ik mevrouw Maes-Vanrobaeys welkom in deze vergadering.
(Applaus bij alle leden)

ROUWHULDE

DE VOORZITTER (*voor de staande vergadering*) : Dames en heren, ik moge bij de aanvang van deze vergadering, enige ogenblikken ingetogenheid vragen ter nagedachtenis van wijlen Senator Jules Van Canneyt en van de heer Dries De Meerleer, eerste Griffier — Secretaris-generaal van deze Raad.

(De vergadering neemt een minuut stilte in acht)

ONTWERP VAN DECREET**Indiening en verzending**

DE VOORZITTER : Het volgend ontwerp van decreet werd ingediend en naar de bevoegde commissie verzonden :

- Ontwerp van decreet waarbij de bestemming wordt vastgesteld van nieuwe voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van de begroting van Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980 — 6-A (1979-1980)-Nr. 1.
Verzonden naar de Commissie voor de begroting.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verzending**

DE VOORZITTER : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend en naar de bevoegde commissies verzonden :

- Voorstel van decreet van de heer J. Bascour C.S. houdende verplichte invoering van een eenvormig vak stenografie in het secundair onderwijs — 91 (1979-1980)-Nr. 1.
Verzonden naar de Commissie voor onderwijs.
- Voorstel van decreet van de heer F. Willockx C.S. tot wijziging van het decreet van 25 februari 1975 tot vaststelling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar — 92 (1979-1980)-Nr. 1.
Verzonden naar de Commissie voor jeugdbeleid, permanente vorming en sport.
- Voorstel van decreet van de heer P. De Vlies C.S. houdende erkenning van het wapen en de vlag van de gemeenten -93 (1979-1980)-Nr. 1.
Verzonden naar de Commissie voor culturele promotie en het cultureel patrimonium.

Intrekking

DE VOORZITTER : Het volgende voorstel van decreet werd ingetrokken :

- Voorstel van decreet van de heer P. De Vlies houdende erkenning van het wapen en de vlag van de gemeenten — 83 (B.Z. 1979)-Nr. 1.

VERSLAGEN

Indiening

DE VOORZITTER : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer I. Egelmeers namens de Commissie voor taalwetgeving en taalbescherming over het voorstel van decreet van de heer W. Seeuws c.s. betreffende de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde — 78 (B.Z. 1979)-Nr. 2.
- door de heer F. SWAELEN namens de Commissie voor mediabeleid over het ontwerp van decreet houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandstalige Uitzendingen — 14 (B.Z. 1979)-Nr. 9 + Errata.

VERSLAG VAN HET REKENHOF

Indiening en verzending

DE VOORZITTER : Het volgende verslag werd ingediend en naar de bevoegde commissie verzonden :

- Verslag van het Rekenhof over het onderzoek van het ontwerp van decreet waarbij de bestemming wordt vastgesteld van voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van de begroting van Nationale Opvoeding. Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980 — 7 (1979-1980)-Nr. 1.
Verzonden naar de Commissie voor de begroting.

VRAAG (R.v.O. art. 52)

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse gewest over een mogelijke afwijking van de gestelde normen inzake het minimumaantal onthaalgezinnen voorgeschreven door het KB van 18 augustus 1975 houdende vaststelling van de voorwaarden van de financiële bijdrage van het rijk in de werkingskosten van de diensten voor onthaalmoeders, erkend door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn.

DE VOORZITTER : Dames en heren, aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Valkeniers tot de Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest over een mogelijke afwijking van de gestelde normen inzake

het minimum-aantal onthaalgezinnen voorgeschreven door het KB van 18 augustus 1975 houdende vaststelling van de voorwaarden van de financiële bijdrage van het rijk in de werkingskosten van de diensten voor onthaalmoeders, erkend door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn. De heer Valkeniers heeft het woord.

DE HEER J. VALKENIERS (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, mijnheer de Staatssecretaris, dames en heren, artikel 2 van het KB van 18 augustus 1975 bepaalt dat, om werkingstoelagen te kunnen genieten, een dienst voor onthaalgezinnen moet beschikken over minstens 10 personen die bereid zijn kinderen tot de leeftijd van 3 jaar thuis op te nemen. Zoals blijkt uit een antwoord van Minister Dhoore aan de heer De Keersmaecker (25 februari 1976, Bulletin van Vragen en Antwoorden-Kamer, nr. 20, blz. 15 16) vallen deze diensten ook onder de taalwetgeving.

Op basis van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken (KB 18 april 1966) kunnen in de Brusselse agglomeratie hetzij Franstalige hetzij Nederlandstalige diensten voor onthaalgezinnen worden opgericht. Een Nederlandstalige onthaalmoeder kan bijgevolg niet aansluiten bij een Franstalige dienst zonder een bewijs te hebben geleverd van een voldoende kennis van het Frans en dit via een examen bij het Vast Wervingssecretariaat. Hetzelfde geldt ook voor een Franstalige die wil aansluiten bij een Nederlandstalige dienst.

Het blijkt nu dat men in bepaalde gemeenten van de Brusselse agglomeratie zowel een Nederlandstalige als een Franstalige dienst wil oprichten. Daarbij halen de Nederlandstalige diensten vaak niet het vereiste aantal van 10 onthaalgezinnen.

Dit heeft voor de Brusselse Vlamingen de volgende gevolgen :

1. de Nederlandstalige onthaalgezinnen kunnen geen deel uitmaken van een dienst en genieten bijgevolg ook geen belastingsvrijstelling ;
2. ofwel worden de Nederlandstalige onthaalgezinnen bij de Franstalige gerekend na inlevering van een bewijs van voldoende kennis van het Frans.

Daarom stel ik de Staatssecretaris de vraag of het niet dringend noodzakelijk is dat, ten voordele van de Nederlandstalige onthaalgezinnen in de Brusselse agglomeratie, het aantal voor oprichting van een dienst vereiste onthaalgezinnen tot de helft zou teruggebracht worden. Dergelijke gunstnormen werden trouwens ook reeds getroffen voor de kinderdagverblijven wat de bezetting van 70 % betreft (KB van 25 september 1978) en voor de kleuterscholen (KB van 22 september 1977).

Op deze wijze kunnen ook de Nederlandstalige onthaalgezinnen in de Brusselse agglomeratie belastingvrijstelling genieten, wat met de huidige normen niet het geval is.

DE VOORZITTER : De heer Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest heeft het woord.

DE HEER D. COENS, Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, als antwoord op zijn mondelinge vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Volgens inlichtingen vanwege het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn is er in het arrondissement Brussel geen enkele Nederlandstalige maar ook geen enkele Franstalige dienst voor onthaalmoeders erkend. Wel is er één aanvraag tot erkenning van een Nederlandstalige dienst ingediend.

Tot nu toe werden op het NWK wat betreft de vrije onthaalmoeders nog geen afzonderlijke statistieken opgesteld van de erkende Nederlandstalige en Franstalige onthaalmoeders in het arrondissement Brussel.

Sommige onthaalmoeders doen hun aanvraag in het Nederlands maar dat wil helemaal niet zeggen dat zij Nederlandstalige kinderen opnemen.

Immers de onthaalmoeders nemen die kinderen op die zich als cliënt bij hen aanbieden en dat zijn in Brussel voor een heel groot deel vreemdelingen. Zoals u weet, komen 42 % van de geboorten bij de vreemdelingen voor.

In het arrondissement Brussel zijn er in het totaal 361 Nederlandstalige en Franstalige vrije onthaalmoeders.

Het Koninklijk Besluit van 18 augustus 1975 heeft de bedoeling om de onthaalmoeders in een wettelijk kader onder te brengen.

De uitgaven die men voor de diensten voor onthaalmoeders in die optiek voorziet, zijn slechts verantwoord indien de diensten minstens 10 onthaalmoeders omvatten.

De reglementering voor de Diensten voor Onthaalmoeders werd niet opgesteld met als doel aan deze onthaalmoeders het voordeel van een belastingvrijstelling toe te kennen.

Integendeel, het is omdat aan de onthaalmoeders van een Dienst bijzondere verplichtingen en beperkingen zijn opgelegd, o.a. niet meer dan 3 kinderen opnemen, zich onderwerpen aan een voortdurende begeleiding op het vlak van de opvoeding, hun fysische en geestelijke gezondheid en hun vorming en slechts die financiële bijdragen van de ouders te innen die door de reglementering zijn voorzien, dat men gemeend heeft de tegemoetkomingen welke deze onthaalmoeders genieten, te moeten vrijstellen van belastingen.

Rekening houdend met het **ópzet** van deze reglementering is het niet verantwoord het aantal onthaalmoeders dat dient deel uit te maken van een Dienst, te verminderen.

DE VOORZITTER : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET waarbij de bestemming wordt vastgesteld van voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van de begroting van Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980

— 6-A (1979-1980)-Nrs. 1 en 2

— 7 (1979-1980)-Nr. 1.

Algemene bespreking

DE VOORZITTER : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet waarbij de bestemming wordt vastgesteld van voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van de begroting van Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vandenaabeele, verslaggever namens de Commissie voor de begroting, heeft het woord.

DE HEER A. VANDENABEELE, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, mijnheer de Minister, dames en heren, spijt het feit dat de Commissie pas vanmorgen heeft vergaderd, zijn wij er toch in geslaagd u op uw banken een schriftelijk verslag te bezorgen dank zij de bijzondere inspanningen van het personeel van de Cultuurraad. Ik wil toch dit verslag, dat u pas hebt ontvangen, naar voren brengen.

Uw Commissie heeft dus op 18 december 1979 het ontwerp van decreet besproken waarbij de bestemming wordt vastgesteld van voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van de begroting van Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980.

De voorlopige kredieten hebben tot doel de werking van de diensten te verzekeren gedurende de maanden januari, februari en maart 1980.

De Commissie heeft kennis genomen van het verslag van het Rekenhof (Stuk 7 (1979-1980)-Nr. 1). Daarin wordt de bemerking gemaakt dat zolang het Ministerie van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest niet operationeel is als ordonnancerend departement in alle sectoren van

de Culturele Zaken-het beter ware de voorlopige kredieten te openen ten behoeve van de Executieve zelf.

De Minister verklaarde zich akkoord om daarop in te gaan. In artikel 1 van het ontwerp van decreet moet dan ook de benaming «het Ministerie» worden vervangen door «de Executieve».

In een toelichting wees de Minister erop dat deze voorlopige kredieten werden gevraagd ten belope van 3/12 van de totale begroting. Deze werd evenwel opgesplitst in de Culturele Zaken en de persoonsgebonden materies. Alleen het deel van de Culturele Zaken wordt aan de Cultuurraad voorgelegd. Het deel van de persoonsgebonden materies behoort immers nog tot de bevoegdheid van de nationale wetgever.

De toegepaste verdeelsleutel is de communautaire, namelijk **54,84** procent voor de Nederlandstalige gemeenschap en 45,16 procent voor de Franstalige gemeenschap.

Vooraf werd van de globale dotatie het bedrag van de Duitse gemeenschap afgenomen ten belope van 1,39 procent. Daarna werd de globale dotatie pragmatisch verdeeld over de culturele behoeften en de persoonsgebonden materies.

In vergelijking met 1979 ontving de Nederlandstalige gemeenschap 1 procent meer.

In het ontwerp is ook in voorlopige kredieten voorzien voor Nationale Opvoeding.

In de bespreking werd duidelijk gemaakt, dat er voor Brussel geen sprake is van een voorafname zoals voor de Duitse gemeenschap. Hier moeten de kredieten gevonden worden binnen het pakket dat aan de Nederlandse gemeenschap is toegewezen.

Ter stemming gelegd, werden de artikelen en het gehele ontwerp van decreet eenparig aangenomen. Mag ik, namens de Commissie, de Cultuurraad verzoeken zich daarbij aan te sluiten ?

(Applaus bij de meerderheidspartijen)

DE VOORZITTER : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking voor gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

DE VOORZITTER : Wij gaan thans over tot de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet waarbij de bestemming wordt vastgesteld van voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van de begroting van Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980.

Artikel 1

De bestemming van voorlopige kredieten welke in mindering komen van de kredieten der begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1980, wordt vastgesteld als volgt :

Aan de Executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest :

- a) Lopende uitgaven : F 2 624 600 000
- b) Kapitaaluitgaven :
Niet-gesplitste kredieten	F 6 540 000 000
Ordonnanceringskredieten	F 422 700 000

— *Aangenomen.*

Art. 2

Voorlopige kredieten ten belope van 436 500 000 frank en 19 600 000 frank, respectievelijk voor de lopende uitgaven en voor de kapitaaluitgaven, welke in mindering komen van de kredieten van de begroting van Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980, zijn bestemd voor de Minister van Nationale Opvoeding.

— *Aangenomen.*

Art. 3

De voorlopige kredieten waarvan de bestemming bij dit decreet wordt bepaald, mogen niet aangevend worden tot nieuwe lopende en kapitaaluitgaven vroeger niet toegelaten door de Wetgevende Macht.

— *Aangenomen.*

Art. 4

Zijn van 1 januari 1980 af toegestaan, de vastleggingen betreffende de nieuwe verplichtingen waarvoor toelating wordt aangevraagd onder de Titels I — Lopende uitgaven (gesplitste kredieten) en II — Kapitaaluitgaven (gesplitste kredieten) voor het begrotingsjaar 1980.

Deze toelating is niet van kracht voor nieuwe uitgaven vroeger niet toegelaten door de Wetgevende Macht noch voor uitgaven op nieuwe programma's.

— *Aangenomen.*

Art. 5

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1980.

— *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

De naamstemming over het gehele ontwerp van decreet zal straks worden gehouden.

ONTWERP VAN DECREET houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen

— 14 (B.Z. 1979)-Nrs. 1 tot 14

Algemene bespreking

DE VOORZITTER : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Swaelen, verslaggever, heeft het woord.

DE HEER F. SWAELEN, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's, deze bespreking van het ontwerp van decreet houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse uitzendingen, vormt het eindpunt van een bijzonder lange behandeling van het ontwerp dat reeds op 18 juni 1976 werd ingediend. Tot driemaal toe heeft uw Commissie voor mediabeleid het ontwerp terug op het getouw geplaatst en het is slechts na de derde reeks besprekingen, na niet minder dan negen vergaderingen van uw Commissie, dat het ontwerp aan de openbare vergadering kan worden voorgelegd.

Ik zal als verslaggever de nadruk leggen op de verschilpunten die het huidige ontwerp van decreet inhoudt met het thans geldende statuut, dat — zoals u weet — wordt beheerst door de wet van 18 mei 1960.

In de uitvoering van de grondwet behoort het statuut van de BRT tot de culturele autonomie. Het huidige ontwerp van decreet voorziet in een statuut voor de BRT en uitsluitend voor de BRT, Nederlandse uitzendingen, en niet meer voor de RTB en het gemeenschappelijk instituut.

De grote principes en het algemeen stramien van het statuut van de BRT zoals het thans geldt, worden behouden. De radio- en televisieuitzendingen worden door de decreetgever beschouwd als een openbare dienst. Het feitelijk monopolie van deze radio- en televisieuitzendingen blijft toevertrouwd aan de BRT, die een openbare instelling is met rechtspersoonlijkheid. Deze instelling geniet een zeer ruime mate van autonomie ten opzichte van de politieke overheid en meer speciaal ten opzichte van de uitvoerende macht. Zij wordt geleid door een onafhankelijke Raad van Beheer waarvan de leden **rechtstreeks** door deze Cultuurraad worden benoemd. Er zijn trouwens strenge regels van onverenigbaarheid betreffende het lidmaatschap voor deze Raad van Beheer vastgelegd. De verhouding tussen de Raad van Beheer en het hele Instituut enerzijds en de regering anderzijds wordt geregeld door de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. Dit wil zeggen dat een regerings-

commissaris namens de voogdijminister de vergaderingen van de Raad van Beheer en van de Vaste Commissie bijwoont maar geen stemrecht heeft. De Raad van Beheer neemt zijn beslissingen autonoom. De regeringscommissaris kan desgevallend verhaal aantekenen tegen de reeds genomen beslissingen van de Raad wanneer hij oordeelt dat deze strijdig zouden zijn met de wet, het statuut of het algemeen belang. De voogdijminister beschikt dan over een bepaalde termijn om dit verhaal ofwel te bekrachtigen, ofwel te annuleren. Daarenboven beschikt de minister in bepaalde, zeer strikt omliggende omstandigheden, over een zogenaamd substitutierecht dat zich voegt bij het verhaal dat ik zoëven heb geschetst.

Op het gebied van de nieuwsuitzendingen beschikt het Instituut over een nog grotere onafhankelijkheid. Als corollarium voor de eis tot het naleven van een geest van strenge objectiviteit voorziet de decreetgever in een verbod van elke voorafgaande censuur vanwege de regering betreffende de nieuwsuitzendingen en — voegen wij er thans aan toe — ook betreffende andere mededelingen of programma's met een informatief karakter.

Door het goedkeuren van dit ontwerp van decreet vallen niet alle vroeger bestaande wettelijke beschikkingen weg. De wet van 18 mei 1960 blijft, wat betreft enkele bepalingen, bestaan. Er is ook de wet van 18 februari 1977 houdende de bepalingen betreffende de openbare radio- en TV-diensten en waarin onder meer de regeringsmededelingen, de geschillen en onderlinge verhoudingen tussen de twee instellingen — Franstalige en Nederlandstalige — van de BRT en de RTBF worden geregeld. Ook het verbod van publiciteit langs radio en televisie blijft gehandhaafd.

Ik zou met u de belangrijkste wijzigingen willen overlopen die in het nieuwe statuut voorkomen. Eerst en vooral zijn er, betreffende de bevoegdheid van de BRT, enkele mineurbepalingen toegevoegd die nochtans hun belang hebben omdat zij tot doel hebben meer armsglag te verlenen aan het Instituut. Zo vermeld ik artikel 3, waarin de mogelijkheid tot onteigeningen wordt ingeschreven. Ook denk ik aan artikel 4, waarin het Instituut wordt gemachtigd alle handelingen te verrichten die kunnen bijdragen tot het verwezenlijken van zijn doelstellingen en de mogelijkheid krijgt overeenkomsten af te sluiten met openbare of privé-instanties, instellingen of personen in de mate dat zulks noodzakelijk is voor de uitvoering van zijn taak.

In verband met de eigenlijke organisatie van het Instituut bepaalt het ontwerp van decreet dat voortaan de Raad van Beheer zal bestaan uit twaalf leden in plaats van de huidige dertien leden. Zij worden door de Cultuurraad aangewezen en kunnen ook door de Cultuurraad worden ontslagen volgens een nieuw opgezette procedure.

De onverenigbaarheden die op dit ogenblik staan

ingeschreven betreffende het lidmaatschap van de Raad van Beheer worden uitgebreid tot : Ministers, Staatssecretarissen, Provinciegouverneurs, leden van de Bestendige Deputatie, ambtenaren-generaal van de ministeriële departementen, leden van ministeriële kabinetten, burgemeesters, schepenen en voorzitters van het OCMW van gemeenten van meer dan 30.008 inwoners en nog enkele andere ambten. Het lidmaatschap van de Raad van Beheer is insgelijks onverenigbaar met een functie of mandaat, uitgeoefend in een pers-, advertentie- of reclamebedrijf, of met een leidende functie of mandaat in enige andere onderneming die aan het Instituut diensten levert, leveringen doet of er werken voor uitvoert.

De leden van de Raad van Beheer worden voor vier jaar benoemd in plaats van voor zes jaar zoals tot hiertoe het geval was.

De aanwijzing van de leden gebeurt overeenkomstig artikel 19 van de Cultuurpactwet. Voor elk lid worden één of meer plaatsvervangers aangeduid en uit de Raad van Beheer wordt een Vaste Commissie aangewezen die uit vijf leden bestaat, met name een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden, eveneens door de Raad van Beheer gekozen in overeenstemming met de Cultuurpactwet. Belangrijke vernieuwingen : de bevoegdheden van de Vaste Commissie worden aanzienlijk uitgebreid. Maar, op die uitbreiding van de bevoegdheid staat een dubbele rem. Elk punt dat in de Vaste Commissie geen eenstemmigheid behaalt, wordt naar de Raad van Beheer verwezen en elk lid van de Raad kan elke beslissing van de Vaste Commissie opschorten en eveneens naar de Raad verwijzen.

Vermits de Vaste Commissie slechts constructief kan werken als de in de Raad vertegenwoordigde strekkingen erin aanwezig zijn, is ook in de plaatsvervanging voor de leden van de Vaste Commissie voorzien. Voor de strekking die maar één zetel in de Raad zou hebben, is bovendien voorzien dat een plaatsvervanger, die geen lid is van de Raad, toch als plaatsvervanger in de Vaste Commissie zal kunnen zetelen.

Bij staking van stemmen in de Raad van Beheer is in geen speciale procedure voorzien, zodat overleg dan noodzakelijk wordt.

Artikel 14 bepaalt dat het Instituut geleid wordt door een administrateur-generaal, wiens bevoegdheden dezelfde blijven als die van de vroegere directeur-generaal. Alleen wordt door de nieuwe titel nog meer de nadruk gelegd op de grote mate van onafhankelijkheid van het Instituut.

De leiding van respectievelijk radio, en televisie en technische diensten wordt aan een directeur-generaal toevertrouwd, waar dit voor de radio en televisie vroeger een programmadirecteur was. Dames en heren, een belangrijke vernieuwing — dit vindt u niet uitdrukkelijk in de tekst vermeld, maar u moet het wel in die geest interpreteren —

betreft de oprichting van adviesraden. Ter uitvoering van het Cultuurpact wordt door dit decreet een adviesraad voor de kijkers en luisteraars opgericht, die tot taak heeft de Raad van Beheer te adviseren in verband met de algemene inhoud en de programmering van de uitzendingen. Deze Raad, die vijftientig leden telt, wordt door de Koning benoemd en door de Raad van Beheer uit sociaal-culturele kringen voorgedragen. Hij vergadert op eigen initiatief of om advies te geven over de vraagstukken die door de Minister of door de Raad van Beheer worden voorgelegd.

Zoals reeds in de wet van 18 mei 1960 opgenomen, voorziet ook dit decreet in de mogelijkheid om nog andere raadgevende commissies op te richten.

Vervolgens zijn er een aantal bepalingen in het nieuwe ontwerp van decreet opgenomen die verbeteringen ten opzichte van de wet van 18 mei 1960 inhouden. Dit heeft vooral betrekking op de aanstelling van contractueel personeel, de tewerkstelling van occasionele medewerkers, de te publiceren balans van het Instituut, de mogelijkheid voor het Instituut om over een reservefonds zonder bijzondere bestemming ten bedrage van maximum 500 miljoen frank, te beschikken.

Bovendien wordt er nu ook bepaald — dit is belangrijk in verband met de mogelijkheden van het Instituut — dat de BRT inzonderheid als inkomsten kan hebben : het krediet dat door de Cultuurraad wordt bestemd voor de openbare radio en televisie, de leningen die het mag aangaan, evenals de opbrengst en de verkoop van eigen publikaties, van eigen klank- en beeldopnamen of de reproductie ervan, alsmede de opbrengst van de verkoop en verhuring van zijn produkties, alsook de vergoeding van diensten die door het Instituut binnen het kader van zijn opdracht geleverd worden. Dit laatste punt is een belangrijke vernieuwing in het bestaande statuut.

Hetzelfde artikel 24 bepaalt overigens dat het Instituut door de Koning kan worden gemachtigd om schenkingen en legaten te ontvangen.

Wat de eigenlijke uitzendingen betreft, wordt de verplichting tot het eerbiedigen van een geest van strenge objectiviteit, die in het huidige statuut tot de nieuwsuitzendingen beperkt bleef, thans uitgebreid tot alle uitzendingen en mededelingen met informatief karakter.

Dames en heren, dit is een van de belangrijkste punten van vernieuwing in dit ontwerp van statuut.

De verplichting tot het naleven van een geest van strenge objectiviteit behelst geen wijziging ten opzichte van de huidige voorschriften en de thans geldende jurisprudentie op dit stuk. Het bestaande reglement en de bestaande regels die in de BRT zelf door het Instituut werden uitgevaardigd, hoeven dus niet gewijzigd te worden op basis van de nieuwe wetgeving. Ook het corollarium van het verbod van elke voorafgaande censuur vanwege

de regering blijft onverkort en ongewijzigd bestaan.

Wel is belangrijk te vermelden dat de verplichting tot het naleven van deze geest van strenge objectiviteit nu wordt uitgebreid tot alle andere mededelingen en uitzendingen met een informatief karakter.

Het spreekt vanzelf dat als het informatieve gedeelte van deze uitzendingen voortaan ook onderworpen is aan de verplichting tot het naleven van de geest van strenge objectiviteit, als corollarium ook moet worden voorzien dat voor dit informatieve gedeelte elke voorafgaande censuur van de regering dient te worden uitgesloten. Wij hebben met enkele een amendement in die zin ingediend.

Voor wie een journalistieke functie uitoefent in het Instituut, ook buiten de nieuwdienst, worden onverenigbaarheden ingeschreven, met name de uitoefening van een functie in de geschreven pers of de uitoefening van een politiek mandaat.

Het adviescollege, dat vroeger bestond om de directeur-generaal bij te staan in de beoordeling van de toelaatbaarheid van de uitzendingen maar dat in feite nooit gefunctioneerd heeft, is door de Commissie niet aangehouden. Zoals vroeger reeds in feite het geval was, zal nu de administrateur-generaal handelen onder het gezag van de Vaste Commissie voor de beoordeling van de strijdigheid van de uitzendingen met de wet, met het algemeen belang en de goede zeden of met het beledigend karakter voor andermans overtuiging of voor een vreemde staat.

Nu kom ik tot de bepalingen betreffende het verlenen van zendtijd aan derden. Waar artikel 28, § 5, van de huidige wetgeving bepaalt dat het Instituut zendtijd kan laten verzorgen door daartoe erkende verenigingen en stichtingen volgens door de Koning vastgestelde regelen, blijft deze procedure nu alleen geldig voor de radio. Het bestaande stelsel van gastprogramma's voor de radio blijft ongewijzigd in het huidig ontwerp van decreet.

Voor de televisie daarentegen wordt een nieuw systeem voorgesteld. Het zal niet meer de Raad van Beheer zijn die kan beslissen of verenigingen of stichtingen uitzendingen kunnen verzorgen, maar het zal de Koning zijn die zendtijd toewijst volgens de normen en voorwaarden door de Cultuurraad bepaald.

Voor het maken van programma's kunnen worden erkend : niet-commerciële verenigingen en stichtingen die uitsluitend tot doel hebben programma's uit te zenden die rechtstreeks zijn afgestemd op het verschaffen van informatieve duiding en opiniëring bij de actualiteit en dit vanuit de representatieve stromingen.

De Koning erkent één vereniging per politieke fractie die ten minste tien leden heeft in de Cultuurraad, en eveneens een vereniging of stichting van elk van de twee meest representatieve levens-

beschouwelijke strekkingen en één vereniging voor elke beroepsorganisatie die in de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen vertegenwoordigd is. Andere politieke strekkingen, die geen tien leden hebben in de Cultuurraad, en ook andere levensbeschouwelijke strekkingen, worden erkend op voorwaarde dat ze worden gesteund door ten minste twee leden van elke politieke fractie.

De jaarlijkse maximumzendtijd, deze normen voor de verdeling van de zendtijd, de voorwaarden om erkend te worden en te blijven, de principes inzake toekenning van financiële middelen en de verdeling ervan onder de verenigingen, worden in het decreet ingeschreven. Al deze bepalingen vormen dus een vernieuwing van het thans geldend statuut dat op dit gebied werkelijk tekort schiet.

Ook voorziet het ontwerp dat volgens een door de Raad vastgesteld reglement, personeel van de BRT naar dergelijke verenigingen of stichtingen kan worden gedetacheerd.

De Raad van Beheer houdt toezicht op de uitzendingen door derden. Meer bepaald waakt hij erover dat deze uitzendingen gebeuren conform hun opdracht en conform de wettelijke schikkingen inzake omroepuitzendingen. In spoedeisende gevallen zal vóór de uitzending de administrateur-generaal uitspraak doen, in overleg met twee afgevaardigden van de Gastprogrammaraad. Bij betwisting beslist de Vaste Commissie ; bij verdere betwisting de Raad.

Benevens deze televisiezendtijd die door de Koning wordt toegekend volgens door de Cultuurraad vastgestelde normen en voorwaarden kan het Instituut zendtijd toewijzen aan in de Cultuurraad erkende politieke partijen.

Dit geldt niet uitsluitend maar toch hoofdzakelijk in verkiezingstijd.

In grote lijnen heeft de Commissie dus voortgebouwd op het stelsel dat reeds op dit ogenblik in voege is krachtens de wet van 1960. De Commissie heeft echter gemeend lessen te moeten halen uit de ervaring van de jongste jaren ; zij heeft het recht op erkenning, op zendtijd en de dotaties van de verenigingen en stichtingen rechtstreeks in het decreet vastgelegd of tenminste zijn zij door de Koning te bepalen krachtens richtlijnen die in het decreet zijn vervat.

Uw Commissie heeft ook meer armslag en mogelijkheden op het gebied van geldmiddelen en van personen aan deze gastprogramma's willen verlenen. Zij heeft een duidelijke procedure willen invoeren in geval van betwisting over de uitzending van dergelijke programma's door derden.

Ik wil nog een laatste bemerking maken in verband met de vernieuwing of de nieuwe punten in vergelijking met de wet van 1960. Op verschillende plaatsen in het ontwerp van decreet wordt uitdrukkelijk verwezen naar de Cultuurpactwet.

Zowel door de samenstelling van de Raad van Beheer als van de Vaste Commissie, als van eventuele andere **bestuurs-** of beheersorganen, wordt verwezen naar de samenstelling die in de Cultuurpactwet is voorzien. Ook voor de samenstelling van de Adviesraad van kijkers en luisteraars wordt naar de Cultuurpactwet 'verwezen. Dit geldt eveneens voor benoemingen van cultureel personeel die in de Cultuurpactwet worden in acht genomen. Dames en heren, ik meen te mogen zeggen dat uw Commissie voor mediabeleid hard heeft gewerkt aan dit ontwerp van statuut en ik dank mijn collega's voor de opbouwende wijze waarop iedereen heeft meegewerkt om werkelijk de beste teksten en voorzieningen te realiseren. Dit decreet en statuut zijn uiteraard niet volmaakt maar ze vertolken duidelijk de wil van de wetgever in verband met de grote opties van het radio- en televisiebeleid. Het bevat, menen wij, een aantal waardevolle verbeteringen op technisch gebied ten opzichte van het huidige statuut. Wij hopen vooral dat het aan de BRT, aan de Raad van Beheer, aan de administrateur-generaal en heel het personeel een werkinstrument biedt dat hen zal toelaten steeds betere radio- en TV-programma's te brengen. *(Applaus bij CVP, BSP en VU)*

DE VOORZITTER : De heer Grootjans heeft het woord.

DE HEER F. GROOTJANS *(op de tribune)* : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's, als men de datum van 18 juni 1976 bekijkt op het ontwerp van decreet dat destijds door de regering Tindemans-De Clercq werd ingediend en dat we nu pas in openbare vergadering van de Cultuurraad kunnen bespreken, dan beseft men onmiddellijk dat een omroepervorming aan Vlaamse zijde een bijzonder moeilijke onderneming blijkt te zijn. Men heeft meer dan drie jaar nodig gehad om tot dit parlementair debat te kunnen komen. Ik mag er misschien aan toevoegen dat vooral politieke wisselvalligheden dit tijdverlies hebben veroorzaakt maar toch ook wat men zou kunnen noemen «de intellectuele variaties» die sommige fracties van deze Cultuurraad hebben vertoond, al naargelang ze al dan niet deel uitmaakten van de regering.

De heer Swaelen heeft op voortreffelijke wijze de hoofdkenmerken van het nieuwe decreet toegelicht en ik wil hem graag feliciteren voor zijn verslag, dat niet alleen uitmuntend is maar ook in uitermate moeilijke omstandigheden werd tot stand gebracht.

Het ligt in de lijn van de traditie dat de meerderheidspartijen de lof maken van het nieuwe statuut. Dit nieuwe statuut, ik zeg het onmiddellijk, kunnen wij slechts gedeeltelijk goedkeuren. Onze taak bestaat er vooral in een kritische klank te doen

horen. Onze kritiek heeft dan vooral betrekking op de manier waarop de regeringspartijen de informatieve taak van radio en televisie zien.

Zo betreuren wij om te beginnen dat dit decreet er komt zonder dat de regering in staat is gebleken terzelfdertijd een algemeen mediabeleid voor te leggen binnen hetwelk de omroepervorming haar plaats zou hebben moeten krijgen.

Collega's, men verwijst in deze Cultuurraad vaak naar Nederland, soms ook als dat niet nodig is. Maar dit keer kan het toch zeker geen kwaad eraan te herinneren dat de Nederlandse Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk, reeds in maart 1975, aan de Nederlandse Tweede Kamer een beleidsnota heeft meegedeeld die de hoofdelementen bevatte voor een dialoog met de volksvertegenwoordiging over het probleem van en de verhouding tussen de geschreven pers en de audiovisuele media. Deze nota van de Nederlandse regering werd geschreven vanuit de opvatting dat een brede en open cultuurpolitiek zonder mediabeleid een belangrijk element mist. Een globaal mediabeleid moet steunen op een goede samenwerking tussen de verschillende expressiemiddelen gericht op de informatie van de openbare opinie. Daarbij dient men voortdurend te beseffen dat beleidsmaatregelen die te maken hebben met het ene medium rechtstreeks of onrechtstreeks gevolgen kunnen hebben voor een ander. Pers en omroep vormen twee essentiële onderdelen van een ingewikkeld apparaat dat de democratische samenleving doet leven. Zij die pers en omroep tegen elkaar willen opstellen of zelfs uitspelen, schaden dus eigenlijk het politieke stelsel waaraan wij gehecht zijn. Daarom, collega's, pleit ik reeds vele jaren voor een dergelijk mediabeleid. Maar blijkbaar wil men er niet van weten. Telkens als ik haar hierover ondervraag, zegt de Minister van Nederlandse Gemeenschap, op een charmante manier trouwens, dat zij mijn stelling bijvalt, maar ik kan slechts vaststellen dat het bij die vriendelijke instemming blijft. Dan stel ik ook de vraag : is de BRT zo machtig dat een Minister die reeds vele jaren aan het hoofd staat van haar departement, kan worden belet haar woorden in daden om te zetten.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, wie goed wil toekijken, weet en beseft dat de BRT reeds vele jaren de geschreven pers een oneerlijke concurrentie aandoet, zonder dat iemand daaraan een einde wil maken. Het meest bedenkelijke daarbij is dat deze steeds driester wordende actie gefinancierd wordt met de gelden van de gemeenschap. U weet het, verschillende kranten zijn reeds aan deze laksheid van de bewindslieden ten onder gegaan. Dan stort men, ook in het Parlement en in deze Cultuurraad, krokodilletranen, maar deze gehuichelde emotie is te goedkoop om nog indruk te kunnen maken. Zij levert geen enkele bijdrage tot de oplossing van het probleem.

Dit probleem raakt het wezen zelf van onze democratische instellingen.

Het nieuw statuut van de BRT, dat thans voor ons ligt, wijkt grondig af van het hoopgevend ontwerp dat in juni 1976 door de Minister van Nederlandse Cultuur werd ingediend.

Het spijt ons oprecht te moeten zeggen dat de Minister op geen enkel ogenblik haar voorstel in de Commissie heeft verdedigd. Het is de eerste maal dat ik een regeringstekst zo systematisch en zo grondig van de tafel heb zien vegen. Vele uren lang heb ik «le Gouvernement d'Assemblée» aan het werk gezien. Het spijt me het te moeten zeggen, het statuut is er niet beter op geworden. Het komt in feite op geen enkel belangrijk punt tegemoet aan de scherpe kritiek die in het Vlaamse land tegen de BRT wordt uitgebracht. Deze kritiek geldt — u weet het zo goed als ik — vooral de informatieve sector van ons radio- en televisie-instituut. Het zou niet moeilijk zijn, aan de hand van vele citaten, aan te tonen dat de ontstemming hierover in zowat alle kringen aanwezig is, maar terwijl men het vrij gemakkelijk eens is over de fouten en de tekortkomingen van de BRT op dat vlak, durven velen blijkbaar toch niet op zoek gaan naar een of ander alternatief. Toch bestaan er alternatieven.

Wij zullen het hier niet hebben over de Amerikaanse formule, die geen plaats laat aan officiële zenders en het vrij initiatief ruime baan laat. Daarover bestaat in dit vrijheidlievende land van ons gewoonweg geen parlementaire meerderheid.

Niet zolang geleden sprak een Eerste Minister in functie zich nog uit voor het Britse alternatief, dat naast de BBC reeds 25 jaar lang een vrije zender heeft toegelaten. Graag zagen wij deze gewezen Premier, thans partijvoorzitter, zijn stelling hier komen toelichten.

Er is ook het Nederlandse voorbeeld met zijn zendgemachtigde verenigingen, dat de PVV tot nog toe heeft verdedigd, in het besef dat noch het Amerikaanse noch het Britse stelsel in deze Cultuurraad een schijn van kans zou hebben.

De zendgemachtigde verenigingen werden destijds door de regering Tindemans-De Clercq in het nieuw statuut van radio en televisie opgenomen. Vandaag zijn zij eruit verwijderd. De huidige regeringspartijen hebben er de voorkeur aan gegeven alles zoveel mogelijk te laten bij het oude. De zogenaamde progressieven zijn erg conservatief gebleken, tenzij men de oprichting van de zoveelste adviesraad en de zogenaamde veredeling van de gastprogramma's als een enorme vernieuwing zou willen verkopen.

De «vertimmering» en de «vermetseling» die in de Commissie heeft plaatsgehad, geeft een BRT te zien die niet echt verschilt van degene die wij de ganse naoorlogse periode als omroep aan het werk hebben gezien. De machten die het in en buiten de BRT voor het zeggen hebben, haalden dus nog-

maals hun slag thuis. Zij hebben een omroepstructuur gered waarvan vooral uit de jongste BRT-staking overduidelijk is gebleken dat die uitzendingen brengt die door vele kijkers en luisteraars best kunnen worden gemist.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, zoals onze onderwijsinstellingen in de eerste plaats worden beschouwd als middelen ter verovering van macht en invloed, zo ook wordt de BRT voortdurend benaderd van uit die gezichtshoek.

Niet zo zeer het kind staat in onze onderwijspolitiek centraal, wel wat men met dit kind hoopt te kunnen doen. In ons land denken velen op een gelijkaardige manier over radio en televisie. Onlangs citeerde onze Minister van de Nederlandse Gemeenschap een rapport dat in Groot-Brittannië werd uitgebracht op verzoek van de regering en waarin men op zoek was gegaan naar de uitgangspunten voor een goed radio- en televisiebeleid in de toekomst. Terecht verwees onze Minister naar de besluiten van dit rapport waarin ook vanwege Britse zijde eraan herinnerd werd dat er mensen zijn die de omroep beschouwen als een instrument om de maatschappij te veranderen op cultureel, moreel, sociaal en politiek gebied. Maar degenen die zulk beleid voorstaan, gaan er blijkbaar al te gemakkelijk van uit dat het niet zo lastig moet zijn eensgezindheid te bereiken over de sociale en morele doelstellingen die de omroep moet nastreven.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, zo iets is zonder twijfel mogelijk maar dan 'in totalitaire regimes. Maar dat gaat hier niet. Wij menen dat omroepers geen maatschappij-ingenieurs mogen zijn. Wij delen volkomen de mening van de Minister van de Nederlandse Gemeenschap volgens dewelke de omroep in een echte democratie geen instrument van maatschappijhervorming kan zijn. Het gevaar is des te groter als men vaststelt dat voor vele landgenoten radio en televisie de enige bron voor hun informatie zijn geworden. Zij ervaren de BRT-berichtgeving en duiding meer en meer als **zij** die de waarheid inhouden. In feite leeft dus reeds een flink deel van onze openbare opinie heel dicht bij het informatiestelsel dat men kent in die landen waar de waarheid wordt uitgedragen door een kleine groep van **journalisten** of wat daarvoor doorgaat.

Tijdens het achtste Vlaams Congres voor Communicatiewetenschappen dat in oktober van verleden jaar te Brussel plaats had en dat een evaluatie tracht te maken van 25 jaar televisie in Vlaanderen, stelde de heer Johan Fleerackers, gewezen regeringscommissaris bij de BRT, dat de beïnvloeding die van dit medium uitgaat niet kan ontkend worden en dat onder meer de Vlaamse autonomiegedachte langs die weg een grote stroomversnelling heeft gekregen. Wie zou dat durven loochenen? Maar wie zou daarnaast durven beweren, dames en heren, dat het daarbij ge-

bleven is. In de loop van zijn uiteenzetting trachtte de heer Fleerackers ook de toekomst van de televisie te doorgronden en kwam daarbij tot het besluit dat de informatiesector en de vormende programma's voortaan nog een groter aandeel zullen krijgen dan nu reeds het geval is.

In een democratisch land waarin de audiovisuele informatie aan een monopolistische instelling is toevertrouwd moet men dan dubbel op zijn hoede zijn.

In Zweden geeft de omroepraad sinds jaren geregeld opdrachten aan wetenschappelijke onderzoekinstellingen om het objectiviteitsgehalte van de informatie-uitzendingen van de nationale televisie te meten. In ons land vindt men blijkbaar zulke blijken van bezorgdheid volkomen overbodig. Ter gelegenheid van dit debat en de bespreking die eraan is voorafgegaan, hoorde ik koudweg stellen dat alles bij elkaar genomen er in de Vlaamse radio en televisie geen echte problemen op het vlak van informatie bestaan.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, voor zover als nodig, wil ik nogmaals bondig onze mening ter zake formuleren.

Toen de wetgever, na de tweede wereldoorlog, aan het NIR het monopolie van de radio-nieuwsuitzendingen toevertrouwd, ging hij ervan uit dat het mogelijk zou zijn deze taak uit te voeren in een geest van strenge objectiviteit. Om de verschillende meningen op een evenwichtige manier aan bod te laten komen, werd aanvankelijk overgegaan tot de aanwerving van redacteurs, die de verschillende denkrichtingen die in het Vlaamse land leefden, vertegenwoordigden.

De oudere journalisten van de radio en later ook van de televisie, hebben zich meestal echt ingespannen om de betrachtning van de wetgever waar te maken. Geleidelijk zijn jongere journalisten tot de redactie toegetroten, zij hebben over hun taak een totaal andere opvatting.

Volgens een uitspraak van de directeur informatie van de BRT is voor sommige van deze jonge journalisten de informatie uitgegroeid tot «actie, zelfs al moet dit gepaard gaan met manipulatie, agitatie, propaganda».

Niemand minder dan de directeur-generaal van de BRT zelf verklaarde onlangs in een vraaggesprek met de redacteur van een Vlaams katholiek weekblad : «Wij kwamen van een periode waarin aanvankelijk de BRT-journalisten fier waren dat zij in hun berichtgeving de objectiviteit konden benaderen. Er werd toen niet gedacht aan de eigen visie of de persoonlijke mening van de journalist, want elkeen werkte in de geest van de omroepwet. Nu zag ik evenwel dat een aantal jongeren door die idee gefrusteerd raakten en er vooral op aanstuurden dat hun berichtgeving zou uitmonden in actie». Opnieuw dat woord actie.

Collega's, ik meen te mogen zeggen dat in wezen de uitspraak van de directeur-generaal van de

BRT nauwelijks van deze van zijn directeur informatie verschilt. Hun analyse lijkt mij zeer eensluidend. Men kan dan ook moeilijk loochenen dat hier een ernstig probleem bestaat, een probleem dat trouwens niet alleen de BRT betreft, maar ook en nog in strengere mate zelfs de RTBF. Hetgeen nog meer de vraag doet stellen of inderdaad zulk systeem niet moet worden herzien. Wij menen van wel.

Intussen stellen wij vast dat de tekst inzake de nieuwsuitzendingen die men ons voorlegt, precies dezelfde formulering behoudt als die welke de wetgever in 1960 heeft neergeschreven.

Wij menen dat de wetgever twintig jaar geleden aan radio en televisie, op het vlak van de informatie, een taak heeft toegewezen die onmogelijk is waar te maken. Onze kritiek richt zich dus niet zozeer tegen de journalisten van de BRT dan wel tegen het statuut binnen hetwelk zij hun informatietaak moeten opknappen. Dit statuut heeft in het verleden reeds dikwijls aangetoond weinig of niets te vermogen tegen duidelijke overtredingen van de omroepwet.

Het kan inderdaad moeilijk geloofwaardig worden dat in de praktijk — ik zeg wel in de praktijk — noch de Raad van Beheer noch de directie-generaal die overtredingen hebben kunnen beletten ; hoogstens hebben zij na de feiten hun afkeuring kunnen laten blijken.

Heel het systeem komt dus in feite hierop neer, dat de betrokken journalisten zelf oordelen of zij objectief zijn of niet. Zij oordelen eigenmachtig over wat zij uitzenden en hoe.

Een vrij kleine groep van redacteurs beschikt dus over een informatiemiddel vanuit een onbetwistbare monopoliepositie. Vandaag vraagt men ons deze toestand te bekrachtigen. Wij zeggen duidelijk neen. Aan onze collega's, die zo geestdriftig doen over het huidige systeem, wil ik trouwens een uitspraak voorleggen die ik vond in een studie «Selectiviteit in de Omroep» van een Nederlands auteur, de heer Schaafsma. Ik citeer : «In nog sterkere mate dan voor de drukpers, geldt voor radio en televisie dat zij vrijwel per definitie paternalistische media zijn. Het gaat altijd om relatief weinigen die kiezen voor zeer velen».

Mijnheer de Voorzitter, collega's, dit geldt niet alleen voor de redacteurs van de BRT, maar blijkbaar ook voor de leden van de Cultuurraad. Inderdaad, heel weinig collega's hebben tenslotte meegewerkt aan het totstandkomen van dit nieuwe, ik mag toch zeggen, belangrijke decreet dat het statuut voor radio en televisie bepaalt voor de komende jaren. Slechts een vijftal hebben in feite beslist voor meer dan twee miljoen Vlaamse luisteraars en meer dan anderhalf miljoen Vlaamse kijkers.

De heer Schaafsma zou kunnen zeggen : paternalistischer zal het moeilijk kunnen.

Mijnheer de Voorzitter, de eerste omroepwet is ongeveer vijftig jaar oud. Zij heeft reeds een lange weg afgelegd, maar de technische evolutie gaat zeer snel en deze zeer snelle voortschrijdende technische evolutie noopt er ons allen toe wellicht zeer binnenkort ons opnieuw te moeten beraden over de nieuwe taken voor radio en televisie. Dan zullen wij ook een eerste balans kunnen opmaken van hetgeen door de BRT werd gedaan, met wat het Instituut vandaag zal worden meegegeven. Voor de kijkers en luisteraars, want daarover gaat het toch tenslotte, collega's, hoop ik dat niettegenstaande alles deze balans nog positief zal zijn. Wij zouden hierin het zoveelste bewijs vinden van de stelling dat structuren belangrijk zijn, maar dat nog veel meer afhangt van de mensen die deze structuren moeten bemannen. De mensen van de BRT hebben, zoals wij allen, collega's, stellig hun gebreken, maar ik weet dat hun kwaliteiten nog groter zijn. Daarop zullen wij dan maar rekenen. *(Applaus bij de PVV).*

DE VOORZITTER : De heer Van Elewyck heeft het woord.

DE HEER J. VAN ELEWYCK *(op de tribune)* : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw en mijnheer de Minister, collega's, wat vandaag in deze Cultuurraad gebeurt, is in feite een soort wonder.

Inderdaad, op 6 juni 1972 verklaarde de toenmalige Minister van Nederlandse Cultuur voor deze zelfde vergadering — en ik citeer — «dat het de wens van de regering was om zo spoedig mogelijk een ontwerp van decreet bij deze Cultuurraad in te dienen, opdat wij zeer spoedig dit zeer belangrijke werk zouden kunnen aanvatten, namelijk het omroepbestel na twaalf jaar te regelen voor, laten wij hopen, tweemaal twaalf jaar».

Van die twaalf jaar zijn er intussen reeds meer dan zeven jaar verlopen. Men ziet dus hoe voorzichtig men moet zijn met ministeriële beloften inzake termijnen.

Tussen de belofte «zeer spoedig» en het neerleggen van het regeringsontwerp verliepen volle vier jaar. De Cultuurraad had minder tijd nodig om een document in openbare zitting te brengen ; slechts drie jaar en dag op dag precies zes maanden.

Tussen 18 juni 1976 en 18 december 1979 liggen meerdere regeringscrisisen en twee parlementsonbindingen. Deze politiek belangrijke gebeurtenissen waren telkens van grote betekenis én voor de inhoud van de voorgelegde tekst én voor de bespreking zelf. Elke gelijkenis tussen het ontwerp van 1976 en de door de Commissie goedgekeurde tekst is dan ook louter toevallig. . .

Dat, in deze ingewikkelde materie met vele amendementen en subamendementen, met vernummeringen en omwisseling van artikels in de Commissie op een zeer behoorlijke en constructieve wijze kon gewerkt worden danken wij in de eerste

plaats aan de Commissievoorzitter, onze vriend en collega Willy Seeuws.

Het verslag van de werkzaamheden in de Commissie moet wel een bestseller worden. Collega Frank Swaelen hield in drie opeenvolgende legislaturen de pen over dezelfde aangelegenheid. Wij brengen hem graag hulde voor de rake heldere formulering van de standpunten en van de toelichtingen. Wie dit belangrijk decreet in de toekomst moet hanteren of ondergaan zal er wijs aan doen, telkens en steeds weer én het verslag én de handelingen van deze vergadering te raadplegen.

Ik zou, mijnheer de Voorzitter, de collega's willen danken die effectief hebben deelgenomen aan de werkzaamheden in de Commissie. Het zal, wie de voorgelegde tekst bekijkt en bestudeert, wel opvallen dat ook in ruime mate, en telkens dat mogelijk was, rekening werd gehouden ook met de amendementen ingediend door de collega's die tot de oppositie behoren ;

Het voorgelegde decreet is inderdaad een belangrijk decreet.

Het is niet onze bedoeling vandaag onze hele filosofie inzake radio en televisie opnieuw te ontwikkelen ; wij zullen ons beperken tot enkele krachtlijnen.

Daarna wil ik, namens onze Fractie, de structuur van het Instituut toelichten en de nadruk leggen op enkele voornamelijk aspecten.

De BRT is een openbare dienst, in de beste betekenis van deze uitdrukking. De BRT is daarenboven belast met een monopolie : met de openbare radio- en televisiedienst. Deze basisopvatting verleent aan de BRT belangrijke rechten, maar legt ook vele verplichtingen op.

Radio en televisie hebben zich inderdaad ontwikkeld tot de meest machtige informatiemedia, en tevens ook tot een bijzonder machtig wapen in de strijd — zowel politiek als cultureel — tussen de diverse politieke en geestelijke stromingen.

Wie dit niet beseft en daaruit in het beheer en het beleid niet de onvermijdelijke consequenties trekt, verzandt in een verstikkend centralistisch systeem, dat grijsheid en vervlakking meebrengt. Aan dat gevaar ontsnapt men slechts door in het beheer, in alle gezagsstructuren ook het pluralisme in te bouwen, dat zoals het pluralisme van de politieke partijen een fundamentele waarborg vormt voor het regime waarin wij leven.

Dit pluralisme is thans ingebouwd, én in de Raad van Beheer én in de Vaste Commissie én in alle aan hen ondergeschikte gezagsstructuren.

Op 19 juni van dit jaar, tijdens het debat dat voorafging aan de benoeming van de leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, heb ik hier, namens onze Fractie, de principes uiteengezet die ons in soortgelijke problemen zullen leiden. Welnu, deze principes worden hier thans in hun geheel toegepast.

Een ander belangrijk principe is dat van de aanwijsbaarheid. Iemand, een orgaan of een persoon, moet de verantwoordelijkheid dragen voor beslissingen die in het Instituut worden getroffen. Deze «iemand» moet hiervoor ook ter verantwoording kunnen worden geroepen. Die verantwoordelijkheid geldt natuurlijk slechts voor de daden waarvoor hij of zij bevoegd zijn. De socialistische jongeren verwoordden deze basisidee van de parlementaire democratie in de eenvoudige maar juiste slagzin : «Vrijheid is verantwoordelijkheid».

Welnu, ook deze basisprincipes zijn in het nieuwe decreet ingebouwd. Artikel 6 zegt het duidelijk : «Het Instituut wordt geleid door een Raad van Beheer». In alle andere artikels wordt deze idee doorgetrokken : bij de taakomschrijving van de Vaste Commissie, bij de procedure inzake benoeming en aanstelling van het personeel, bij de bepalingen inzake het naleven van de objectiviteit en van het algemeen belang, de openbare orde en de goede zeden, zowel door het Instituut zelf als in de gastprogramma's. Steeds en steeds weer wordt onderstreept dat de eindbeslissing bij door de Cultuurraad aan te wijzen leden van de Raad van Beheer of de in zijn schoot verkozen, volgens de consensus handelende Vaste Commissie, ligt.

Ook de Minister heeft dit in de Commissie onderstreept, zoals duidelijk blijkt uit wat men bovenaan bladzijde 13 van het verslag kan lezen : «Het hoogste gezag in het Instituut is de Raad van Beheer». Telkens en telkens weer wordt dit in het decreet onderstreept. Steeds opnieuw wordt, ook wanneer een opdracht aan de Koning of aan de Executieve wordt toevertrouwd, terecht gesteld : «**op** voorstel van de Raad van Beheer» of «de Raad van Beheer gehoord». De enkele keren dat dit niet uitdrukkelijk gebeurde, namelijk in artikel 20, is het er, ons inziens, wel onder verstaan, zoals ook de Minister zal willen bevestigen.

Dit is een belangrijk onderscheid met de door de socialisten steeds bekampte wet van 18 mei 1960.

Deze wet en haar uitvoeringsbesluiten hadden voor gevolg dat haast permanent een conflictsituatie bestond tussen de Raad van Beheer en de directeur-generaal, die over eigen machten beschikte hem rechtstreeks door de Koning of de Minister toevertrouwd. Toen werd aan een functionaris gedurende een lange loopbaan werkelijk vetorecht toegekend op alle uitzendingen ; diezelfde functionaris besliste vrijwel alleen over de aanstelling of benoeming van belangrijke categorieën personeelsleden.

Ook aan die toestand komt nu een einde. Artikel 13 zegt het zeer precies : «De diensten van het Instituut worden, onder het gezag van zijn Raad van Beheer, geleid door een administrateur-generaal.

Hij is belast met de uitvoering van de beslissingen van de Raad van Beheer en van de Vaste Commissie».

In het verslag wordt deze tekst nog geëxpliciteerd. Ik lees op bladzijde 23 : «De werkelijke taak van de administrateur-generaal is het leiden van het Instituut en het uitvoeren van de beslissingen van de Raad van Beheer en van de Vaste Commissie. De leiding impliceert een aantal facetten, ondermeer het toezicht over alle uitzendingen, doch steeds onder het gezag, de verantwoordelijkheid en ingevolge de beslissingen van de Vaste Commissie én van de Raad van Beheer».

Aldus is de onontbeerlijke duidelijkheid geschaapen.

Leidt dit systeem tot «betutteling», zoals collega Grootjans wel eens zegde ? Ik geloof het tegendeel. Met deze structuur die, wat de naleving van de wetten betreft — maar dan ook uitsluitend voor dit aspect — óók geldt voor de gastprogramma's op de TV, ligt de uiteindelijke beslissing niet langer bij één man zoals het tot dusver wel het geval was, maar bij de pluralistisch samengestelde Vaste Commissie en bij de Raad van Beheer.

Het is dus wel voor iedereen duidelijk dat de leden van de Raad van Beheer met een bijzonder belangrijke opdracht zijn belast. De leden van de Vaste Commissie zullen zich bijna dagelijks om hun taak moeten bekommeren. Ik dring er dan ook met de meeste klem bij de Minister op aan dat deze vertegenwoordigers van de openbare sector in staat **zouden** gesteld worden hun taak behoorlijk te vervullen. Dit heeft zowel te maken met de vergoedingen die hen worden uitgekeerd als met de materiële organisatie van hun werkzaamheden, want met deze beheersstructuur staat of valt het hele decreet.

Wij hebben — we stelden het reeds — duidelijkheid gewenst. Vandaar dat het Instituut de mogelijkheid geboden wordt eigen publikaties te verkopen, evenals eigen klank- of beeldopnamen of reproducties hiervan. Aldus wordt een einde gemaakt aan het misselijke stelsel van uitwisselingen met gesloten beurzen, van activiteiten gefinancierd door derden via min of meer duistere, al dan niet bestaande VZW's en dergelijke meer.

Wie van 1972 tot 1976 heeft deelgenomen aan het parlementair onderzoek naar de sluikreclame op onder meer de BRT, weet welke nesten hier moesten en moeten gezuiverd worden. Ook in deze aangelegenheden kan die duidelijkheid er nu komen.

Een laatste hoofdstuk dat rechtstreeks verband houdt met het nieuwe decreet is dat van de gastprogramma's. Ook hier zijn voortaan verwarring en vermenging van begrippen en middelen uitgesloten. De zendtijd is in het decreet precies omschreven en de ter beschikking gestelde middelen, ook inzake de mensen, eveneens.

In het Instituut zal men **met** de nieuwe opvattingen moeten leren leven. Hopelijk groeit snel de goede geest van positieve samenwerking met de nieuw op te richten verenigingen of stichtingen.

Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, collega's, zowel tijdens het voorbereiden van de nieuwe teksten als tijdens de besprekingen in de Commissie hebben wij er voortdurend zorgvuldig over gewaakt niet in de plaats te treden van de Raad van Beheer. Hij zal inderdaad zélf de leiding van het Instituut moeten waar maken, met alles wat dit inhoudt.

Eenzelfde houding zou ik ook vandaag willen aannemen. Toch weze het mij veroorloofd, nu reeds en vanop deze tribune, de aandacht van deze Raad van Beheer te vestigen op enkele facetten die, hetzij via het Reglement van beheer, hetzij in de uitzendschema's, hun beslag kunnen krijgen.

De inspraak van de erkende vakbonden van het personeel is niet in het decreet ingebouwd. Het zal een wijze beslissing zijn in deze procedure wél te voorzien.

Sommige diensten, zoals bij voorbeeld de instructieve omroep, zitten te paard over zowel radio als televisie. Men zal er, ook in de nieuwe structuur, goed aan doen het ter zake thans bestaande stelsel te behouden zo men wil voorkomen dat een nu goed werkende dienst zou ontmanteld worden.

Voor hen die een journalistieke functie uitoefenen, is een onverenigbaarheid opgelegd met onder meer een politiek mandaat. In de «programma's met een algemeen informatief karakter» schijnen niet alleen houders van een kaart van beroepsjournalist tewerkgesteld te zijn. De Raad van Beheer wordt uitgenodigd in deze diensten geen discriminatie te laten ontstaan tussen de beroepsjournalisten, enerzijds, en de overige leden van het kaderpersoneel, anderzijds.

Wat de «geest van strenge objectiviteit» betreft, ook al is het aantal problemen de jongste jaren verminderd, zoals onder meer blijkt uit het feit dat er in deze Cultuurraad de laatste zeven jaar bijna niet meer over gesproken is, verdient het toch aanbeveling zich voor dit probleem permanent te laten voorlichten door een comité of een werkgroep samengesteld uit beroepsmensen en uit mediaspecialisten. Dit comité kan de vorm van een soort «ereraad» aannemen.

Uit het verslag blijkt duidelijk dat de BRT in 1978 liefst 34 uur eigen zendtijd aan liturgische programma's besteedde. Wij bevestigen de stellingen die wij ter zake in de Commissie ontwikkelden en die in het verslag zijn opgenomen : wie via de televisie kerkelijke plechtigheden wil volgen, moet daartoe de gelegenheid krijgen. De vrijheid van de enen mag echter niet de verplichting van de anderen worden. Daarom verzoeken wij de Raad van Beheer van de BRT tijdens de uitzending van kerkelijke plechtigheden op het andere net een

alternatief programma aan te bieden zodat de vrijheid van keuze gegarandeerd blijft.

Met het goedkeuren, straks, van dit decreet is de taak van de Cultuurraad inzake de BRT niet ten einde. Ons wacht nog een andere haast even belangrijke opdracht : het aanwijzen van de leden van de Raad van Beheer. Van hun persoonlijkheid, van hun inzet zal het inderdaad afhangen of de hooggespannen verwachtingen worden ingelost. Als wij goede mensen aanduiden, dan zal de BRT morgen, inderdaad, de weerspiegeling kunnen zijn van de hele samenleving en dat willen we toch allemaal.

(Applaus bij BSP en CVP)

DE VOORZITTER : De heer Schiltz heeft het woord.

DE HEER H. SCHILTZ *(op de tribune)* : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's, vandaag beleven wij, na heel wat jaren, eindelijk de toepassing van de culturele autonomie op de structuur van onze radio en TV. Men had kunnen verwachten dat men zich van meetaf gretig hierop zou gestort hebben van zodra de culturele autonomie tot stand kwam, omdat radio en televisie vanzelfsprekend zaken zijn die door politici gretig, soms al te gretig, worden benaderd. Dit is niet het geval geweest, ten dele waarschijnlijk omdat de materie delicaat, moeilijk en ingewikkeld is, maar ook omdat de politieke belangstelling zo intens was dat iedere regeringswisseling leidde, niet volledig naar een nieuw ontwerp, maar door het indienen van zoveel amendementen, naar een quasi nieuw ontwerp.

Wij zijn dus uiteindelijk zover geraakt. Ik laat echter geen bazuingeschal weerklinken. Laten we het ontwerp de dimensie geven die het verdient, het is een BRT-decreet, niets meer of niets minder. In die zin kan ik mij aansluiten bij de fundamentele bedenking die de heer Grootjans heeft gemaakt, namelijk dat het wel jammer is dat wij na al die jaren van culturele autonomie niets, of bijna niets meer hebben geproduceerd op het vlak van het mediabeleid dan dit decreet. Waar zullen wij als Vlaamse gemeenschap staan de komende jaren — ik meen dat het goed is dit te beseffen — bij de explosieve ontwikkeling van de elektronische media, de informatieverwerking en de informatieverlevering via elektronische weg. Zullen wij als kleine gemeenschap, met een culturele impact die beperkt is op wereldvlak, opgewassen zijn tegen de vloedgolf van informatie die op ons afkomt. Er is een tweerichtingsverkeer, nationaal en internationaal. Het feit dat de elektronische informatieverstrekking volledig losgemaakt zal worden van antennes en kabelverbindingen en iedereen afzonderlijk met de hele wereld in verbinding kan treden, betekent een ware uitdaging voor onze gemeenschap. Maar beseffen wij wel degelijk wat

dit inhoudt ? Ook twijfel ik eraan of wij ons hierop wel degelijk aan het voorbereiden zijn. Ik durf de hoop uitspreken dat het weer geen zeven of acht jaar zal duren vooraleer wij tot een besluitvorming zullen komen op dat vlak. Ik meen nochtans dat dit van het allergrootste belang is. Wij hebben 150 jaar slag geleverd om onze cultuur los te maken uit de wikkels van de Franse en de Franskiljonse verstrikking. Intussen heeft de wereld niet stilgestaan. Het treft mij dat er weinig belangstelling en angst bestaat bij onze gemeenschap voor de culturele uitdaging van morgen, die van een oneindig grotere kracht en intensiteit zal zijn dan degene die wij met goed gevolg hebben doorstaan in het verleden.

Wat het decreet zelf betreft, maak ik van deze gelegenheid gebruik om erop te wijzen hoe het mij ook bij dit decreet treft dat wij in Vlaanderen wel een zeer vreemdsoortig terminologie aan het opfokken zijn. De BRT, Nederlandse Uitzendingen, een instrument in Vlaanderen gevestigd dat met Nederland alleen bepaalde culturele en technische uitwisselingen heeft, is een Vlaamse instelling. Deze instelling maakt zich aan de wereld bekend als een Belgische instelling van Nederlandse aard. De internationale gemeenschap zal het wel erg moeilijk hebben om ons ergens terug te vinden. Een goed geïntentioneerde universiteitsstudent in Mexico, in Amerika of in Tokio, die onze documenten raadpleegt en leest Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, neemt zijn atlas of woordenboek en tracht dit te begrijpen. Men zal moeten toegeven dat hij met de beste wil van de wereld en zelfs met een scherp vernuft niet zal kunnen ontdekken dat het hier eigenlijk gaat om het uitzendinstituut van de Vlamingen in België. Men zal opmerken dat dit niet zoveel belang heeft. Het spijt mij, maar ik ben het daarmee helemaal niet eens. Mevrouw de Minister, u die Minister is van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, geef eerlijk toe dat wie van een normaal zindelijke constitutionele herkenbaarheid houdt, u niet onmiddellijk kan situeren in de functie die u uitoefent en van wie u eigenlijk de vertegenwoordiger bent.

De Nederlandse gemeenschap is — naar mijn weten — internationaal, iets compleet onbestaande tenzij in de vorm van « hispanidad », iets zeer vaag dat over allerlei staten is verspreid en meer met psychologie en emotie te maken heeft dan met juridische bevoegdheden.

Daar komt dan nog het Vlaamse gewest bij dat natuurlijk volkomen onderscheiden lijkt van die Nederlandse gemeenschap

.Het komt mij voor dat het hoog tijd wordt dat wij, als Vlamingen, ons onder elkaar akkoord stellen en een terminologie gebruiken die uniform is en toelaat dat wij onszelf in de hele wereld verkopen als een herkenbare gemeenschap, als een volk dat herkenbaar is, dat een etiket, een naamkaartje

heeft dat overal hetzelfde is en niet de ene keer Belgisch, dan Nederlands en dan Vlaams.

Het is misschien een uiting van ons confuus en verward denken in al deze zaken, en misschien ook een verklaring van de reden waarom wij er nog altijd niet in geslaagd zijn een oplossing te bereiken en nog altijd aan de zoveelste poging tot staats Hervorming toe zijn.

Daarom betreur ik het dat men van deze gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt om aan de hele wereld te zeggen dat er ergens een Vlaams volk bestaat. Onze dichters en musici hebben dat wel aangevoeld want als wij zingen, dan zingen wij over Vlaanderen en over het Vlaamse volk. Wanneer wij evenwel juridische teksten moeten maken, gaan wij zoeken naar de meest onverklaarbare en onverstaanbare uitdrukkingen om een eenvoudige en voor de hand liggende werkelijkheid uit te drukken.

Men had van deze gelegenheid kunnen gebruik maken om via radio en TV — het kanaal langswaar wij het meest direct en veelvuldig aan de internationale gemeenschap kunnen demonstreren dat wij bestaan -te zeggen dat Vlaanderen in de ether komt of op de beeldbuis en dat zou meteen heel deze dubbelzinnigheid zijn opgeheven want wij zijn geen Belgisch instituut meer. Sinds de culturele autonomie zijn wij een Vlaams instituut, de BRT, geworden, dat afhangt van onze vergadering, van onze departementen. Wat dat betreft zijn wij geen Belgische instelling meer en evenmin een Nederlandse instelling zelfs niet in de groot-Nederlandse zin van het woord.

Hoewel de Oostenrijkse radio en TV in de Duitse taal uitzenden zullen zij het niet in hun hoofd halen om te zeggen : dit is de Oostenrijkse TV, Duitse uitzendingen.

Wij voelen er wel behoefte aan te spreken over de Nederlandse uitzendingen. Indien men correct wil zijn, zou men moeten spreken over Nederlandstalige uitzendingen, maar dat zegt men niet. Wij hebben het over Nederlandse uitzendingen, maar dat zijn uitzendingen van een Nederlands instituut en wij zijn een Vlaamse instelling, dit ingevolge de culturele autonomie, begiftigd met een bepaalde autonomie. Dit wat betreft de terminologie.

Er is een tweede beschouwing die ik zou willen maken. Ik houd mijn beschouwingen in dit verband bescheiden omdat ik denk dat dit decreet inderdaad niets wereldschokkends in zich houdt en een poging is om, in het kader van de culturele autonomie, dit instituut een structuur te geven die het moet toelaten behoorlijk te werken.

Het is vanzelfsprekend dat hierbij de zorg voor de objectiviteit en het pluralisme waarschijnlijk de grootste zorg is van elkeen die is geroepen om aan de opstelling van zulk een structuur mee te werken.

Wat dat betreft stel ik vast dat in de praktijk er een inspanning wordt gedaan door de fracties van deze

raad, en vooral door de grootste fractie, om het pluralisme in de praktijk een zekere garantie te geven. Dat men daarvoor sommige kunstgrepen heeft moeten toepassen, is op zichzelf natuurlijk een teken dat er aan het systeem iets schort. Als men het aantal leden van een Raad van Beheer moet gaan berekenen in functie van de consequentie van de machtsverdeling volgens verhoudingen tussen de fracties, die scheefgetrokken kan worden naargelang men het aantal leden van de beheerraad vermeerderd of vermindert, dan is dit een teken dat er aan het systeem iets schort. Het aantal leden van de beheerraad zou enkel mogen bepaald worden in functie van de vraag hoeveel mensen men nodig heeft om een beheerraad goed te laten functioneren, dit dan ruim genoeg opgevat opdat de schakering in deze raad een weerspiegeling zou zijn van de schakering van onze gemeenschap zelf.

Het aantal mag dus niet worden gekozen in functie van meerderheid of geen meerderheid bij een eventuele stemming.

Dan schort er iets aan het systeem.

Wordt het geen tijd dat wij in onze Vlaamse gemeenschap het begrip evenredige verhouding aan een onderzoek onderwerpen? Ik zeg evenredig wanneer wij te maken hebben met een vertegenwoordiging die niet aan een districtenstelsel gebonden is. Ik bedoel hiermede bijvoorbeeld wanneer wij de weerspiegeling van de verhoudingen van deze Raad op een ander lichaam overbrengen, is dit evenredig. In dit geval is de evenredigheid erg eenvoudig. Dat wil zeggen dat 10 % 10 % is, 20 % 20 % en 45 % 45 %. Volgens mij is dat heel simpel, eenvoudig en rechtvaardig. Bijgevolg ware het beter geweest dat men de omvang van de Raad van Beheer zowel als van de Vaste Commissie in functie van de efficiëntieoverwegingen zou bepaald hebben, dan zou men de recht-evenredige verdeling hebben kunnen toepassen, ervoor zorgend dat iedere representatieve fractie tenminste één vertegenwoordiger heeft. Dit wil niet zeggen dat ik geen respect opbreng voor de inspanningen die door de grootste fractie geleverd werden om pragmatisch tot een min of meer gelijkaardig resultaat te komen. Vanop deze tribune wens ik er zelfs aan toe te voegen dat dit een gebaar is van uwentwege dat op prijs gesteld wordt en dat wij hopen dat dit gebaar niet eenmalig zal zijn maar de uiting van de wil om te zoeken naar een systeem waarin wij de culturele autonomie gedecontracteerd en ontspannen kunnen beleven, zonder telkens te moeten afrekenen met een situatie waarin men 45 % tot 55 % of 65 % omtovert.

Ik pleit ervoor met overtuiging dat het probleem op welke manier de evenredigheid in de sector van de culturele autonomie wordt toegepast, rustig en fundamenteel kan worden uitgepraat. Men moet de moed kunnen opbrengen om toe te geven dat het stelsel-D'Hondt uitgevonden is om een zo

goed mogelijke benadering van evenredigheid te hebben, vertrekkende van een districtenstelsel waar de bevolkingsaantallen verschillen en waar bovendien het aantal zetels per district niet strikt evenredig is aan de bevolkingsaantallen, zodat er een middel moet gevonden worden om deze ongelijkheden op een bepaalde manier te corrigeren. Eenmaal dit stadium voorbij, vraagt de eerlijkheid dat wij de rechtstreeks evenredige vertegenwoordiging zouden accepteren.

Derde beschouwing : in dit decreet wordt zeer duidelijk geformuleerd dat de zendtijd die ter beschikking wordt gesteld van allerlei verenigingen en groepen, wordt uitgebreid. Is dit een goede of geen goede zaak? Wij echter twijfelen eraan of het in het kader van de radio en televisie gewenst is deze weg op te volgen. Naar onze opvatting moet dit in hoofdorde alleszins een openbare of gemeenschapsdienst blijven.

De heer Grootjans heeft met de consequentie die hem kenmerkt de grote verdiensten in het licht gesteld van een stelsel waarin een enorm veel grotere vrijheid zou gecreëerd worden. Volgens hem gaat dit de kwaliteit ten goede komen en zal in ieder geval voorkomen worden dat aan de mensen een aantal dingen opgedrongen worden die zij niet wensen. Hij heeft gezegd dat dit de radio en televisie zal losmaken uit de sfeer van opbouw van politieke macht door het gebruik en misbruik van elementen die eigenlijk in de culturele sector, in de vormingssector thuishoren.

In zijn redenering schuilt een contradictie, ten minste wanneer men rekening houdt met het voorbeeld dat hij heeft gekozen. Hij heeft dit vergeleken met de onderwijssector, waarvan men getracht heeft een instrument van politieke machtsopbouw te maken. U had gedacht, mijnheer Grootjans, om de omroep op dezelfde wijze te gaan organiseren. U wil in het omroepbestel een identieke vrijheid invoeren zoals wij die op onderwijsgebied kennen.

Zo zou men automatisch in eenzelfde situatie terecht komen, dit wil zeggen subsidiëring volgens de omvang enz.

Bijgevolg meen ik dat het volledig vrijmaken en privatiseren van dit terrein zou leiden tot precies dezelfde situatie als die u aanklaagt in de onderwijssector. Polarisatie en machtsopbouw zouden op dezelfde manier voorkomen als in de onderwijssector, wat het tegengestelde effect zou geven van wat u verwacht.

Vandaar onze twijfel en eigenlijk in de grond onze voorkeur voor een omroep die als gemeenschapsdienst werkt, die zeker en vast niet afhankelijk of onder de invloed mag zijn van de uitvoerende macht. Zulks zou de slechtste oplossing zijn en er is het Franse voorbeeld om ons te waarschuwen voor de gevaren daaraan verbonden.

Voor ons moet de nadruk blijven liggen op deze gemeenschapsdienst. Het gevaar dat de ge-

meenschap iets zou worden opgedrongen of dat het medium eenzijdig zou worden gemanipuleerd kan het best worden bezworen door een maximale inspanning om de **aanwerving** van mensen, die de dienst moeten leiden en waarmaken, zo gevarieerd mogelijk te houden, door deze aanwerving bewust zo pluralistisch te organiseren dat men er zeker kan van zijn dat er geen enkele dienst in handen omt van één enkele strekking, gewild of ongewild.

Wij hebben eerlijk de indruk dat, met alle feilen en tekortkomingen in de voorbije jaren, de BRT in dit opzicht wellicht gunstig afsteekt tegen andere diensten van de openbare sector en dat daar wellicht de feitelijke objectiviteit nog het best wordt bereikt door het innerlijk pluralisme van de mensen die in équipes worden samengebracht. Zulks vrijwaart ons niet van gelijk welk misbruik en er zijn in het verleden perioden geweest waarin een zeer actieve minderheid er in geslaagd is een bepaalde stempel te drukken op sommige uitzendingen, wat niet volledig tegemoetkwam aan wat door de massa van de bevolking werd gewenst. Het is echter van klein euvel wanneer men het resultaat in zijn geheel bekijkt.

Wij willen ook sterk de nadruk leggen op het vrijwaren en het waarborgen van een eerlijk pluralisme in de beheersorganen die erover waken dat de aanwervingen werkelijk op die manier georganiseerd worden dat iedere eenzijdigheid daarbij uitgesloten is.

Het syndicaal feit is in de BRT een belangrijk element. Ik zal geen debat openen over het syndicalisme als maatschappelijk verschijnsel. De reële situatie is nu eenmaal zo en het is nooit een schande een reële situatie te erkennen. Het syndicaal feit is in ons land sterk politiek verbonden, niet gebonden. Ik kies met opzet dit woord en deze nuance. Ik wil zeggen dat, hoe dan ook, het in de praktijk niet altijd mogelijk is aanwervingen en bevorderingen te doen zonder enige invloed van de syndicaten. De syndicalen organisaties zijn daarbij betrokken en geïnteresseerd. Zulks is te begrijpen maar het zou kunnen leiden tot een ongewilde selectie bij de keuze en de bevordering van medewerkers, wat niet helemaal politiek onbelangrijk is.

Dat zou inderdaad een hypothek kunnen leggen op het innerlijk pluralisme van de dienst wanneer ook de syndicale wereld in dat opzicht geen voldoende zelfdiscipline aan de dag legt en onvoldoende respect voor de noodzaak van dit innerlijk pluralisme van een instelling zoals radio en TV scrupuleus tracht na te streven. De niet bij een vakbond aangesloten personen of dezen met politieke tendensen die niet overeenstemmen met de syndicale strekking van de BRT moeten een evenwaardige aanwezigheid en kansen hebben om zich professioneel te laten gelden. Wanneer wij daarin zouden slagen zal, volgens mij, het doel dat

u zich stelt, met name vermijden dat de media misbruikt worden voor eenzijdige machtsopbouw, het best worden vermeden.

Het huidige decreet is duidelijk een compromis. De BRT blijft hoofdzakelijk een gemeenschapsdienst maar er wordt meer ruimte voor aparte initiatieven ingebouwd. U zal het mij allicht niet ten kwade duiden wanneer ik stel dat, wat deze ruimte betreft, er in de politieke sector gestreefd is naar een vrij aanvaardbaar evenwicht naar gelang van enerzijds de omvang van de groepen en anderzijds de noodzakelijkheid iedere representatieve strekking voldoende aanwezigheidskans te geven. Er komt daarbij dat via die sociaal-economische realiteiten deze verhoudingen onrechtstreeks ook weer een tikje worden scheefgetrokken. Men beweert dat de socio-economische groepen ook zendtijd krijgen en dat dit gebeurt via de aanwezigheid in de Gewestelijke Economische Raad van Vlaanderen. Ik heb een lijstje opgemaakt van de groepen die aldus kunnen worden erkend. Dit brengt mee dat in de realiteit het rechtstreeks of onrechtstreeks CVP-aandeel in deze zendtijd opnieuw groter wordt dan dit het geval zou zijn wanneer men alleen de verdeling van de politieke pakketten neemt. U kan niet ontkennen dat wanneer ACV, Boerenbond en NCMV zendtijd krijgen, dit geen CVP-zendtijd is alhoewel het toch lichtjes verbonden is aan de CVP-zendtijd. . . (*Geroep bij de PVV*). . . en wanneer het gaat om het ABVV dit toch enigszins verbonden is aan de BSP-zendtijd. Ik wil hierover geen moreel oordeel vellen. Ik stel enkel een feitelijke situatie vast. Nochtans meen ik dat wij dit eens mogen vermelden op het ogenblik dat in onze Raad over het cultureel beleid wordt gesproken, vermits het een aspect is dat we niet moeten behandelen alsof het niet bestaat ; dit zou de zaken vervalsen.

DE HEER F. SWAELEN, verslaggever : Mijnheer Schiltz, als men aan een professionele organisatie ook zendtijd wenst te geven, hetgeen volgens mij een lofwaardig initiatief is, moet men zich toch op criteria baseren om vast te stellen welke al dan niet in aanmerking komen. In de Commissie dachten wij dat het feit van als professionele organisatie erkend en vertegenwoordigd te zijn in de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen, een goed criterium was.

DE HEER H. SCHILTZ : Ik wil alleen zeggen dat wanneer men zich uitsluitend op de criteria voor de verdeling van politieke zendtijd zou baseren om na te gaan hoe men het evenwicht aan invloed en aanwezigheid in het medium ziet, men dan toch moet beseffen dat alleen die verdeling een ietwat gebrekkige maat is want dat er neventerreinen zijn waarin die verdeling op een bepaalde manier ongewild wordt verbeterd.

Mijnheer Swaelen, dat heeft inderdaad te maken met de maatschappij waarin wij leven. Ik wil enkel onderstrepen dat dit medebrengt dat diegenen die opteren voor een maatschappij waarin de politieke partijen zich verder zouden opstellen dan de drukingsgroepen, — wat toch een maatschappelijk probleem is, dat kan u niet ontkennen als u alle sociologische studies leest over de verstarde maatschappij — moeten toegeven dat dit één van de redenen is waarom tussen de politieke partijen er een aantal socio-culturele groepen te weinig marge zit.

Indien er nu politieke partijen zijn die zeggen dat ze in het belang van de gemeenschap geen vakbonden zullen trachten op te richten en geen bindingen met socio-culturele organisaties creëren is dat een maatschappelijke optie. Die partijen doen dat rekening houdend met wat zij het best voor de gemeenschap menen te doen. Maar in onze huidige gemeenschap kunnen wij niet ontkennen dat zij op allerlei vlakken worden gepenaliseerd omdat alle representatieve organen, ook de GERV en andere politieke families, hun politieke vertegenwoordigers en bevriende vertegenwoordigers uit de socio-economische wereld hebben.

Dat is, naarmate de autonomie vordert en men een aantal representatieve organen opbouwt, een probleem dat men niet zonder meer mag voorbijgaan. Men heeft hier een inspanning gedaan om zekere correcties in te bouwen. Sta mij toe deze correcties in die zin te relativëren en ze in hun juiste omvang te trachten te situeren. Dat betekent niet dat ik van oordeel ben dat er geen inspanning is gedaan. Iedereen weet dat er tijdens de vorige legislatuur een intense samenwerking is geweest tussen onze fractie en de huidige twee meerderheidsfracties over een aantal onderdelen van het decreet.

Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, dames en heren collega's, dit waren enkele beschouwingen rond dit BRT-decreet. Zullen wij met dit decreet plots een veel betere radio en televisie krijgen dan voorheen? Vanzelfsprekend niet automatisch en zeker niet op korte termijn. Wij zullen in alle omstandigheden, om het even met welk decreet, de BRT hebben die wij zelf verdienen. Ik bedoel hiermee het volgende: het zal afhangen in de eerste plaats van de personen die door de politieke partijen zullen worden gerecrueteerd om in de Raad van Beheer zitting te nemen. Het zijn de politieke partijen die de Raad van Beheer zullen aanwijzen. In strijd met een aantal mensen die onmiddellijk kreten zullen slaken en zeggen: «foei, hoe kan het!», moet men er uiteindelijk toch mee akkoord gaan dat het de enige manier is waarbij de Raad van beheer de reflectie kan zijn van de gemeenschap zoals ze is samengesteld. Tenslotte zijn wij één van de weinigen die onze legitimiteit putten uit verkiezingen. De mensen moeten ons aanwijzen en ons hun vertrouwen

schikken. In tal van organisaties zijn er personen die zagezegd in naam van de gemeenschap spreken maar niet kunnen zeggen op welke gemeenschap zij steunen. Het zijn dus vertegenwoordigers van de gemeenschap die de leden van de Raad van Beheer aanwijzen. Wij hebben natuurlijk de verantwoordelijkheid diegenen uit te kiezen die voor het medium iets voelen en er iets van kennen, die zowel intellectueel als mentaal opgewassen zijn om hun schip in het pluralistisch vaarwater te houden waar het thuishoort.

In de tweede plaats zal het ook afhangen van de kademensen, de uitvoerders, degenen die dag in dag uit in de BRT aan het werk gaan. Zullen zij de geest van openheid en objectiviteit belichamen die vereist is? Wij weten het niet. De culturele autonomie is mogelijk gemaakt door het doorbreken, althans psychologisch, van de verzuiling in Vlaanderen. De culturele autonomie zou waarschijnlijk nooit zijn goedgekeurd, althans niet op dit moment, indien er niet de woelige jaren 1960 waren geweest waarin een aantal generaties storm hebben gelopen tegen de verzuiling en er een sfeer geschapen was van beweeglijkheid. Dat heeft de culturele autonomie mogelijk gemaakt. Maar die culturele autonomie dreigt met haar instrumenten de verzuiling opnieuw te beklemtonen en er de nadruk op te leggen. Het is dus bijgevolg varen tussen Scylla en Charybdis. Het zijn hoofdzakelijk de Raad van Beheer en het kader van de BRT die er moeten voor zorgen dat radio en televisie open blijven, pluralistisch en vitaal. Wij zullen er ons moeten bij neerleggen dat wij nooit zullen kunnen concurreren met de BBC en met radio en televisie van zeer grote naties die over een recruiteringsveld beschikken dat oneindig groter is, over selectiemechanismen die meer talenten kunnen leveren en die ook financiële middelen hebben die meer mogelijkheden bieden.

Ik geloof niet dat wij met onze radio en televisie moeten trachten de monster- of mastodontproducties te overtroeven. Wij zijn niet zo talrijk, wij zijn niet zo groot, maar dat zal ons niet beletten de kwaliteit te zoeken in wat in eenvoudiger dimensies wordt gedaan en gemaakt. Daarvoor is dan toch radio en televisie een uitermate geschikt medium. Wanneer men het niet met duizend figuranten kan waarmaken, dan kan men dit met enkele goede acteurs die de waarachtigheid in zich hebben.

Het is dan ook mijn wens dat dit BRT-decreet, met al zijn beperktheid, dank zij het aanwijzen van een goede Raad van Beheer, inderdaad die mensen in Vlaanderen die wensen een vitale en op de toekomst gerichte boodschap via radio en televisie aan onze gemeenschap te brengen, een goede kans zal geven.

(Applaus bij de VU)

DE VOORZITTER : De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, waarde collega's, ik meen dat dit decreet een belangrijke stof behandelt en een eerste poging is om, in het kader van de culturele autonomie, de wettelijke structuur van onze media aan te passen.

Aan de basis van de problematiek rond de BRT en de media, ligt — ik zal dit zeer kort aanhalen — de bestendige spanning die in onze maatschappij bestaat tussen, enerzijds, het gewicht van de gevestigde en geconcentreerde machtsstructuren, zowel politiek als economisch, en, anderzijds, de in de afgelopen jaren — zoals de heer Schiltz het zei — steeds meer verspreide aspiratie of verzuchting naar de open democratische en pluralistische uitwisseling van gedachten, op basis van al wat er leeft bij de massa van de bevolking, bij het geheel van de opinie.

Het probleem stelt zich te weten hoe deze werking, in de zin van de open democratische en pluralistische confrontatie van opinies en van informatie, te bevorderen tot en met in de media.

Eén van de grote problemen ter zake is de keuze op dat gebied tussen het externe of uiterlijke pluralisme en het interne of innerlijke pluralisme.

Ik geloof dat weliswaar, ik zou zeggen haast rekenkundig, in dit decreet inzake de nieuwsuitzendingen en de duiding en opiniëring van het nieuws, men voor een compromisoplossing heeft gekozen die zelfs zo ver gaat als een soort fifty-fifty verdeling, vermits in feite de door het Instituut zelf verzorgde nieuws- en duidingsuitzendingen en de gene die zouden verzorgd worden door het geheel van de gastprogramma's. — als ik mij niet vergis — globaal gelijk zouden worden verdeeld.

De groep die ik hier alleen in deze Cultuurraad vertegenwoordig, gaat heel wat verder dan mijn voorganger op deze tribune. We zijn ervan overtuigd dat het externe pluralisme niet de goede keuze is, maar wij erkennen dat het interne pluralisme — dus het aan bod laten komen doorheen het gemeenschappelijke openbare medium, doorheen de werking van pluralistische ploegen en zo meer — geen gemakkelijke opdracht is.

Het is min of meer in naam van de moeilijkheid om dat te verwezenlijken, dat degenen die sedert lang in deze Cultuurraad de ingebouwde externe verzuiling bepleiten, dat die zo sterk op hun stuk hebben gestaan dat zij tijdens de vorige legislaturen, zelfs nog verder waren gegaan dan in dit ontwerp van decreet, wat de zendgemachtigde verenigingen betreft, en dat men nu toch tamelijk ver gaat inzake de verdeling van een belangrijk aandeel van zendtijd en -middelen in de richting van verzuilde gastprogramma's.

Ik zou onmiddellijk willen zeggen dat wij niet overtuigd zijn dat deze keuze onvermijdelijk was.

Dat is de reden van ons hoofdamendement bij dit ontwerp van decreet, namelijk de schrapping uit het decreet van de artikelen 24 tot 33. Wij weten nochtans dat de kans dat dit amendement wordt aangenomen zeer klein is in dit stadium, maar wij stellen er prijs op deze principiële keuze voor te leggen aan de Cultuurraad op het ogenblik dat hij in één enkele openbare vergadering, na maanden en jaren commissiewerkzaamheden in de Commissie, over deze materie moet beraadslagen en beslissen. De tijd voor de informatie en het nadenken over bij voorbeeld de definitieve tekst die uit de commissiewerkzaamheden kwam, is zeer kort geweest. Om technische en politieke redenen hebben de leden van de Raad slechts over de tekst twee of drie dagen voorafkunnen beschikken. Dat was bijzonder kort. Dit was een eerste zeer belangrijke opmerking.

Thans wil ik het hebben over het interne pluralisme. Wat nu komt, geldt in mijn geest voor het geheel van de activiteit van het Instituut, in geval de Raad ons zou volgen door in het decreet niet de in het ontwerp voorziene belangrijke toebedeling van zendtijd en middelen aan de gastprogramma's te weerhouden.

In het andere geval — dit wil zeggen indien, zoals waarschijnlijk, de Raad ons op dit punt niet zou volgen — geldt wat nu komt, althans voor dat deel van de zendtijd en van de werkzaamheden van het Instituut dat niet zal worden overgeheveld naar de gastprogramma's.

Ter zake meen ik dat de artikels 2 en 23 twee bijzonder belangrijke artikels van het ontwerp zijn die trouwens in verband met elkaar moeten onderzocht worden daar waar er sprake is van de objectiviteit. Ik verwijs daarbij naar de commentaar van de Commissie in verband met de drie luiken, informatie, duiding en opiniëring.

Ter zake zou ik willen zeggen dat vandaag waarschijnlijk de moeilijkheid des te groter is omdat voor de meeste problemen van belang, de confrontaties, de discussies en de debatten niet meer gaan tussen de gestructureerde politieke of sociale groepen zoals ze zijn en die eventueel aan de basis zouden liggen van de gastprogramma's, maar dat bijna alle essentiële problemen in deze maatschappij vandaag aanleiding geven tot zeer mobiele debatten die meestal lopen doorheen de diverse zuilen, partijen, organisaties, enz. In de afgelopen maanden en jaren kun je bijna geen enkel probleem nemen waar dit niet zo is geweest. Daarom zou ik willen zeggen dat men zowel bij de informatie als de duiding alleen maar een reële stap kan zetten in de richting van de objectiviteit indien men bij het uitbrengen van de informatie en de duiding telkens de voornaamste thesissen aan bod laat komen die aanwezig zijn in het debat in het land of in het Parlement. Ik geloof dat ter zake in de huidige werking van de BRT reeds veel belangrijke positieve inspanningen worden geleverd.

Er zijn natuurlijk ook grenzen. Er is ook het gewicht van de voornaamste machtsstructuren die daar feitelijk op wegen. Men moet deze voornaamste thesissen aan bod laten komen zelfs als ze niet precies samenvallen met die van de politieke groepen en politieke fracties maar met de fundamentele keuzen. Dit zou men kunnen zeggen over haast alle belangrijke politieke en sociale problemen van vandaag.

De werkzaamheden van de Commissie heb ik helaas te weinig kunnen volgen en er is daar een interessante discussie geweest. In het bijzonder goed opgemaakt verslag van collega Swaelen is het volgende punt misschien even te kort samengevat en ik zou dit thans even duidelijker willen stellen.

De distinctie die is gemaakt — en ik geloof dat de Minister ter zake zeer uitdrukkelijk is geweest — tussen duiding en opiniëring, is in feite het onderscheid tussen het brengen van informatie en duiding over de verschillende standpunten, dat behoort wel tot de objectiviteit en tot de opdracht van het Instituut, en het eenzijdig belichten van één standpunt. Dat is zeer belangrijk.

Indien men onder opiniëring zou verstaan : aan de man, aan de kijker, aan de toeschouwer (in het mannelijk of het vrouwelijk) geen informatie brengen over de diverse voornaamste opinies met betrekking tot belangrijke problemen die het ontwerp uitmaken van een debat, dan zou men komen tot een absurde, niet wenselijke toestand. Men zou onrechtstreeks misschien gelijk geven aan diegenen die het alleen willen vinden in een totale verzuiling van informatie, duiding en opiniëring, met als één van de grote euvels, buiten de versnipperingen en zelfs zekere verspillingen van menselijke en financiële middelen, het feit dat de grote meerderheid van de kijkers en de luisteraars nooit een objectieve kijk zou krijgen omdat zeer weinigen de tijd zouden hebben om de diverse verzuilde informaties en duidingen allemaal op een rijtje te bekijken en te beluisteren.

Ik geloof werkelijk dat het compromis niet het beste is en dat het wel moet gaan in de richting van het opbouwen en structureren van het Instituut, van een pluralistische tegenstrijdige informatie — tegenstrijdig in de zin van het tegenover elkaar plaatsen van de diverse en voornaamste opinies, die in gans dit debat aan bod komen — en naarmate de gastprogramma's worden weerhouden, het in elk geval in de richting moet gaan van wat in feite de taak en de middelen blijven van het Instituut zelf.

Ik wil even stilstaan bij de werking en de structuren van het Instituut, zoals voorzien in het ontwerp van decreet in verband met het Cultuurpact, dat voornamelijk als oogmerk had om, naar aanleiding van het invoeren van de culturele autonomie, een maximum aan waarborgen te geven inzake pluralisme, naar gelang van externe of in-

terne gevallen, in het kader van onze gemeenschap, parallel trouwens met de andere grote gemeenschap in ons land, om even de Duitse gemeenschap terzijde te laten.

Ter zake zijn de huidige structuren inderdaad gebaseerd op de getrapte proportionaliteit, niet op de proportionaliteit op het vlak van de bevolking en het kiezerskorps, maar op het vlak van de Cultuurraad. Ik geef grif toe, want ik heb zelf tamelijk actief deelgenomen aan de uitwerking van het ontwerp van Cultuurpact-wet en Cultuurpact-decreet, dat ter zake inderdaad -en de ervaring toont aan dat dit wellicht een gebrek is van onze werkzaamheden in die tijd en ondermeer ook een gebrek aan oplettendheid van mijnentwege — het decreet zeer uitdrukkelijk zegt, wat de media betreft dat er twee soorten structuren zijn : de beheersstructuren, die proportioneel worden aangeduid op basis van de samenstelling van de Cultuurraad zonder meer, en een adviesstructuur. Dit laatste wordt de Adviesraad, bij artikel 15 van het ontwerp van decreet meen ik, waarin alle gebruikersorganisaties en alle erkende strekkingen in de Raad moeten aanwezig zijn.

Dit houdt natuurlijk bepaalde limieten in, bij voorbeeld de getrapte proportionaliteit leidt niet alleen tot bepaalde verschuivingen in de richting van een overdreven aanwezigheid van de sterkste fractie, die aan de basis heel wat minder dan de absolute meerderheid heeft en die ook in deze structuur met een maximum aan goede wil voor ditmaal — indien ik het goed heb afgeleid uit het verslag van de Commissie — in de Raad van Beheer zal beschikken — dank zij een gebaar van goede wil van harentwege — voor deze legislatuur over twee zetels op de vijf in de Vaste Commissie en niet drie. Zij beschikt echter over de macht om er drie te hebben, doch uit een geest van goede wil worden in de Vaste Commissie slechts twee zetels weerhouden op de vijf.

Dat is natuurlijk een eerste element. Er is een tweede element. Ik had in de Commissie amendementen ingediend ten einde rekening te houden met de feitelijke inhoud, invloed en rol van de sociaal-economische organisaties en voorgesteld dat de samenstelling van de Raad een gegarandeerd quorum van leden moest bevatten, die de samenstellende delen en samenstellende organisaties, ondermeer van de Gewestelijke Economische Raad van Vlaanderen, zouden garanderen, ook in de Raad van Beheer.

Het is zeer uitdrukkelijk in de Commissie bewezen dat deze, meen ik, nog steeds goede bedoeling helaas in strijd is met de uitdrukkelijke bepalingen van de Cultuurpactwet en dus niet letterlijk houdbaar.

Ik heb getracht hieraan te verhelpen door in de amendementen bij de tekst van de Commissie ten

minste te voorzien in de gegarandeerde aanwezigheid van deze structuren in de Adviesraad.

Ik wil dit eerste even betreuren om het volgende te zeggen : de heer Schiltz sprak over de verbondenheid en de gebondenheid tussen de politieke structuren en de sociaal-economische structuren. Welnu, ik vrees — en ik erken dat het niet anders kan wegens de letter van de Cultuurpactwet, dat in feite de Commissie dit niet heeft kunnen aanvaarden en met argumenten die juridisch overtuigend zijn vanwege de tekst van de Cultuurpactwet — dat het onmogelijk is om doorheen het decreet de aanwezigheid van de sociaal-economische organisaties in de Raad van Beheer te garanderen en dat men in zekere mate de evolutie van verbondenheid naar gebondenheid, of beter gezegd het loswerken van al wat er over blijft aan gebondenheid en het gaan in de richting van meer autonomie, ergens tegenwerkt. In feite verplicht men de sociaal-economische organisaties, ten einde over invloed te beschikken in de Raad van Beheer en in de Vaste Commissie, te biechten te gaan bij de partijen.

DE HEER H. SCHILTZ : Mijnheer Van Geyt, laten wij hierover geen twijfel ontstaan. Het is mijn overtuiging dat dit in de Raad van Beheer helémaal niet vereist is en ook niet wenselijk is. De Raad van Beheer moet zo onafhankelijk mogelijk zijn. Wanneer men dus niet alleen aan de fracties of aan de Cultuurraad opdracht geeft te benoemen, maar bovendien aan een aantal drukingsgroepen het recht gaat geven mensen in de Raad van Beheer aan te duiden, dan beloof ik u wat hoor !

Wat dat betreft is het dus duidelijk : zoals de opvatting nu is in de Raad van Beheer, vind ik dit de best mogelijke toepassing.

DE HEER L. VAN GEYT : Ik heb helemaal niet bedoeld dat u tot dezelfde conclusie kwam als ik. Ik zeg dat -juist door dit in het structurele decreet niet te kunnen voorzien dan doorheen de vertegenwoordiging van de partijen, zulke invloedrijke organisaties als de sociaal-economische organisaties niet kunnen aan bod komen, — deze organisaties feitelijk verplicht worden te passeren langs bepaalde partijen en zodoende de gebondenheid in de hand werken, hetgeen juist in totale tegenstelling is met de bekommernis die ook u, mijnheer Schiltz, op deze tribune hebt uitgedrukt. Ik betreur dit en hoop dat de Raad eventueel de gegarandeerde aanwezigheid van deze sociaal economische organisaties in de Adviesraad tenminste zou kunnen weerhouden.

Er is ook een ander aspect — dat weliswaar minder belangrijk is, minder belangrijk ten opzichte van het eerste — in verband met deze Adviesraad, maar dan toch belangrijk uit het oogpunt van het pluralisme : met name de aanwezigheid van de

strekkingen die gegarandeerd zijn door de Cultuurpactwet en in feite in het devreet impliciet aanwezig zijn, van alle politieke strekkingen die in onze Raad aanwezig zijn. Dit wordt voorgeschreven door de Cultuurpactwet artikel 19, tweede lid. Er is echter in de Commissie zeer uitdrukkelijk gezegd — en vermits dat minder duidelijk, ik begrijp dat best, geformuleerd is in het schriftelijk verslag — wil ik dit hier even publiek aanhalen en ik ben ervan overtuigd dat én de verslaggever en de Minister alleen maar zullen kunnen bevestigen wat ik hier zeg.

Er is dus gezegd, dat indien de leden van de Raad van Beheer in de tweede trap van de Vaste Commissie, uiteraard zullen gekozen worden op initiatief van de grote fracties, zij zelf hun kandidaten zullen kiezen. Dat is normaal.

Bovendien zou het toch ook normaal wezen dat in de Adviesraad tenminste de vertegenwoordiging van deze strekkingen die wel in de Cultuurraad aanwezig zijn — dat is het geval voor mijn fractie die op het ogenblik niet aan bod komt voor de proportionaliteit, — door de Raad van Beheer zou worden voorgesteld aan de regering, in overleg met de vertegenwoordiging van deze fractie in onze Raad, om niet tot de absurde toestand te komen dat de keuze van bepaalde strekkingen bij anderen dan deze strekkingen zou terecht komen. Zelfs dat werd in de Commissie beaamd.

Ik meen dat het bijna vanzelfsprekend is, maar vermits er toch gevallen zijn die ter zake kunnen uit het oog worden verloren, wil ik deze ter overweging brengen.

Een ander aspect, dat mij belangrijk lijkt, houdt verband met het intern pluralisme. Wat mij ter zake wel enigszins heeft bekommerd, — ook hetgeen uit dat deel van het verslag dat slaat op besprekingen die ik niet heb kunnen bijwonen, uit te maken is — is dat de gastprogramma's zullen tot stand komen door het afnemen van tijd van de huidige uitzendingen zoals «Confrontatie» en «Ieder zijn waarheid», waar de diverse politieke meningen tegenover elkaar worden geplaatst, dus ten nadele van deze politieke debatten. Dat lijkt mij betreurenswaardig omdat dàar elkeen zijn eigen standpunt vrij kan verdedigen in aanwezigheid van de anderen.

Indien de gastprogramma's gedeeltelijk ten koste van die tijd zouden worden samengesteld zou dat — althans in mijn ogen — een negatief punt zijn.

Nog een ander aspect van de zaak dient in overweging te worden genomen i.v.m. de politieke debatten, ondermeer «Confrontatie » en « Ieder zijn Waarheid». Er is in onze Raad sedert lang een consensus gerezen uit de publieke dialogen tussen mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, en uw dienaar, met de instemming van de woordvoerders van de diverse fracties. Die consensus bestond erin te zeggen dat de kleinere frac-

ties — en op dat ogenblik was zij alleen maar de laatste keer was dit niet het geval — aan bod konden komen in dergelijke debatten en dit voor een zeker aantal keren per jaar, bijvoorbeeld drie of vier maal.

Welnu, in 1979 is die regeling in feite niet meer toegepast tengevolge van bepaalde aarzelingen op bepaalde niveaus van de BRT-hiërarchie. Het concrete resultaat is geweest dat buiten de verkiezingsperiode, namelijk van de Europese verkiezingen, onze strekking geen enkele maal nog aan het debat heeft deelgenomen ondanks het feit dat voor sommige daarvan — ik noem bijvoorbeeld alleen maar het debat over de programma-wet of hetgeen daarmee verband hield — in het land en in onze gemeenschap initiatieven, acties, enzomeer, werden gevoerd rondom twee belangrijke standpunten. En dat de vier partijvoorzitters, die aan dat debat hebben deelgenomen, eigenlijk essentieel voor een van de twee thesissen waren, terwijl het een feit is dat de strekking die door één man wordt vertegenwoordigd, en op dat gebied ons standpunt verdedigt, gesteund werd door brede sociale en politieke krachten buiten de eigenlijke partijverbanden.

Ik meen te weten dat mevrouw de Minister bij haar standpunt blijft en dat het ook de mening is van de verantwoordelijke instanties — althans van de drie op de vier grote partijen die in deze Raad zijn vertegenwoordigd — en dat het niet de kleinste van die vier partijen is die vandaag het probleem ter onderzoek voorlegt. Ik zou in elk geval sterk willen aandringen dat men in dezelfde geest, die aan de basis van onze werkzaamheden van de Commissie lag, er zou over waken dat hetgeen gebeurde in 1979 niet langer zou voortduren en dat vanaf 1980 het pluralistisch karakter — ook voor de kleinere fracties in deze Raad — ten volle zou worden hersteld en geëerbiedigd.

Ik wil nu nog een laatste bedenking even ter overweging geven inzake de problemen die betrekking hebben op de relatiestructuren van het Instituut, de vrijwaring van het karakter van openbare dienst, de vrijwaring van het statuut van agenten in openbare dienst en van het personeel van het Instituut.

In verband met het eerste probleem blijf ik van mening dat het normaal zou zijn in het decreet — zoals het trouwens in het eerste ontwerp het geval was — de mogelijkheid te scheppen opdat de BRT meer initiatieven zou kunnen nemen op het gebied van de kabeltelevisie, zonder evenwel in te druisen tegen de bevoegdheden, die op het nationale vlak toebehoren aan het departement van PTT.

Ik meen voorts dat het spijtig zou zijn dat de mogelijkheid tot detachering van de medewerkers van de BRT voor het ten uitvoer leggen van de gastprogramma's, in de optie zoals ze waarschijnlijk werd weerhouden, zou gebeuren ten nadele

van de mogelijkheden van het Instituut om zijn taken waar te maken en rechtstreeks, of onrechtstreeks, ook ten nadele van de deontologische stelling die deze hoeft te zijn van de medewerkers van het Instituut en niet van de gastprogramma's. Ten slotte zou ik nog willen spreken over de problemen in verband met de personeelsaangelegenheden.

Vermits de Vaste Commissie zal worden belast met het administratief en financieel beheer van de BRT, onder nauwlettende controle van de Raad van Beheer, komt het mij normaal voor dat wanneer deze Vaste Commissie problemen behandelt die rechtstreeks het personeel aangaan, dit laatste zou kunnen worden gehoord en zich eventueel zou kunnen richten tot de Raad indien de Vaste Commissie komt tot voorstellen of beslissingen die niet stroken met de eisen van de verschillende structuren van de BRT en het personeel zelf.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ziedaar enkele bedenkingen die ik gepoogd heb zo bondig en zo weinig mogelijk in wanorde naar voren te brengen. Ik gaf deze bedenkingen ter overweging met het doel te streven naar een BRT-medium dat ten volle zou beantwoorden aan de groeiende aspiraties in onze gemeenschap naar een volledig open, democratisch en pluralistisch mediabeleid door een maximum intern en niet alleen door een extern pluralisme.

DE VOORZITTER : De heer Piot heeft het woord.

DE HEER F. PIOT (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's, het ligt uiteraard niet in mijn bedoeling een poging te ondernemen tot aanvulling van het verslag van collega Swaelen, dat overigens zo volledig en omstandig is dat het werkelijk als voorbeeldig mag worden bestempeld.

Enkele kanttekeningen slechts.

Vooreerst wil ik mijn voldoening uiten met betrekking tot een aantal belangrijke en nieuwe regelingen die in dit ontwerp van decreet voorkomen. Daaronder moge ik met nadruk onder andere het principe van het monopolie vermelden, voor zover het gepaard gaat, enerzijds, met garanties betreffende het effectief presteren van de openbare radio- en televisiedienst en, anderzijds, met garanties inzake de objectiviteit ervan.

Ik moge eveneens wijzen op het belang van de regels met betrekking tot de samenstelling van de BRT-organen, voor zover daarbij een streven tot uiting komt naar ware representativiteit en tevens een reële bereidheid bij de vertegenwoordigers van alle strekkingen om, in een geest van verdraagzaamheid en permanent overleg, van wederzijds respect, een positieve en continue werking van de radio- en televisiedienst te waarborgen.

Voorts zijn er de bepalingen inzake onverenig-

baarheden, welke dan toch beantwoorden aan de vrij algemene en zeer vaak geformuleerde wens, om een herhaling van sommige onprettige ervaringen uit het verleden en sommige verdenkingen te voorkomen.

Er is ook de betere structurering die in het vooruitzicht wordt gesteld voor de uitzendingen van derden, waarvan wij verwachten dat zij de inhoud, de presentatie en de omvang van de gastprogramma's in gunstige zin zal beïnvloeden.

Hierbij uiten wij tevens de hoop dat de ontworpen regeling, die toch een belangrijke innovatie betekent in ons omroepbestel, door alle betrokken instanties positief zal aanvaard worden en dat de realisatoren hunnerzijds niet zullen vervallen in permanente polemiek.

Last but not least, het betrekken van kijkers en luisteraars in de voorbereiding van de programmatie door het oprichten van een adviesraad, met een gegarandeerd minimum aan activiteiten en vrij ruime mogelijkheden voor eigen initiatief. Dit geakteerd zijnde, weze het mij toegelaten enkele van deze punten — en ook sommige andere — heel even onder de loep te nemen.

Wat de algemene opdracht van de BRT betreft, lezen wij in artikel 2, § 2, dat het Instituut het programma van zijn uitzendingen vaststelt met het oog op de voorlichting en informatie, de vorming en ontspanning van kijkers en luisteraars. Deze formulering is overigens de vrucht van amendering en bespreking in de Commissie, op grond van een tekst ingediend door de heren Swaelen en Van Elewyck.

Ze stelt duidelijk voorop dat er een redelijke verhouding moet worden nagestreefd inzake zendtijd en inzake aanwending van het menselijk potentieel en van de materiële middelen waarover het Instituut beschikt ; redelijke verhouding tussen wat wij, bij een te weinig genuaneerde vereenvoudiging zouden kunnen noemen, de ernstige of vormende programma's en deze die specifiek gericht zijn op de homo ludens.

Men heeft namelijk wel eens de indruk dat de radio en vooral de televisie de neiging vertonen om, verhoudingsgewijze, kwistiger te zijn met groots opgevatte spelprogramma's en heel wat restrictiever te zijn ten aanzien van zogeheten vormende of educatieve uitzendingen. Nu zijn wij wel bereid om de stelling bij te treden dat ook ontspanningsprogramma's vormend kunnen zijn, doch men zal wel moeten erkennen dat het zeer vaak blijft bij een potentialiteit.

Voor de samenstelling van de Raad van Beheer en de Vaste Commissie is de regeling die door de Commissie voor mediabeleid werd weerhouden, ingegeven door een geest van verdraagzaamheid en toenadering tussen de verschillende politieke en ideologische groepen. Niemand zal kunnen betwisten — en vanop deze tribune werd dit door niemand gedaan — dat daarbij aan CVP-zijde een

uitgesproken en verregaande «goodwill» werd betuigd.

Bij het vaststellen van het aantal beheerders, bij de verdeling der mandaten in ' de Vaste Commissie, werden formules uitgewerkt die een effectieve aanwezigheid en een effectieve deelneming van de diverse groepen mogelijk maken. Wij verheugen ons in de ter zake bereikte overeenkomst in zover bedoelde formules de verwachting wekken en wettigen dat deze organen zullen functioneren in een sfeer van serene samenwerking en zullen kunnen rekenen op een constructieve bijdrage uit alle hoeken.

Mocht deze wens niet gerealiseerd worden, dan zouden wij, niet zonder een zekere bitterheid, daaruit moeten besluiten dat onze gemeenschap ernstig is aangewreten door onbegrip, partijdigheid en intolerantie, doch dan zouden wij wellicht ook spoedig moeten constateren dat de continuïteit van de radio- en televisiedienst en zijn bestaan zelf als monopoliehouder in het gedrang zouden komen.

In aansluiting hiermede wensen wij, zoals vorige sprekers hebben gedaan, even stil te staan bij de objectiviteitsregel zoals hij in hoofdstuk IV «Bijzondere Bepalingen Betreffende de Uitzendingen» is vastgesteld en uitgebreid.

De verslaggever heeft ten overvloede onderstreept dat, met het verstrekken van nieuws en de eventueel vereiste duiding, de informatieopdracht van de BRT ten volle is vervuld. De eigenlijke opiniëring komt anderen toe. Opiniëring veronderstelt immers het tot uiting brengen van een eigen visie op de feiten en op hun samenhang, het innemen of actief suggereren van een standpunt, een interpretatie van handelingen en verklaringen die groeit uit een bepaalde ideeënwereld en er haast instinctief bij aanleunt.

Dat eerste onderscheid, dat blijkt uit het bepaalde in de artikelen 23 en 24, moet volgens ons echter worden aangevuld met een effectief toezicht op het naleven van het objectiviteitsprincipe door de medewerkers van de BRT.

Het werd in de Commissie uitdrukkelijk door verscheidene leden en ook door de Minister zelf aangestipt : volstrekte objectiviteit is een moeilijke zoniet onmogelijke opdracht. Er moet echter op zijn minst blijken dat de medewerkers van de BRT met een geest van objectiviteit bezielde zijn en dat zij niet systematisch hun persoonlijke visie openlijk of op subtiele wijze trachten op te dringen aan een receptief publiek en mogelijke andere opvattingen doodzwingen of in een verkeerd licht stellen. Trouwens tegen de objectiviteit kan op zeer handige wijze worden gezondigd door allerlei procédés van selectie van de berichten en mededelingen, door het bewust negeren van feiten en verklaringen.

Waar men onzes inziens terecht elke vorm van censuur van regeringswege afwijst, staat men toch

vaak machteloos tegenover subtiele vormen van censuur die in een openbare dienst, beschikkend over het monopolie van de uitzendingen, onduidelijk zijn. Hetzelfde dient gezegd met betrekking tot het buiten verhouding in reliëf brengen van bepaalde gebeurtenissen en opvattingen of het voorrecht voor het voetlicht brengen van personen en instanties. Radio en televisie hebben, dank zij het onmiddellijke van de uitzending en het quasi monopolie van de audio-visuele technieken, een onvergelijkbaar impact op de luisteraar en de kijker. Zij beschikken alleszins ten opzichte van de klassieke media over een enorme voorsprong in de tijd bij het uitlokken van reacties bij het publiek. Wij hechten dan ook zeer veel belang aan de bepalingen van artikel 23. Wij treden ten volle bij wat in het verslag werd genoteerd op bladzijde 31 : «Wie voor de BRT werkt moet zich aan bepaalde normen houden». Wij nemen ook graag akte van de verklaringen ter zake afgelegd door de Minister, ik citeer : «Er zijn maatregelen ingebouwd die de objectiviteit van de informatie beschermen, te weten de samenstelling van de Raad van Beheer, de aanwerving van culturele medewerkers volgens de normen van het cultuurpact en de vereisten van het decreet zelf, onder meer in dit artikel 23».

Wij lezen ook met aandacht de passus uit het verslag waarin formeel wordt bevestigd dat de administrateur-generaal en de bevoegde directeurs-generaal onder het gezag van de Raad van Beheer belast zijn met het naleven en het doen naleven van de objectiviteitsregel. Het gaat om een opdracht voor elke individuele medewerker, maar ook globaal voor het instituut als dusdanig. Wij verwachten dan ook dat deze controle in de geest die aan het decreet ten grondslag ligt op meer reële en vooral op meer efficiënte wijze zal geschieden dan al te vaak in het verleden het geval was. Spijtbetuigingen post factum zijn ter zake inderdaad niet zeer afdoend. De ambtenaren-generaal en de leden van de Raad van Beheer moeten de moed hebben om hun volle verantwoordelijkheid op te nemen.

Mijnheer de Voorzitter, geachte **collega's**, een laatste bedenking. Het decreet voorziet in de oprichting van een adviesraad voor kijkers en luisteraars die tot taak heeft de Raad van Beheer te adviseren in verband met de algemene inhoud en programmatie van radio en televisieuitzendingen. In het decreet wordt gepreciseerd dat 25 leden van deze adviesraad door de Koning worden benoemd op voordracht van de Raad van Beheer uit socio-culturele kringen en rekening gehouden met de bepalingen van het Cultuurpact.

In dit verband zou ik even willen wijzen op het feit dat een belangrijk deel van de bevolking en een relatief nog belangrijker deel van het geregeld kijkerspubliek van de BRT behoort tot de categorie van de derde leeftijd.

Ik wil dienvolgens zeer uitdrukkelijk de wens uitspreken dat deze bevolkingsgroep zou betrokken worden in de adviesraad. Dat de verkiezing van de beheerders van het Instituut onderworpen wordt aan een leeftijds grens kan desgevallend met bepaalde argumenten worden gestaafd, doch dat in de adviserende programmaraad de derde leeftijd volledig afwezig zou zijn, zouden wij tenzeerste betreuren.

Tot slot van deze interventie zou ik dan nog de wens willen formuleren dat het omroepbeleid in zijn verdere ontwikkeling zou gekenmerkt worden door een geest van sereniteit, verdraagzaamheid, wederzijds respect voor de personen en de overtuigingen, geest die geheerst heeft in de Commissie Mediabeleid van deze Cultuurraad en die, menen wij, zijn expressie vindt in het huidig ontwerpdecreet.

(Applaus bij de meerderheid)

DE VOORZITTER : De heer Mangelschots heeft het woord.

DE HEER J. MANGELSCHOTS (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, waarde collega's. Vooreerst wil ik ten aanzien van de verslaggever zeggen dat hij een zeer degelijk, duidelijk en overzichtelijk verslag heeft naar voren gebracht.

Mijnheer Swaelen, dit is geen compensatie voor het feit dat ik dikwijls, tussen twee commissievergaderingen in, de commissie kwam binnengesijpeld en het u zodoende misschien wel eens lastig heb gemaakt. Het feit dat ik niet altijd kon aanwezig zijn bij de commissiebesprekingen wordt ruimschoots vergoed door uw zeer duidelijk verslag. Een verslag van dit gehalte wordt in dit Parlement niet altijd naar voren gebracht.

Het feit dat ik u eerst rozen heb gegeven betekent niet dat daarna de doornen komen. Toch wil ik enkele korte algemene opmerkingen maken. Een eerste opmerking betreft het stakingsrecht.

Bij de bespreking van het artikel ben ik hier lang bij blijven stilstaan. Er staat in vermeld dat, onder alle omstandigheden, men ertoe gehouden is het nieuws te brengen aan de kijkers en de luisteraars ook, en in het bijzonder, in tijden van crisis, onrust en staking. Ik veronderstel dat u hier bedoelt stakingen elders dan bij de BRT. Wanneer u het hebt over stakingen bij de BRT dan heb ik bepaalde bezwaren te formuleren.

Op een door mij in dit verband gestelde vraag hebt u geantwoord — ook de Minister heeft dat gezegd — dat het stakingsrecht zal worden gerespecteerd, maar er komt evenwel een grote «maar». U was van oordeel dat men de nieuwsverstrekking moest blijven geven, minstens éénmaal per dag, en niet alleen woordelijk maar ook met beeld wanneer het de TV betreft, wat tijdens de voorbije staking niet het geval was.

DE HEER F. SWAELEN : Mag ik even verduidelijken ? Het woord staking betekent — ik denk dat de Commissie daarover eenparig akkoord ging — dat het nieuws moet worden verstrekt ook wanneer er staking is bij de BRT zelf. Dat is precies één van de bedoelingen van deze zinsnede in het betreffend artikel.

DE HEER J. MANGELSCHOTS : Ook ik wil duidelijk zijn. De heer Grootjans zal mij wel willen verontschuldigen wanneer ik zeg dat zijn uitstekend pleidooi werd ontsierd door het feit dat hij rancuneus is teruggekomen op de voorbije staking bij de BRT. Hij was niet de enige. Daaruit blijkt dat velen in feite vandaag nog altijd rancuneuze bevestigingen hebben die een staking zoals deze van de BRT in een minder gunstig daglicht stellen, houding die zou kunnen werken op toekomstige acties in die zin.

Ik wil onderstrepen dat de Vlaamse socialisten er zullen over waken dat het stakingsrecht wordt gerespecteerd. Het is voor ons een uiterst democratisch middel, het enige dat in bepaalde omstandigheden voor de werknemer overblijft na gemeenschappelijk overleg. In dit verband wens ik te verwijzen naar wat zich soms bij een noodtoestand in de petroleumsector voordoet. Er kan een gelijkaardige houding aangenomen worden om de dienst in uitzonderlijke omstandigheden en overeengekomen voorwaarden te laten functioneren.

Om diverse redenen leg ik er de nadruk op uitermate voorzichtig te zijn en iedere willekeur in dit medium, dat zeer precair is en waar zo velen bij betrokken zijn, zeker uit te schakelen.

Mevrouw de Minister, vervolgens wil ik even uitwijden over de talrijke structuren die nu worden gecreëerd. Het verbaast mij dat de vorige sprekers hier niet op teruggekomen zijn. Wij kennen een Raad van Beheer, een Vaste Commissie, een Programmaraad en een Gastprogrammaraad. Indien dit noodzakelijk blijkt, kunnen er in de toekomst nog commissies aan toegevoegd worden. Ik ben ervan overtuigd dat al deze raden er met de beste bedoelingen gekomen zijn. Men heeft zoveel mogelijk getracht de inspraak te verzekeren. Bovendien zal erover gewaakt worden dat er een doorstroming zal zijn van grote lagen van de bevolking. Ik wens u echter te waarschuwen voor de logge structuren die wij opbouwen en die voor het medium belemmerend zouden kunnen werken. Dit medium is vooral gesteund op inspiratie en op scheppende krachten. De omvorming van de organisatie en de daarmee gepaard gaande administratieve berg zou wel eens nadelige gevolgen kunnen hebben op de inspiratie. Hoedt u voor de overadministraite en overorganisatie, waarmee wij zouden kunnen geconfronteerd worden.

Ik denk hier in de eerste plaats aan de programmaraad, dat een nieuw orgaan is en waarvan de be-

doelingen zeer lovend zijn. Wij mogen ons echter niet verdrinken in een overvloedige administratie. Eveneens zou de techniciteit daaraan verbonden de goede wil van de mensen die er aan deelnemen kunnen in het gedrang brengen.

Ik vrees dat de inspraak die men met de programmeraden wil bereiken — dit is minder van toepassing op de gastprogrammaraad — in de praktijk niet altijd het gewenste resultaat zal opleveren. Ik waarschuw u nogmaals voor een overdreven administratie en techniciteit.

In verband met de zendgemachtigde verenigingen zal het in de praktijk meestal de administrateur-generaal zijn die zijn veto of wijziging naar voren brengt, wanneer er iets misloopt. Bij de wet kan de administrateur-generaal én de vaste commissie ingrijpen wanneer iets niet door de beugel kan. In dit verband waarschuw ik u voor een bepaalde «schoonmoedermentaliteit» bij het behandelen van de problemen, die bij het inschakelen van zendgemachtigde verenigingen niet kunnen vermeden worden.

Omtrent de nieuwsverstrekking hebben verschillende sprekers hun twijfels naar voren gebracht in verband met de objectiviteit.

Ik wens er uw aandacht op te vestigen dat er moet naar gestreefd worden om de objectiviteit zo menselijk mogelijk te houden. Objectiviteit in de absolute vorm bestaat niet bij mensen. Men heeft niet met mechanische praatpalen te doen, maar met mensen. Bijgevolg moet er rekening gehouden worden met de toestand en de kwalen «des mensen eigen» die in bepaalde omstandigheden en rol zullen spelen. Dit angstvallig terugkomen op een volstreekte objectiviteit geeft mij soms de indruk van een bepaalde onvolwassenheid bij de betrokken intervenanten.

Ik zou willen eindigen met U te vragen dat wij in alle omstandigheden die deze materie betreffen begrip tonen voor de mens die in ieder geval voorop moet staan.

Ik spreek de hoop uit dat dit ontwerp van decreet zal helpen het jaar 2000 tegemoet te treden met een open en een onbevangen geest.

(Applaus bij de meerderheid)

DE VOORZITTER : De Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het spreekt vanzelf dat ik begin met mijn dank uit te spreken aan al degenen die zich zoveel inspanningen hebben getroost om dit decreet tot stand te brengen. In de eerste plaats — en het werd hier herhaaldelijk gezegd — breng ik hulde aan de verslaggever die over een zeer lange periode belangrijk werk heeft verricht. Daarnaast dank ik ook de Commissie, zowel de leden als de voorzit-

ter, die zich eveneens allen hebben ingespannen gedurende lange tijd om een tekst voor deze hoge vergadering te brengen die, naar ik hoop, een brede consensus zal kunnen wegdragen.

De vraag werd gesteld hoe het komt dat wij nu een nieuw statuut moesten hebben voor de BRT. Dit was eigenlijk het gevolg van de culturele autonomie. Bij de wieg van de televisie stond de wet van 1960 die reeds een vrij ruime autonomie gaf aan de twee instituten. Zij hadden elk hun eigen beheer, hun eigen begroting, hun eigen programma's en de mogelijkheid tot het maken ervan. Er bleef echter nog een gemeenschappelijk deel over en in dit Instituut besliste men over het lot van de technische diensten, de administratieve diensten en sommige culturele gemeenschappelijke diensten. Na de culturele autonomie moest deze dienst worden gesplitst — zie de wet van 1977. — Van deze gelegenheid hebben wij allen gebruik gemaakt om één en ander te veranderen aan het statuut, veranderingen die zich hadden opgedrongen in de lange periode sinds 1960.

Over de voornaamste wijzigingen werd reeds gesproken : het uitbreiden van de eis van objectiviteit tot alle informatieve uitzendingen, de inbreng van kijkers en luisteraars ; betere structurering van de uitzendingen door derden.

Ik wou thans onmiddellijk overgaan tot het antwoord op de specifieke vragen.

Mijnheer Grootjans, u hebt het mij erg moeilijk gemaakt. Wanneer ik uw standpunt volkomen bijtreed waar u zegt dat er een algemeen mediabeleid moet zijn, zult u misschien antwoorden dat wij dit al voor de zoveelste keer zeggen. U weet dat het ons al eens bijna gelukt is iets dergelijks tot stand te brengen. Tijdens de regering Tindemans I hadden wij een commissie bijeengekregen waarin vertegenwoordigd was pers, radio en televisie, waarin aanwezig waren zowel redacteuren als dagbladuitgevers. Wij hadden toen een beperkt programma maar zelfs dit was misschien wegens het grote opzet wat de samenstelling van de commissie betreft -te groot — In ieder geval zijn wij niet tot een consensus kunnen komen.

U weet ook dat de Eerste Minister niet zo lang geleden heeft gevraagd aan de Ministers van de Gemeenschappen zich opnieuw met deze zaak bezig te houden, elke Minister voor zijn gemeenschap. Dit ook was de vorige keer niet het geval en dit nationale karakter was misschien juist de reden van de mislukking van die poging.

Wij ondernamen thans reeds een poging om technici bij mekaar te krijgen die een schema zouden opmaken van de samenstelling en van de thema's die moeten worden behandeld in het orgaan dat wordt voorbereid. Wij zijn er echt mee bezig en ik ben het volkomen met u eens dat dit absoluut noodzakelijk is. Inderdaad, wanneer wij een verandering aanbrengen aan radio **en TV**, b.v. wat het brengen van nieuws en dergelijke betreft, dan

merken wij daarvan onmiddellijk een weerslag op het dagbladwezen. Ik moet zelfs nog niet verwijzen naar de nieuwe technische mogelijkheden, mijnheer Grootjans, u weet dat wij daar ook de vaste belofte hebben afgelegd dat er in het Instituut niets zou gebeuren met betrekking tot de teletekst e.d. **vóór** er een consensus werd bereikt met de persmilieu's. Wij hebben daar reeds gesprekken over gehad. Naast deze technische problemen zijn er nochtans een hele reeks andere problemen op het psychologisch en financieel vlak die absoluut in één orgaan zouden moeten worden besproken. Ik hoop dat het niet te lang meer zal duren vóór deze structuur zal kunnen worden geïnstalleerd.

U heeft ook gezegd, mijnheer Grootjans — en ik geef toe dat ik daardoor nogal getroffen was — dat wij de oorspronkelijke tekst te weinig hebben verdedigd. Ik zou echt niet durven zeggen dat wij hier een «gouvernement d'Assemblée» hebben aan het welk gezien. Integendeel, ik veronderstel dat het wel altijd de gewoonte is geweest in deze Cultuurraad en vooral dan in de commissies van de Cultuurraad om rekening te houden met alle opmerkingen en wensen van welke partij ook, of ze tot de oppositie of tot de meerderheid behoorde. Ik dacht dat het dus normaal was de oorspronkelijke tekst door de commissie te laten wijzigen, eerst en vooral omdat gedurende deze vrij lange periode — drie jaar is niet zo kort — er andere ideeën naar voren kwamen en ook omdat er intussen andere visies groeiden rond bepaalde problemen. Maar het belangrijkste is toch wel dat het verschil tussen de huidige tekst en de vorige niet zo enorm groot is. Dat moet u toch ook opgevallen zijn.

Wanneer wij het zowel aan de ene als aan de andere zijde hebben over de zogezegde zendingmachtigde verenigingen -wij mogen dat woord blijkbaar niet meer gebruiken — of over veredelde gastprogramma's. What's in a name ? Er is echt niet zoveel verschil tussen de oorspronkelijke tekst en de huidige. De heer Grootjans weet dat wij onder de regering Tindemans I altijd meningsverschillen hebben gehad hierover. Wij zegden dat deze uitzendingen dienen te gebeuren onder de verantwoordelijkheid van het Instituut zelf. Dat is niet veranderd. Maar, de erkenning die U heeft voorgesteld zou gebeuren door de Cultuurraad. Wij stelden voor dat deze erkenning zou gebeuren door de Koning. Daarin ligt het verschil ; ik denk niet dat dit zo essentieel is. In de praktijk echter zullen er grote verschillen bestaan tussen de huidige gastprogramma's en de uitzendingen door derden — nog een barbaars woord — omdat bij de gastprogramma's het uitsluitend het Instituut is dat beslist over het feit wie uitzendtijd krijgt toegewezen, welk het volume zal zijn en de periode van de zendtijd. Nu worden deze zaken geregeld door de Cultuurraad zelf. De toekenning van de zendtijd wordt geregeld zoals in het oorspronkelijk

decreet is voorzien mits enkele veranderde modaliteiten, maar in feite zijn daar niet veel wijzigingen meer aangebracht.

In die zin denk ik dat de tekst die nu voorligt wel lichtjes gewijzigd werd tegenover deze van 1976 maar niet in de essentiële punten. Het is een betere tekst omdat hij langer doordacht werd gedurende deze drie jaren.

De objectiviteit is natuurlijk het probleem bij uitstek dat steeds weer naar voren komt. Dat is begrijpelijk. Ik zal niet herhalen wat ik reeds gezegd heb bij andere gelegenheden. Het is bijzonder moeilijk om een oordeel te vormen over de objectiviteit van een berichtgeving. U hebt gezegd dat het onmogelijk is om een volkomen objectiviteit te hebben in deze materie. Ik zal u straks een andere klank laten horen in dit verband.

Aan de andere kant poogt men wel de objectiviteit te bereiken. Maar het ideale is niet van deze wereld. Het is geen gemakkelijke opgave. Daarom werden in het decreet externe factoren, die het naleven van deze verplichting van objectiviteit kunnen bemoeilijken, weggelaten. Het uitoefenen van een journalistieke functie in de BRT wordt onverenigbaar met het uitoefenen van een politiek mandaat of van een functie in de geschreven pers. Ik weet dat u er niet van overtuigd bent dat dit de objectiviteit bevordert. Maar ik ben de vaste mening toegedaan, zeker wat betreft het niet samen gaan met een politiek mandaat, dat hierdoor de objectiviteit beter en duidelijker wordt gediend. Wat betreft de functie in de geschreven pers, — ik had reeds de gelegenheid daarop te wijzen, — is het duidelijk dat wanneer in de Raad van Beheer één krant vertegenwoordigd is en andere kranten niet, dit aanleiding kan geven tot bepaalde moeilijkheden, zoals er in het verleden zich reeds hebben voorgedaan.

Er zijn ook andere maatregelen ingebouwd om de objectiviteit te beschermen. Zo worden de organen die toezien op het naleven van de objectiviteit in overeenstemming met het Cultuurpact samengesteld en worden de culturele ambtenaren volgens de normen van dit pact benoemd.

Het is misschien niet onnuttig te beklemtonen dat de opdracht van de BRT bestaat in het brengen van het nieuws en het duiden ervan. Hiervoor geldt de objectiviteitsverplichting. Zij is zeer duidelijk. Ik zal daarop nog terugkomen. Informatie en duiding moeten gebeuren op een objectieve manier door het Instituut. De opiniëring kan niet gebeuren door het Instituut en mag ook niet gebeuren door het Instituut, want daar is volstrekte objectiviteit de richtlijn. Er zijn de uitzendingen door derden die zich meer vrij in een bepaalde richting kunnen uiten in hun oordeel over de informatie die wordt geboden.

Wat u over de technische evolutie heeft gezegd is volkomen waar. Wij moeten zeer sterk opletten. Het orgaan dat zich zal bezighouden met het me-

diabeleid is volgens mij het meest geëigend om deze evolutie op de voet te volgen. Deze technische evolutie is voor de toekomst een bijzonder zware opgave opdat we niet zouden worden achterhaald.

Omdat u toch een bepaald auteur heeft geciteerd, wil ik het nog even over deze objectiviteit hebben. Wanneer de wetgever voor objectiviteit kiest, doet hij een juiste keuze, dan weigert hij zich van het vertrouwde terrein van de dagelijkse massacommunicatie, die vanouds volgens beproefde vuistregels beoefend wordt, te laten weglokken naar het drijfzand van de filosofische bespiegeling, dan blijft hij zweren bij een verworvenheid van de 19e eeuw die de objectiverende journalistiek ongetwijfeld is, een verworvenheid die zelfs door de hedendaags geëngageerde media-theoreticus als de Nederlander Schaafsma niet overboord gooid wordt. Hij blijft immers de overtuiging toegedaan dat de werkelijkheidsfacetten wel degelijk kunnen geregistreerd worden en in de vorm van verbale of audiovisuele boodschappen meegeëld. Schaafsma gelooft dus nog in de mogelijkheid van objectiviteit.

Thans een antwoord op de vragen gesteld door de heer Van Elewyck, die ik ten zeerste dank voor de inspanningen die hij zich heeft getroost bij het totstandkomen van dit decreet.

De heer Van Elewyck stelde een heel specifieke vraag in verband met artikel 20, met name of bij het statuut van het personeel dat door de Koning wordt vastgesteld, ten minste de raad van beheer zou worden betrokken. Het is ondenkbaar dat dit niet zou gebeuren.

Collega Van Elewyck gaf zelf reeds een uitgebreide uitleg over bepaalde zaken. Ik kan het met hem volkomen eens zijn over het feit dat aan een openbare dienst met een monopoliepositie, verplichtingen dienen opgelegd, zoals bijvoorbeeld in verband met het verzekeren van de nieuwsdienst en de objectiviteit.

De zorg om het Cultuurpact op de omroep volledig toe te passen is steeds tijdens de besprekingen aanwezig geweest en komt regelmatig tot uiting in de teksten, zowel van het decreet als in deze van het verslag ; dat de Raad van Beheer het hoogste orgaan is, wordt zeer duidelijk gesteld. Dit was ook zo ingevolge de wet van 1960.

Aan de Vaste Commissie worden nu door het decreet meer machten toegekend gelet op de complexiteit en de toenemende belangrijkheid van bepaalde zaken in de omroepinstelling bleek duidelijk dat het onmogelijk was voor de Raad van Beheer al deze zaken zelf tot zich te trekken.

Het is dus de Vaste Commissie die tenslotte bepaalde taken van de Raad van Beheer ik zal niet zeggen overneemt maar wel uitoefent onder het gezag van de Raad van Beheer.

Zoals in de wet van 1960, staat de administrateur-generaal onder het gezag van de Raad van Beheer.

Zoals toen kan deze Raad machten delegeren. In de amendering van de tekst over de bevoegdheid van de administrateur-generaal, werd hierna trouwens verwezen.

In de Memorie van Toelichting, zoals u zich herinnert, werd vermeld dat de functie directeur-generaal naar administrateur-generaal werd omgezet, om hem optimaal tegen alle drukking te beschermen.

Dat de BRT alle handelingen mag stellen binnen zijn taak is inderdaad, zoals de heer Van Elewyck het heeft onderstreept, een logische zaak, ingevolge de evolutie van de omroep.

Dat de Raad van Beheer autonoom zal beslissen, heeft de Commissie duidelijk gewenst. Het is daarom inderdaad zeer belangrijk dat deze vergadering, en dit in overeenstemming met het Cultuurpact, uitstekende leden naar deze Raad van Beheer zou zenden. Het is een wens die door zeer velen van de sprekers van deze namiddag werd naar voren gebracht. Ik denk trouwens dat dit één van de belangrijkste zaken is. «Alles staat of valt met een goede Raad van Beheer», waaraan inderdaad zoveel taken zijn toegewezen maar het is deze Cultuurraad die de taak en de verplichting heeft bevoegde leden naar de Raad van Beheer te zenden.

De heer Van Elewyck stelde ook nog een vraag over de liturgische plechtigheden. Wij hebben opgezocht hoe deze zaken in 1978 waren gebeurd. Er waren, zoals in de tekst van het verslag voorkomt, 29 liturgische plechtigheden geweest, ook drie protestantse, twee Israëlitische. Dit zijn BRT-uitzendingen verzorgd door de dienst Wetenschappen. Zij vallen volledig buiten het pakket van de zendtijd die aan verenigingen en stichtingen wordt toegewezen.

DE HEER J. VAN ELEWYCK : Ik heb daarover geen vragen gesteld. Ik heb een verzuchting geuit tegenover de Raad van Beheer. Ik gebruikte deze gelegenheid om dit even te verduidelijken want er was daarover een bespreking geweest in de Commissie.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : De heer Schiltz heeft een lans gebroken om de benaming BRT te wijzigen. Er werd daarover ook gepleit en er werd zelfs een amendement ingediend in de Commissie. Wij hebben de benaming van het Instituut overgelaten aan de wijsheid van de Commissie en de wijsheid van de Commissie heeft bepaald dat de huidige terminologie zou behouden blijven. Er werd uitgegaan van het principe dat de wet van 60 enkel gewijzigd werd voor zover dit nodig was. De benaming Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, leek de meest duidelijke formulering. Het gebruik van het woord «Nederlands» in de

titel zou tot verwarring aanleiding geven. Maar daar pleitte u niet voor. U pleitte voor het woord «vlaams». Het kan u niet ontgaan zijn dat het in één van de eerste decreten goedgekeurd door de Cultuurraad, ging over deze benaming Nederlands of Vlaams. Ik geef toe dat deze kwestie aanleiding geeft, vooral in het buitenland, tot eindeloze misverstanden. Ik ben daar zelf het grootste slachtoffer van. Wanneer men in het buitenland spreekt in naam van de Nederlandse Cultuurgemeenschap weet de buitenstaander eigenlijk niet over welke gemeenschap men het heeft. Het wordt helemaal onmogelijk wanneer men deze termen in het Engels moet vertalen. Ik zie wel in dat de verhouding Nederlands-Vlaams eens opnieuw — niet alleen voor de BRT — maar in het algemeen aan deze Cultuurraad zou moeten worden voorgelegd die terzake een beslissing zou moeten nemen vermits hij vroeger in de andere richting heeft beslist.

Thans wil ik het hebben over de evenredige verdeling. Het Cultuurpact moet natuurlijk worden toegepast. Daarover is iedereen het eens. Hierdoor wordt de samenstelling van de Raad van Beheer bepaald. Het aantal leden van de Raad van Beheer werd zo vastgesteld dat er geen volstreekte meerderheid van één fractie mogelijk was. U hebt daar de nadruk opgelegd. Wij zitten met het Cultuurpact waarin men absoluut een evenredige verdeling oplegt. Misschien zijn er andere systemen maar tot nu toe zijn de meeste andere systemen nog ongunstiger voor de minderheden. Het systeem dat tot nog toe werd toegepast bleek datgene te zijn dat het beste werkte. Men kan in geen geval afstappen van de evenredige verdeling.

DE HEER H. SCHILTZ : Het stelsel-D'Hondt is feitelijk niet voordelig voor de kleinere groepen. Het is alleen voordelig voor de kleinere groepen wanneer men met een districtenstelsel zit waarin een kleine groep in geen enkel district aan een drempel geraakt. Wanneer het er eenvoudig om gaat in een enkel lichaam de evenredigheid toe te passen dan is het stelsel D'Hondt voor de kleine groepen nadelig.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer Schiltz, ik zeg niet dat het systeem-D'Hondt voor de kleine groepen niet nadelig is. Ik zeg alleen dat de andere systemen die bekend zijn nog nadeliger zijn. En dat weet u ook.

DE HEER K. POMA : Dat is niet juist. De evenredige verdeling waarover de heer Schiltz gesproken heeft is toch voordeliger. Dat kan niet anders.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer Poma, dit is een technisch probleem.

Wanneer u zich over dit probleem en de technische mogelijkheden buigt dan zal u opmerken dat het allemaal niet zo simpel is. Ik ben altijd bereid over om het even welk systeem te praten maar het moet altijd een systeem zijn dat beantwoordt aan de definitie evenredige verdeling.

De heer Schiltz heeft verder nog gesproken over de vertegenwoordiging in de GERV. Het toekennen van zendtijd aan de beroepsverenigingen in de GERV houdt volgens de heer Schiltz een scheef trekking in omdat daarin meer leden van een andere ideologische strekking dan die van de heer Schiltz aanwezig zijn.

Ik denk dat het een valse bescheidenheid is vanwege de heer Schiltz. Inderdaad, ik kan mij niet voorstellen dat in de beroepsverenigingen die in de GERV vertegenwoordigd zijn, geen mensen aanwezig zijn van de strekking van de heer Schiltz. Trouwens, de realiteit heeft dit bewezen. Ik spreek niet alleen over uw strekking, maar het is eveneens zo voor alle andere strekkingen. Het zijn beslist niet alleen de grote strekkingen die vertegenwoordigd zijn in de beroepsverenigingen zoals zij in de GERV voorkomen.

DE HEER H. SCHILTZ : Ik zou vier verenigingen kunnen opnoemen van de CVP, één socialistische, één liberale en één onafhankelijke of een neutrale.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Achter b.v. die CVP-strekking zou ik een vraagteken willen plaatsen, en zeggen dat het niet allemaal CVP-aanhangers zijn die tot deze zogenaamde christelijke verenigingen behoren. Ik denk dat men geen appels met citroenen mag vermengen.

De heer Schiltz sprak ook over het belang van de waarde van de leden van de Raad van Beheer, wat wij te'n zeerste bijtreden.

Wanneer hij in een soort controverser tegenover de heer Grootjans staat wat betreft het evalueren van het systeem van de omroepverenigingen in Nederland, zou ik hem daarin willen steunen. Bij een andere gelegenheid heb ik de kans gehad te zeggen dat de Nederlanders niet zo gelukkig zijn met hun systeem er zijn er die inderdaad beweren dat de opdeling van subjectiviteiten geen objectiviteit tot gevolg heeft. Daarmee zal de heer Grootjans zeker akkoord gaan **want** hij heeft dit eveneens gezegd in de Commissie.

DE HEER F. GROOTJANS : Wat bedoelt u met «Nederlanders»? Dat de Nederlandse Omroepstichting niet akkoord is met het huidige systeem, kan ik best begrijpen. Zij zou het graag zien zoals bij ons. Maar hoe kan men beweren dat de kijkers en de luisteraars het stelsel van de omroepverenigingen niet genegen zijn?

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer Grootjans, wie zijn volgens u de kijkers en de luisteraars?

DE HEER F. GROOTJANS : De omroepverenigingen tellen in Nederland honderdduizenden leden.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Het innerlijke pluralisme van de mensen is door de heer Schiltz verdedigd. Deze stelling heeft het tot hier toe steeds gehaald.

Is dit nu het ideaal wat de uitwerking betreft? Natuurlijk weten wij dat, waar mensen zijn, er gezondigd wordt en ook dit systeem blijkt niet altijd het ideaal tot gevolg te hebben. Het zal zijn **zoals** bij de objectiviteit, het is iets dat als ideaal waard is nagestreefd te worden.

Komt er dan een betere BRT? Dat was de eindvraag van de heer Schiltz. Wij hopen het. Ik kom er aanstonds nog op terug, wanneer ik antwoord op de vraag van de heer Mangelschots. Ik ben ervan overtuigd dat de grote inbreng van de kijkers en de luisteraars mogelijkheden schept voor de toekomst omdat hun samenkomen niet afhankelijk is van het Instituut; zij kunnen spontaan vergaderen en programma's bekritisieren. Zij kunnen suggesties doen voor de toekomst. Ik meen dat de heer Schiltz hier gezegd heeft: een gemeenschap heeft het uitzendingsinstituut dat het verdient. Dit is inderdaad juist. Langs alle kanten moet gewerkt worden opdat deze uitzendingen een zo hoog mogelijke kwaliteit zouden brengen.

Ik kom tot de opmerkingen van de heer Van Geyt. Het is duidelijk dat het de bedoeling is dat men al de strekkingen zoveel mogelijk aan bod laat komen. Dit is niet altijd gemakkelijk.

De heer Van Geyt pleit voor het interne pluralisme en verwerpt het externe pluralisme.

Het is inderdaad onmogelijk voor kleine fracties zitting te hebben in de Raad van Beheer, maar de mogelijkheid om in de Adviesraad vertegenwoordigd te zijn, is nooit betwist. Deze Adviesraad is ingevolge de Cultuurpactwet in feite het geëigende orgaan om deze strekkingen op te vangen. Er is daar beslist geen moeilijkheid.

Er is dan een controverser geweest over het opnemen van sociaal-economische groepen. In de Raad van Beheer kan dit niet. In de Adviesraad zijn er vertegenwoordigers van de socio-culturele kringen. Ik denk dat er daar dus een uitgebreide mogelijkheid geboden wordt.

Wat nu betreft de mogelijkheid om in de uitzending «Confrontatie» aan bod te komen, lijkt mij dit logisch. Ik heb daarover met het Instituut gedialoogd. De goede gewoonte die een jaar terug heerste en waar uw strekking aan bod kon komen, moet opnieuw worden ingevoerd.

De heer Van Geyt sprak verder over de Vaste Commissie. De Vaste Commissie moet bij consensus beslissen, maar het is duidelijk dat de Raad van Beheer ook de zaken die met consensus in de Vaste Commissie beslist zijn, naar zich kan toetrekken.

Aan personeelsaangelegenheden wordt grote aandacht besteed en de nodige waarborgen worden gegeven. Het is niet denkbaar dat beslissingen zouden getroffen worden inzake personeelsaangelegenheden, zonder het advies van het personeel te vragen.

Aan de heer Piot kan ik zeggen dat ik volkomen instem met zijn opmerking inzake de uitzendingen door derden. Hij wees op het informatief karakter dat deze uitzendingen moeten hebben. Er is inderdaad een heel apparaat om erover te waken dat de uitzendingen door derden hun boekje niet te buiten gaan. Het is duidelijk dat de opmerking en ook duiding aan deze uitzendingen toevertrouwd zijn. Ik herhaal trouwens nogmaals, opdat er geen misverstand zou zijn, dat de duiding van het nieuws ook aan het Instituut is toevertrouwd.

Het informatief karakter van de uitzendingen door derden mag zeker niet over het hoofd worden gezien. Men kan doorover discussiëren. Er is een apparaat in het decreet opgenomen dat oordeelt over het tegenstrijdig zijn met het informatief karakter van deze uitzendingen.

De heer Piot stelt dan het belang van de Raad van Beheer in het licht, alsook de objectiviteitsregel. Ik juich zeker zijn vraag toe om ervoor te zorgen dat de uitzendingen voor de Derde Leeftijd op een goede manier en op geschikte tijden zouden verzorgd worden.

De voornaamste bekommernis van de heer Mangelschots was klaarblijkelijk dat de verplichting van het Instituut om te voorzien in de informatie, geen afbreuk zou doen aan het stakingsrecht in het algemeen. Dat is ook nooit de bedoeling geweest en het staat duidelijk in het verslag vermeld.

Het Instituut vertegenwoordigt een openbare dienst; er zijn trouwens ook nog andere diensten, buiten de media, die moeten worden verzekerd in geval van staking, zonder dat dit het stakingsrecht aantast. Het brengen van nieuws gedurende deze periode is een noodzakelijkheid, precies omdat de BRT een monopolie-positie bekleedt.

Aan dit Instituut, met zijn monopolie-positie wordt gevraagd in alle omstandigheden, de nieuwsinformatie te verzekeren. Wij hebben dan ook, tijdens de bespreking in de Commissie, van gedachten gewisseld over de bestaande mogelijkheden ten einde modaliteiten uit te werken om deze nieuwsdienst op een zo goed mogelijke manier, tijdens stakingsperiodes, te laten functioneren. Wat was het resultaat van deze besprekingen? Eerst en vooral dat de beheerraad in tempore non suspecto, wanneer de toestand opnieuw

kalm is geworden en er ook geen stakingen meer op til zouden zijn, onmiddellijk een reglementering terzake zou uitwerken. Volgens de mening van de Commissie zou deze reglementering ongeveer moeten beantwoorden aan volgende regels. Een draaggolf zou moeten worden verzekerd, hetgeen normaal is wil men de mensen kunnen bereiken. Op afgesproken uren zouden er nieuwsbulletins moeten worden gegeven: minimum drie per dag op de radio en minimum één per dag op de televisie. De nieuwsuitzendingen zouden niet alleen nieuwe feiten met duiding moeten omvatten, maar zouden eveneens rekening moeten houden met de specificiteit van het medium, met andere woorden er zouden ook bij deze TV-uitzendingen beelden moeten worden gegeven. Het is eigenlijk hetgeen uit de werkzaamheden van de Commissie is gebleken en wat ook in het verslag terug te vinden is.

Wat de Adviesraad van kijkers en luisteraars betreft, vreest u dat er, wegens een inflatie van raden een systeem zou groeien dat op de lange duur niet meer zou werken. Het lijkt inderdaad, wanneer men al deze raden op papier uitgewerkt ziet, dat zij op termijn de werking zouden kunnen verlammen, maar in de praktijk blijkt het gewoonlijk niet zo verlamvend te werken, maar integendeel stimulerend. De ingewikkeldheid ervan komt meer door de noodzakelijkheid om dit in een wettekst om te zetten dan wel door de werking zelf in de praktijk.

Het is duidelijk dat toezicht geen censuur mag zijn of worden en dat er dus geen druk mag worden uitgeoefend. Ik denk dat er daarover geen twijfel is geweest. Dit blijkt trouwens uit een amendement dat nog juist door alle partijen, op een belangrijk punt, werd ingediend. Dit bewijst eens te meer dat het ook de vrees van de Commissie was dat men ooit tot censuur zou kunnen overgaan.

Ik wil dan ook, ten einde een goed idee te geven over hetgeen men verstaat onder toezicht over de uitzendingen, een kleine uiteenzetting geven over de manier waarop dit werkt. Het toezicht over alle uitzendingen berust bij de Raad van Beheer. Deze kan machten delegeren. Het is niet haalbaar dat deze Raad, die uiteindelijk verantwoordelijk is, in de praktijk op alle uitzendingen toezicht uitoefent. Het is logisch dat de Raad deze macht, onder zijn gezag, delegeert naar de administrateur-generaal die de leiding van het Instituut heeft. Deze leiding impliceert een aantal facetten, ondermeer het toezicht op alle uitzendingen.

De beslissing om de programma's al dan niet uit te zenden, zal mede om praktische redenen bij de administrateur-generaal berusten. Dit leek mij ook het inzicht van de indieners van het amendement te zijn, dat aanvaard werd over de opdracht van de administrateur-generaal. De indieners stelden in hun verantwoording bij het amendement: «het toezicht over alle uitzendingen berust bij de Raad

van Beheer. Deze kan natuurlijk machten delegeren volgens de beschikkingen van het Reglement van Beheer».

Ten slotte stelt artikel 23 dat de administrateur-generaal voor de beoordeling over de strijdigheid met wetten en goede zeden handelt onder het gezag van de Vaste Commissie.

Wat de uitzendingen van derden betreft is bepaald dat de administrateur-generaal in spoedeisende gevallen voorafgaandelijk aan de geplande uitzending en in overleg met twee afgevaardigden van de gastprogrammaraad uitspraak zal doen. In geval van verdere betwisting beslist de Vaste Commissie bij hoogdringendheid. Daarna de Raad van Beheer.

Dit impliceert dan dat het programma wordt opgeschort en dat het toezicht voorafgaand gebeurt.

Ik denk dat de teksten, zoals zij in het ontwerp dat thans voorligt, worden gesteld, voldoening geven aan de wensen die hier door bijna alle strekkingen werden naar voren gebracht.

Ik ben er vast van overtuigd dat, wanneer wij in de toekomst deze verschillende opties kunnen waar maken, met andere woorden, een grotere objectiviteit, een beter gestructureerde mogelijkheid voor de uitzendingen door derden, en voor alles een grote inbreng van kijkers en luisteraars het grote doel, namelijk betere programma's te brengen, werkelijkheid zal worden.

(Applaus bij de leden van de meerderheid)

DE VOORZITTER : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking voor gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

DE VOORZITTER : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen. De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Hoofdstuk 1

Oprichting en bevoegdheid

Artikel 1

§ 1. Bij de Minister die de Nederlandse Cultuur in zijn bevoegdheid heeft, wordt onder de benaming «Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen», een openbare instelling met rechts-persoonlijkheid opgericht.

Zij wordt hierna «het instituut» genoemd.

§ 2. De vestiging van de zetel van het instituut wordt, op voorstel van de Raad van Beheer, door de Koning bepaald.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel zijn er twee amendementen van de heer Van Ooteghem.

Het eerste luidt als volgt :

In de tekst van § 1 van dit artikel de woorden «Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen» vervangen door de woorden «Vlaamse Radio en Televisie, in afkorting VRT».

Het tweede luidt als volgt :

Aan de tekst van dit artikel een § 3 toevoegen die luidt als volgt :

«Het instituut heeft een eigen embleem. Dit embleem is een leeuw boven drie golven».

De heer Van Ooteghem heeft het woord om zijn amendementen te verdedigen.

DE HEER O. VAN OOTEGHEM *(op de tribune)* : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's, de verslaggever heeft terecht gezegd dat dit ontwerp van decreet niet volmaakt is. Hij heeft groot gelijk, want de naam BRT is slecht. Collega Schiltz heeft er reeds op gewezen en ik kan mij dus beperken tot een heel kort betoog om mijn eerste amendement te verdedigen.

Wij stellen voor de naam BRT, ofwel Belgische Radio en Televisie, te wijzigen in VRT, of Vlaamse Radio en Televisie.

Inderdaad, het Radio- en Televisie-instituut is een culturele instelling van de Vlaamse gemeenschap en niet van de Belgische staat. Er bestaat immers geen Belgische cultuur.

Voor ons, Vlamingen, is het ook belangrijk dat wij in binnen- en buitenland onze identiteit als Vlamingen manifesteren.

Ons voorstel is de logica zelf. Ook in andere landen houdt men bij de benaming van de Radio en TV-instituten rekening met de regio's. Ik denk aan Duitsland, waar men spreekt van een Hessischer Rundfunk, een Bayerischer Rundfunk, een Saarländischer Rundfunk, Radio Bremen, Sender Freies Berlin en Nord-Deutscher Rundfunk. In Groot-Brittannië bestaat er een Scottish Television. In Zwitserland maakt men eveneens een duidelijk onderscheid volgens taal en cultuur. In Joegoslavië bestaan er eveneens diverse regionale zenders.

Ook in andere sectoren van de cultuur, mevrouw de Minister, gebruiken wij niet de term «Belgisch» maar «Vlaams». Wij spreken van het Ballet van Vlaanderen en niet van het Belgisch Ballet ; wij spreken van een Opera van Vlaanderen en niet van een Belgische Opera.

Wij hebben nu een «Vlaamse executieve» en mevrouw de Minister spreekt zelfs van een «Vlaamse regering».

Alle Vlaamse partijen zijn gewonnen voor het federalisme met twee — dat zeggen zij althans — en spreken op hun congressen in gespierde taal over autonomie en zelfbestuur.

Wij hopen dat die partijen vandaag consequent zullen zijn en het licht op groen zullen zetten voor de Vlaamse Radio en Televisie, afgekort «VRT». Aangezien mevrouw de Minister zelf heeft toegegeven dat de huidige benaming in het buitenland aanleiding geeft tot eindeloze verwarring en de benaming overlaat aan de wijsheid van de Raad, hoop ik dat deze Raad zo wijs zal zijn een einde te maken aan die verwarring.

Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, dames en heren, u hebt op uw bank ook nog een amendement gevonden in verband met het embleem. De meeste leden van deze Raad zullen zich nog herinneren dat het NIR vroeger een leeuw als embleem had. Daaronder stonden drie golven en wat de televisie betreft, de tekst : «Vlaamse Televisie».

De Franstaligen hadden bezwaar tegen die leeuw als symbool en ongeveer zes jaar geleden werd, tegen de zin van de Vlaamse personeelsleden in, aan een graficus opdracht gegeven een nieuw embleem te ontwerpen.

Het resultaat is bekend : een soort schelp die een oog en een oor voorstelt en daarnaast de letters RTBF of BRT.

Het resultaat is dat men in het buitenland denkt dat BRT de vertaling is van de officiële Franstalige zender RTB.

Dames en heren, bij de Eurovisie — en u kan zich informeren bij het personeel — kent men alleen de RTB. Vooral voor de TV is het embleem zeer belangrijk omdat men daardoor de zender direct visueel erkent. Het vroegere embleem was door zijn symmetrie zeer geschikt voor televisie- en Eurovisiebeelden. Bovendien herinnert het aan de vlag van de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

Er bestaat geen enkele reden om ons nog steeds neer te leggen bij de Franstalige bezwaren tegen de leeuw als embleem voor onze eigen Vlaamse televisie. Derhalve stellen wij voor het oorspronkelijke embleem terug in te voeren. (*Applaus bij de VU*)

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, zoëven heb ik gezegd — zoals ik trouwens reeds in de Commissie had gesteld — mij neer te leggen bij de wijsheid van de Commissie. Welnu de wijsheid van de Commissie besloot het woord «BRT» te behouden. Trouwens, de discussie die zich enkele ogenblikken geleden heeft ontsponnen met de heer Schiltz bewijst dat het niet zo simpel is om deze zaak te veranderen.

Ik denk dat wij moeten blijven bij de tekst zoals hij in de Commissie is aangenomen.

Wat het tweede amendement van de heer Van Ooteghem betreft, meen ik dat dit geen zaak is die thuishoort in dit decreet. Volgens mij dient dit probleem naar de Raad van Beheer te worden toegespeeld.

DE VOORZITTER : De heer Van Ooteghem heeft het woord.

DE HEER O. VAN OOTEGHEM : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, dames en heren, ik ben van oordeel dat dit wel een eenvoudige zaak is en het dus niet zo moeilijk moet zijn die naam te wijzigen. Dat scheidt helemaal geen problemen, mevrouw de Minister.

Ik wens echter te laten opmerken dat de BRT de BRT is gebleven, maar dat de RTB er alvast een F heeft aan toegevoegd. Ik stel niet voor dit voorbeeld te volgen, maar ik vraag eenvoudig de benaming «Vlaamse Radio en Televisie» te gebruiken.

Mevrouw de Minister, wat het embleem betreft ben ik bereid eventueel mijn amendement in te trekken. Ik zeg wel, eventueel, daar ik vooraf van u de belofte wens te krijgen dat u deze wens aan de BRT zult overmaken.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, ik wens vooraf te antwoorden aan de heer Van Ooteghem dat, daar waar hij zegt zijn amendement eventueel in te trekken als hij voldoening krijgt in mijn antwoord, ik hem kan mededelen dat zijn wens aan de Raad van Beheer van de BRT zal worden overgemaakt.

DE VOORZITTER : Geeft dit antwoord u voldoening, mijnheer Van Ooteghem ? Trekt u uw tweede amendement in ?

DE HEER O. VAN OOTEGHEM : Ja, mijnheer de Voorzitter, maar ik vraag de naamstemming over het eerste amendement.

DE VOORZITTER : Wordt deze vraag gesteld ? (*Minder dan 12 leden staan op*) Aangezien de vraag tot naamstemming niet wordt gesteld, gaan wij over tot de stemming bij zitten en opstaan over het eerste amendement van de heer Van Ooteghem.

— Het amendement wordt bij zitten en opstaan verworpen.

— Artikel 1 is aangenomen.

Artikel 2 .

§ 1. Het instituut is belast met de openbare radio- en televisiedienst.

§ 2. Het instituut stelt het programma van zijn uitzendingen vast met het oog op de voorlichting en informatie, vorming en ontspanning van kijkers en luisteraars. Het verzekert inzonderheid de nieuwsdienst.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel is er een amendement voorgesteld door de heer Van Geyt.

Het amendement luidt als volgt :

De tekst van § 1 van dit artikel aanvullen als volgt :

«Het kan door de Koning in een in de Executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest overlegd besluit worden gemachtigd tot het maken en het doorgeven per kabel van audiovisuele programma's.

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT (*op de tribune*).: Mijnheer de Voorzitter, ik heb dit amendement inhoudelijk verantwoord tijdens de algemene bespreking. In de Commissie heb ik een amendement ingediend dat ertoe strekte de tekst van het ontwerp te herstellen in zijn oorspronkelijke versie van 1975 of 1976. De Commissie heeft gemeend dat deze tekst ook moest slaan op materies die tot de bevoegdheid behoren van de radiotelefonie en -telegrafie, en dus nationaal blijven. Daarom heb ik het amendement gewijzigd. Ik meen dat de objectie die in de Commissie werd gemaakt niet meer slaat op het huidige amendement.

DE VOORZITTER : Wordt dit amendement gesteund ?

De heer Grootjans heeft het woord.

DE HEER F. GROOTJANS : Mijnheer de Voorzitter, wij zullen de amendementen van de heer Van Geyt telkens steunen ten einde hem toe te laten zijn amendementen ter stemming te brengen ; dus niet omdat wij het eens zijn wat de inhoud betreft. Wij zijn van mening dat in een democratisch Parlement het moet mogelijk zijn over zulke teksten te stemmen.

DE VOORZITTER : Wij gaan over tot de stemming over het amendement van de heer Van Geyt bij zitten en opstaan.

— Het amendement wordt bij zitten en opstaan verworpen.

— Artikel 2 is aangenomen.

Artikel 3

§ 1. Het instituut beschikt in eigendom of anderszins over de onroerende en roerende goederen die het gebruikt.

§ 2. De Koning kan, in een in de Executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest overlegd besluit, het instituut machtigen buiten het Rijk gelegen zendstations te exploiteren.

§ 3. In de mate dat zulks vereist is voor het vervullen van zijn taak kan het instituut door de Minister worden gemachtigd onroerende goederen te verwerven die in of buiten het Rijk zijn gelegen, ze te vervreemden of er zakelijke rechten op te vestigen.

§ 4. Het instituut kan, met machtiging van de Koning, overeenkomstig de desbetreffende wetten, gebouwde of ongebouwde onroerende goederen ten algemene nutte onteigenen die onontbeerlijk zijn om zijn doeleinden te bereiken.

De ambtenaren van de administratie van de BTW, registratie en domeinen zijn bevoegd om op te treden namens het instituut in alle hierboven bedoelde zaken. Zij zijn gemachtigd om zonder kosten, voor rekening van het instituut, alle akten te verlijden die aan de hypothecaire formaliteit zijn onderworpen.

De voorzitters van de aankoopcomités van onroerende goederen voor rekening van de Staat zijn bevoegd om het instituut in rechte te vertegenwoordigen.

— *Aangenomen.*

Artikel 4

§ 1. Het instituut mag alle handelingen verrichten die kunnen bijdragen tot de verwezenlijking van zijn doelstellingen, zoals omschreven in artikel 2.

§ 2. In de mate dat zulks noodzakelijk is voor de uitvoering van zijn taak, mag het instituut overeenkomsten afsluiten met openbare of privéinstanties, instellingen of personen.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel zijn er amendementen voorgesteld door de heer Van Geyt.

Zij luiden als volgt :

Aan dit artikel een derde en een vierde § toevoegen, die luiden als volgt :

«§ 3. De handelingen en overeenkomsten waarvan sprake in §§ 1 en 2 mogen er niet toe leiden dat het instituut zijn openbare opdracht, zoals omschreven in artikel 2, al ware het slechts gedeeltelijk, uit handen geeft.

§ 4. Elk initiatief uitgaande van gemeentelijke en/of gewestelijke overheden, al dan niet in intercommunaal verband, op het gebied van de kabel-

televisie, dient voor informatie en overleg aan het instituut voorgelegd».

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, wat het eerste amendement betreft ben ik bereid niet aan te dringen op een bespreking en een stemming daarover indien de inhoud daarvan uitdrukkelijk wordt bevestigd door de Minister, dat wil zeggen indien het duidelijk is dat de handelingen en overeenkomsten voorzien in paragraaf 1 en 2 in werkelijkheid niet mogen leiden tot nadelige gevolgen voor het Instituut zelf.

Wat het tweede amendement betreft, het is in feite een gevolg van het amendement dat zoëven werd verworpen bij artikel 2, dus ik vraag daarover geen stemming. Ik veronderstel dat de stemming van de Cultuurraad dienaangaande dezelfde zou zijn. Ik herhaal het, voor het eerste amendement vraag ik of mevrouw de Minister kan bevestigen, want het is niet uitdrukkelijk in de algemene discussie gezegd, dat deze verzekering bestaat.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Het eerste amendement van de heer Van Geyt lijkt ons overbodig en moet dus in dezelfde zin worden begrepen als de heer Van Geyt heeft naar voren gebracht.

Moet ik ook een antwoord geven in verband met het tweede amendement ?

DE VOORZITTER : De heer Van Geyt heeft dit amendement ingetrokken ingevolge de uitslag van de stemming bij zijn amendement op artikel 2.

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Wat betreft het eerste amendement heeft de Minister bevestigd dat de geest van dit artikel overeenkomt met deze van mijn amendement. Dus ik trek mijn amendement in.

DE VOORZITTER : Geen bemerkings meer bij artikel 4 ? (*Neen*)

— Artikel 4 is aangenomen.

Artikel 5

Het instituut wendt de frequenties aan die de Koning ter beschikking stelt.

— *Aangenomen.*

Hoofdstuk II Organisatie van het instituut

Artikel 6

§ 1. Het instituut wordt geleid door een Raad van Beheer bestaande uit twaalf leden.

§ 2. De Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap benoemt en ontslaat de leden en de plaatsvervangende leden van de Raad van Beheer.

§ 3. De normen en de procedure tot het ontslaan worden door de Koning, op eenparig advies van de bevoegde commissie van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap, bepaald.

Dit ontslag is slechts mogelijk na advies van een commissie daartoe door de Cultuurraad samengesteld.

— *Aangenomen.*

Artikel 7

§ 1. Omtotlid van de Raad van Beheer te worden benoemd en het te blijven moet men van Belgische nationaliteit zijn, de burgerlijke en politieke rechten genieten, zijn woonplaats in België hebben en op het ogenblik van de benoeming de leeftijd van volle vijfenzestig jaar niet bereikt hebben.

§ 2. Het lidmaatschap van de Raad van Beheer is onverenigbaar met dat van de Kamer van Volksvertegenwoordigers of van de Senaat, met het ambt van Minister of Staatssecretaris, met het ambt van Provinciegouverneur of lid van de Bestendige Deputatie, met het ambt van provinciegriffier, van ambtenaar-generaal van de ministeriële departementen, van leden van ministeriële kabinetten, met het ambt van voorzitter van een agglomeratie van gemeenten, met het ambt van Burgemeester, schep en voorzitter van het OCMW van een gemeente van meer dan 30.000 inwoners.

Het lidmaatschap van de Raad van Beheer is eveneens onverenigbaar met dat van het vast of contractueel personeel van het instituut.

Het is insgelijks onverenigbaar met een functie of mandaat, uitgeoefend in een pers-, advertentie- of reclamebedrijf, of met een leidende functie of mandaat in enige andere onderneming die aan het instituut diensten levert, leveringen doet of er werken voor uitvoert.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel stelt de heer Van Geyt de volgende amendementen voor.

Het eerste luidt als volgt :

In § 2 van dit artikel, eerste lid — 7e regel, de woorden «leden van ministeriële kabinetten» vervangen door de woorden «lid van een ministerieel kabinet».

Het tweede luidt als volgt :

In § 2 van dit artikel, eerste lid, 9e regel, het woord «en» vervangen door het woord «of».

Het derde luidt als volgt :

In § 2 van dit artikel, derde lid, 3e regel, het woord «leidende» weglaten.

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, de eerste twee amendementen lijken mij gewoon een vormcorrectie waarmee, meen ik, én de verslaggever én de Minister, het alleen maar eens kunnen zijn.

Het derde amendement is wel iets verschillend. Het artikel voorziet dat het lidmaatschap van de Raad van Beheer onverenigbaar is met een functie of mandaat uitgeoefend in een pers-, advertentie- of reclamebedrijf of met een leidende functie of mandaat — ik leg het accent op het woord «leidende» — in enige andere onderneming die aan het Instituut diensten levert, leveringen doet of er werken voor uitvoert.

Ik meen dat, gezien onder meer artikel 22 voorziet in de mogelijkheid voor het Instituut om overeenkomsten te sluiten met privé-groepen en dies meer, het voorzichtig zou zijn die functies allemaal te handhaven en het adjectief «leidend» te laten vallen.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, de eerste amendementen lijken mij niet ten gronde ; het zijn enkel tekstwijzigingen. Bij het laatste amendement pleit ik voor het behoud van het woord «leidende» omdat dit in het hele kader van de onverenigbaarheden wel degelijk als «leidende» moet begrepen worden. De ene of andere lino-typist bijvoorbeeld hoeft daar niet door getroffen te worden, vermits men het principe heeft gehuldigd : niet controleur en gecontroleerde, spreiding van taken en machten, financiële beïnvloeding vermijden en misbruik van het impact van het medium uitschakelen. Aldus moet het woord «leidende» blijven staan wil men aan deze vier voorwaarden beantwoorden.

DE VOORZITTER : Ik geloof dat mevrouw de Minister gezegd heeft dat zij akkoord gaat met de amendementen 1 en 2, die tekstwijzigingen zijn.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Dat zijn inderdaad tekstwijzigingen. Wij gaan echter niet akkoord met het derde amendement.

DE HEER K. POMA : Ik vraag de naamstemming over amendement 3 van de heer Van Geyt.

DE VOORZITTER : De heer Van Elewyck heeft het woord.

DE HEER J. VAN ELEWYCK : Punten 1 en 2 zijn tekstcorrecties, geen amendementen. Daarover moet niet gestemd worden. Ik had liever gehad dat de heer Van Geyt deze tekstcorrecties in de Commissie had voorgesteld in plaats van ze in de openbare vergadering voor te leggen. Over punten 1 en 2 moet dus niet gestemd worden. Er moet alleen over amendement 3 gestemd worden.

DE VOORZITTER : Ik meen te mogen constateren dat de Raad het er eenparig mede eens is dat de eerste twee amendementen van de heer Van Geyt dus bij wijze van tekstcorrectie worden aangenomen. (*Instemming*)

Wij stemmen over het derde amendement van de heer Van Geyt.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming.

Uitslag van de stemming :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
5 leden hebben ja geantwoord ;
109 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Colla F.	Poma K.
De Croo H.	Van Geyt L.
Grootjans F.	

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.	Coppens E.
Adriaensens J. (Mevr.)	Coppieters Alfons
Aerts F.	d'Alcantara A.
Baert F.	De Backer-
Baldewijns E.	Van Ocken R.
Blanckaert K.	De Baere A.
Boel H.	de Bruyne H.
Boeykens G.	Deconinck A.
Bogaerts A.	De Graeve J.
Bourry M.	Deleek H.
Breyne P.	Demeester-
Cardoen G.	De Meyer W.
Caudron J.	Demeulenaere-
Cauwenberghs F.	De Wilde F.
Claeys Dries	De Mey O.
Claeys Walter	Deneir A.
Coens D.	De Rore A.
Cools B.	De Seranno J.
C o o r e m a n E .	De Smeyter G.

Desutter E.
 Devos G. (Mej.)
 De Weweire M. (Mej.)
 De Winter A.
 Dewulf Maurice
 D'Haeyer R.
 Diegenant A.
 Dielens G. (Mevr.)
 Egelmeers I.
 Galle M.
 Gerits J.
 Gheysen R.
 Hostekint R.
 Jorissen W.
 Kelchtermans L.
 Lagae A.
 Laridon A.
 Lenaerts L.
 Lenssens J.
 Lindemans L.
 Maes R.
 Mangelschots J.
 Mesotten W.
 Moors C.
 Nauwelaerts. R.
 Nyffels G.
 Olivier M.
 Otte R.
 Peeters R.
 Piot F.
 Ramaekers J.
 Schiltz H.
 Seeuws W.
 Smeers T.
 Smet M. (Mevr.)
 Smets A.
 Smitt C. (Mej.)
 Somers J.

Sprockeels G.
 Staels-Dompas N.
Stevelyck A.
Swaelen F.
 Taelman W.
 Temmerman G.
 Tobback L.
 Turf-De Munter G.
 Tyberghien-
 Vandenbussche M.
 Uyttendaele R.
 Vandekerckhove Robert
 Vandenabeele A.
 Van den Brande L.
 Van Den Broeck O.
 Van den Eynden J.
 Vandenhove M.
 Van den
 Nieuwenhuijzen J.
 Van der Niepen P.
 Van Dessel M.
 Vandezande R.
 Van Elewyck J.
 Vangeel J.
 Vangronsveld F.
 Van Herreweghe M.
 Vankeirsbilck E.
 Van Nevel A.
 Van Ooteghem O.
 Vanvelthoven L.
 van Waterschoot J.
 Verberckmoes F.
 Verbist A.
 Verhaegen Guido
 Weckx H.
 Willems G.
 Windels R.
 Wyninckx J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bascour J.
 De Beul A.
 Suykerbuyk H.

DE VOORZITTER : De leden die zich onthouden hebben, worden verzocht de redenen voor hun onthouding te laten kennen.

DE HEER A. DE BEUL : Afsproken met de heer Dupré.

DE HEER J. BASCOUR : Afsproken met mevrouw Steyaert, Staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap.

DE VOORZITTER : Bij artikel 7 werd ook nog een amendement ingediend door de heer Grootjans c.s. ; dit luidt als volgt :

Het derde lid van § 2 van dit artikel vervangen door wat volgt :
 NHet is insgelijks onverenigbaar met een functie of mandaat in een onderneming of openbare dienst die aan het instituut diensten levert, leveringen doet of er werken voor uitvoert».

De heer Grootjans heeft het woord.

DE HEER F. GROOTJANS : Mijnheer de Voorzitter, ik heb in mijn uiteenzetting in de algemene bespreking reeds gezegd dat ik het een totaal verkeerde opstelling vind tegenstellingen in teksten in te bouwen tussen de geschreven pers en radio en televisie. Met het oog daarop heb ik mijn amendement ingediend.

Ik vraag de stemming bij naamafroeping.

DE VOORZITTER : Wij stemmen nu dus over het amendement van de heer Grootjans.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming.

Uitslag van de stemming :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen
 9 leden hebben ja geantwoord ;
 98 leden hebben neen geantwoord ;
 4 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Colla F.	Poma K.
De Croo H.	Taelman W.
De Grève L.	Van Den Broeck O.
De Winter A.	Verberckmoes F.
Grootjans F.	

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.	Coppens E.
Adriaensens J. (Mevr.)	Coppieters Alfons
Aerts F.	d'Alcantara A.
Baert F.	De Backer-
Baldewijns E.	Van Ocken R.
Blanckaert K.	De Baere A.
Boel H.	Deconinck A.
Boeykens G.	De Graeve J.
Bogaerts A.	Deleack H.
Bourry M.	Demeester-
Breyne P.	De Meyer W.
Cardoen G.	Demeulenaere-
Caudron J.	De Wilde F.
Cauwenberghs F.	De Mey O.
Claeys Dries	Deneir A.
Coens D.	De Seranno J.
Cools B.	De Smeyter G.
Cooreman E.	Desutter E.

Devos G. (Mej.)	Swaelen F.
De Weuweire M. (Mej.)	Temmerman G.
Dewulf Maurice	Tobback L.
Diegenant A.	Turf-De Munter G.
Dielens G. (Mevr.)	Tyberghien-
Egelmeers I.	Vandenbussche M.
Galle M.	Uyttendaele R.
Gerits J.	Vandekerckhove
Gheysen R.	Robert
Hostekint R.	Vandenabeele A.
Jorissen W.	Van den Brande L.
Kelchtermans L.	Van den Eynden J.
Lagae A.	Vandenhove M.
Laridon A.	Van den Nieuwen-
Lindemans L.	huijzen J.
Maes R.	Van der Niepen P.
Mangelschots J.	Van Dessel M.
Mesotten W.	Van Elewyck J.
Nauwelaerts R.	Vangeel J.
Nyffels G.	Van Geyt L.
Olivier M.	Vangronsveld F.
Otte R.	Van Herreweghe M.
Peeters R.	Vankeirsbilck E.
Piot F.	Van Nevel A.
Ramaekers J.	Van Ooteghem O.
Schiltz H.	Vanvelthoven L.
Seeuws W.	van Waterschoot J.
Smets T.	Verbist A.
Smet M. (Mevr.)	Verhaegen Guido
Smets A.	Weckx H.
Somers J.	Willems G.
Staels-Dompas N.	Windels R.
Steverlynck A.	Wyninckx J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bascour J.
De Beul A.
de Bruyne H.
Suykerbuyk H.

DE VOORZITTER : Ik veronderstel dat de leden die zich hebben onthouden, zulks hebben gedaan om de redenen daarnet opgegeven. (*Instemming*)

— Artikel 7 is aangenomen.

Artikel 8

De leden van de Raad van Beheer worden benoemd voor vier jaar. Hun mandaat kan slechts voor twee periodes van vier jaar worden verlengd. Voor de toepassing van deze bepalingen wordt geen rekening gehouden met de voortzetting door een plaatsvervanger, van het mandaat van een werkend lid zoals bedoeld in artikel 9, §§ 4 en 5.

— *Aangenomen.*

Artikel 9

§ 1. De benoemingen van de effectieve en plaatsvervangende leden van de Raad van Beheer gebeuren overeenkomstig artikel 19, eerste alinea, van de wet van 16 juli 1973, waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

§ 2. Voor ieder effectief lid kunnen maximum twee plaatsvervangers worden aangeduid. Zij worden opgeroepen in de volgorde waarin ze door de Cultuurraad zijn aangewezen. Niemand kan tegelijkertijd effectief lid en plaatsvervangend lid zijn. Dezelfde persoon kan als plaatsvervangend lid voor twee of meer effectieve leden worden aangewezen.

§ 3. De leden van de Raad van Beheer en hun plaatsvervangers worden gekozen op een lijst van personen, die zich binnen dertig dagen na de oproep, verschenen in het Belgisch Staatsblad, kandidaat hebben gesteld bij het Bureau van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

§ 4. De leden van de Raad van Beheer die ophouden hun ambt uit te oefenen vóór hun mandaat verstreken is, worden in de vastgestelde rangorde definitief vervangen door een plaatsvervangend lid. De plaatsvervangende leden voltooien het mandaat van hun voorganger.

§ 5. De leden van de Raad van Beheer die gedurende meer dan drie maanden verhinderd zijn hun functies uit te oefenen, worden voor de duur van deze verhindering vervangen door hun plaatsvervangers, in de volgorde waarin deze door de Cultuurraad zijn aangewezen.

— *Aangenomen.*

Artikel 10

§ 1. De Raad van Beheer kiest uit zijn leden, bij afzonderlijke en geheime stemmingen en bij volstrekte meerderheid der uitgebrachte stemmen, overeenkomstig artikel 19 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, een voorzitter, een ondervoorzitter en drie leden, die samen de Vaste Commissie uitmaken.

De voorzitter, de ondervoorzitter en de drie leden worden voor vier jaar gekozen en zijn herkiesbaar. Onder dezelfde voorwaarden en op dezelfde wijze duidt de Raad uit zijn midden voor elk lid van de Vaste Commissie een plaatsvervanger met stemrecht aan.

De plaatsvervanger vervangt het effectieve lid indien dit lid verhinderd is de Vaste Commissie bij te wonen.

Ingeval een lid van de Vaste Commissie in de Raad van Beheer de enige vertegenwoordiger is van een fractie, kan hij voor de werking van de Vaste

Commissie door zijn eerste plaatsvervanger worden vervangen.

§ 2. De Vaste Commissie is belast met het administratief en financieel beheer, alsmede met het voorafgaand onderzoek van de zaken die aan de Raad van Beheer worden voorgelegd ; ze bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten van de **uitzendingsprogramma's** volgens de aanwijzingen van de Raad van Beheer.

§ 3. Elke beslissing die in de Vaste Commissie geen eenstemmigheid behaalt, wordt naar de Raad van Beheer verwezen.

§ 4. Elke beslissing van de Vaste Commissie wordt aan de leden van de Raad van Beheer medegedeeld.

Elk lid van de Raad van Beheer kan volgens de modaliteiten vastgelegd door het in artikel 17 van dit decreet bedoelde reglement, de beslissing van de Vaste Commissie opschorten en verwijzen naar de Raad van Beheer.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel heeft de heer Van Geyt de volgende amendementen ingediend. Het eerste luidt als volgt :

In § 1 van dit artikel, 6e regel, tussen de woorden «gewaarborgd wordt» en «een voorzitter» invoegen wat volgt :

«en telkens op voordracht van de leden, aangeduid door de overeenstemmende fractie van de Cultuurraad ».

Het tweede luidt als volgt :

Op de 6e regel van § 1 en op de eerste regel van het tweede lid van § 1 van dit artikel het woord «drie» vervangen door «vier».

Het derde luidt als volgt :

Aan dit artikel een § 5 toevoegen die luidt als volgt : «§ 5. Elke beslissing van de Vaste Commissie die het personeel van het instituut aanbelangt, wordt tevens meegedeeld aan de representatieve vakbonden van dit personeel.

Deze kunnen, volgens modaliteiten te bepalen door het in artikel 17 van dit decreet bedoelde reglement, de Raad van Beheer verzoeken de beslissing op te schorten of te herzien. De Raad spreekt zich over dit verzoek uit, de vertegenwoordigers van de vakbonden gehoord » .

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, wat het eerste amendement betreft is het misschien zo dat het in de geest van de Commissie, de verslaggever en de regering vanzelfsprekend zou zijn dat de vertegenwoordigers van elke strekking in de Vaste Commissie moeten worden verkozen in overleg met de leden van deze strek-

king. Dat volgt niet automatisch uit de tekst van het decreet vermits elk lid wordt verkozen met absolute meerderheid en theoretisch, volgens de tekst, indien het hier niet werd gepreciseerd door een verklaring, zou het kunnen dat deze of gene strekking zou worden vertegenwoordigd door iemand verkozen door de andere strekkingen, maar tegen de wil van deze strekking zelf.

DE VOORZITTER : De heer Swaelen heeft het woord.

DE HEER F. SWAELEN, verslaggever : Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat de heer Van Geyt gelijk heeft. Het hoeft niet in de tekst te worden gepreciseerd, maar het is evident dat de personen die in de Vaste Commissie zullen zetelen als vertegenwoordiger van een bepaalde strekking die in de Raad aanwezig is, natuurlijk in overleg met de leden van deze strekking in de Raad worden aangeduid.

DE HEER L. VAN GEYT : Mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap is het eens met deze verklaring, geloof ik. In dat geval kan ik mijn amendement intrekken. Het volstaat dat het in het verslag over onze debatten wordt gepreciseerd. Mijn tweede amendement is van een andere aard. Het handelt over het aantal leden van de Vaste Commissie. Daarover is er in de Commissie een lange discussie geweest waarvan het uiteindelijk besluit luidde dat men er een mouw zou aan passen — mijnheer de Voorzitter, dit is misschien geen erg parlementaire taal — door een gebaar van goede wil van de meest talrijke fractie. Nu meen ik dat de beste manier om een BRT-decreet op te stellen er niet in bestaat dit voor één enkele legislatuur te doen. Dat is één van de redenen waarom ik een reeks amendementen heb ingediend die telkens het aantal leden van de Vaste Commissie op zes brengt in plaats van op vijf. Natuurlijk zal ik, indien dit amendement ter stemming wordt gelegd, geen stemming vragen over de andere soortgelijke amendementen.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, ik meen dat het niet zinnig is het aantal leden van de Vaste Commissie te verhogen. Er moet een beperkte samenstelling zijn om goed te kunnen werken, anders vervalt men in het euvel van een grote Raad van Beheer. Een uitgebreide Vaste Commissie is zeker evenmin aangewezen.

DE VOORZITTER : Mijnheer Van Geyt, handelt u uw amendement ?

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, wij kunnen straks stemmen over mijn

tweede amendement. Ik wil nu even het woord voeren over mijn derde amendement om tijd te winnen. Ik meen dat in verband met dit amendement het antwoord van mevrouw de Minister tijdens de algemene bespreking van belang is.

Indien ik goed heb begrepen — ik vraag u dit te willen bevestigen — is het in de geest van de regering of althans van de Commissie duidelijk dat, telkens wanneer een beslissing van de Vaste Commissie betrekking heeft op personeelszaken, de syndicale organisaties onmiddellijk dienen te worden geïnformeerd, hetgeen hen natuurlijk de mogelijkheid biedt om zich te wenden tot de Raad van Beheer, indien het zou gaan om een besluit waarmede zij niet akkoord gaan. Maar de informatie lijkt mij een minimum dat op de ene of de andere manier zou moeten worden gegarandeerd, indien dit niet in de tekst staat of althans duidelijk wordt door een verklaring van de regering in deze bespreking.

DE VOORZITTER : De Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Ik meen dat dit niet in de tekst kan worden ingeschreven maar wel in het reglement van de BRT. Het is duidelijk dat wanneer men beslissingen treft over personeelszaken, het personeel zelf daarover wordt geïnformeerd door zijn groeperingen. Het is volgens mij niet noodzakelijk deze tekst in te schrijven, omdat in het reglement van de BRT dergelijke bepaling vanzelfsprekend moet voorkomen.

DE VOORZITTER : De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, ik trek mijn derde amendement in, maar vraag de stemming voor mijn tweede amendement betreffende het verhogen met één lid van het ledenaantal van de Vaste Commissie.

DE VOORZITTER : Wij stemmen over het tweede amendement van de heer Van Geyt.

— Het amendement wordt bij zitten en opstaan verworpen.

— Artikel 10 is aangenomen.

Artikel 11

§ 1. Besluiten van de Raad van Beheer worden genomen bij volstreekte meerderheid der uitgebrachte stemmen. Om geldig te beraadslagen dient de meerderheid van de leden aanwezig te zijn.

§ 2. Indien de volstreekte meerderheid niet bij een eerste stemming wordt verkregen, wordt bij een

eerstvolgende vergadering van de Raad van Beheer tot een nieuwe stemming overgegaan.

Indien dertig dagen na die eerste stemming nog geen besluit is genomen volstaat de meerderheid bij elke nieuwe stemming, ongeacht het aantal aanwezigen.

§ 3. Het bepaalde in § 2 van dit artikel vindt geen toepassing bij de verkiezing van de voorzitter, de ondervoorzitter en de drie leden van de Vaste Commissie of van hun plaatsvervangers.

Indien, voor zodanige verkiezingen, de volstreekte meerderheid der uitgebrachte stemmen niet wordt bereikt bij de eerste stemming, wordt overgegaan tot een nieuwe stemming, waarbij de betrekkelijke meerderheid volstaat.

Bij staking van stemmen in de tweede stembent krijgt de jongste kandidaat de voorkeur.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel is er een amendement van de heer Van Geyt dat luidt als volgt :

In § 3 van dit artikel, 3e regel, het woord «drie» vervangen door «vier».

Mijnheer Van Geyt, handhaaft u dit amendement ?

DE HEER L. VAN GEYT : Neen, mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER : Het amendement wordt ingetrokken.

Geen andere opmerkingen ? (*Neen*)

— Artikel 11 is aangenomen.

Artikel 12

De Minister onder wie het instituut ressorteert, neemt, indien hij het wenst, met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van de Raad van Beheer.

— *Aangenomen.*

Artikel 13

§ 1. De diensten van het instituut worden, onder het gezag van zijn Raad van Beheer, geleid door een administrateur-generaal. Hij is belast met de uitvoering van de beslissingen van de Raad van Beheer en van de Vaste Commissie.

§ 2. De administrateur-generaal wordt benoemd door de Koning, de Raad van Beheer gehoord in een met redenen omkleed advies. Bij de bespreking van zijn advies over de kandidaat wiens naam hem is voorgelegd kan de Raad van Beheer andere kandidaten voordragen.

§ 3. De administrateur-generaal neemt met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van de Raad van Beheer en van de Vaste Commissie.

§ 4. De administrateur-generaal staat de Vaste Commissie van de Raad van Beheer bij in het voorafgaand onderzoek van de zaken die aan de Raad van Beheer worden voorgelegd. Hij vertegenwoordigt het instituut in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel werd een amendement ingediend door de heren Piot, Egelmeers en Grootjans luidende als volgt :

«Aan § 4, tweede lid, in fine, van dit artikel toevoegen wat volgt : «onverminderd het bepaalde in artikel 3, § 4.»

De heer Piot heeft het woord.

DE HEER F. PIOT : Het is een louter technisch amendement. Het beoogt een contradictie op te heffen tussen de huidige formulering van dit artikel en artikel 3 dat reeds werd goedgekeurd. Het betreft eenvoudig de bevoegdheid van de instanties die de BRT kunnen vertegenwoordigen in rechte.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Akkoord, mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER : Wordt dit amendement gesteund ? (*Meer dan vijf leden staan op*)

— Het amendement wordt bij zitten en opstaan eenparig aangenomen.

DE VOORZITTER : Geen andere opmerkingen bij artikel 13 ?

Ik breng het aldus geamendeerde artikel 13 in stemming bij zitten en opstaan.

— Artikel 13 wordt bij zitten en opstaan aangenomen.

Artikel 14

§ 1. Onder het gezag van de administrateur-generaal staan drie directeurs-generaal, onderscheiden belast met de leiding van radio, van televisie en van de technische diensten.

§ 2. De directeurs-generaal worden benoemd door de Koning, de Raad van Beheer gehoord in zijn met redenen omkleed advies.

Bij de bespreking van zijn advies over de kandidaat wiens naam hem is voorgelegd kan de Raad van Beheer andere kandidaten voordragen.

§ 3. De directeurs-generaal nemen met raadgevende stem deel aan de vergaderingen van de Raad van Beheer en van de Vaste Commissie.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel is er een amendement van de heer Van Geyt luidende als volgt :

In § 2 van dit artikel, 2e regel, het woord «zijn» vervangen door «een».

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Het gaat hier om een tekstcorrectie. Waren de zaken niet zo vlug verlopen dan zou deze correctie wellicht aan de verslaggever zijn overgemaakt.

DE VOORZITTER : Handhaaft u uw amendement ?

DE HEER L. VAN GEYT : Ik denk dat het zonder moeilijkheden kan aangenomen worden.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Ik meen dat deze correctie niet aangewezen is. Het gaat hier toch om een advies van de Raad van Beheer.

DE HEER L. VAN GEYT : Als er twijfel bestaat dan insister ik niet en trek ik mijn amendement in.

— Artikel 14 is aangenomen.

Artikel 15

§ 1. Een adviesraad van kijkers en luisteraars wordt opgericht, die tot taak heeft de Raad van Beheer te adviseren in verband met de algemene inhoud en programmatie van de radio- en televisieuitzendingen.

De adviesraad bestaat uit vijftientig leden. Deze worden voor een termijn van vier jaar door de Koning benoemd, op voordracht van de Raad van Beheer, uit socio-culturele kringen.

De benoemingen gebeuren overeenkomstig artikel 19, tweede alinea, van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

§ 2. De adviesraad vergadert op eigen initiatief binnen het kader van zijn bevoegdheid. Hij verstrekt eveneens advies over de vraagstukken die hem worden voorgelegd door de Minister of door de Raad van Beheer. Hij vergadert tenminste viermaal per jaar.

§ 3. De Koning kan, op voorstel van de Raad van Beheer, raadgevende commissies oprichten, hetzij voor een bepaald doel, hetzij met het oog op aangelegenheden van gewestelijke of plaatselijke aard.

§ 4. De leden van deze commissies worden benoemd door de Koning uit een dubbele lijst, voorgedragen door de Raad van Beheer.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel zijn er drie amendementen van de heer Van Geyt.

Het eerste luidt als volgt :

Aan het 2e lid van § 1 van dit artikel toevoegen wat volgt :

«Hij omvat tenminste twee woordvoerders van de representatieve werknemersorganisaties, en twee van de representatieve werkgeversorganisaties, vertegenwoordigd in de Gewestelijke Economische Raad van Vlaanderen».

Het tweede luidt als volgt :

Aan het 3e lid van § 1 van dit artikel toevoegen wat volgt :

«De overeenkomstig bedoelde wetsbepaling aan te duiden vertegenwoordigers van de ideologische en filosofische strekkingen, die niet vertegenwoordigd zijn in de Raad van Beheer, maar wel in de Cultuurraad, worden voorgedragen en benoemd in overleg met de vertegenwoordigers van elk van deze strekkingen in laatstgenoemde Raad».

Het derde luidt als volgt :

Aan § 4 van dit artikel toevoegen wat volgt :
«en overeenkomstig artikel 19 van de wet van 16 juli 1973, waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt » .

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, ik meen op het eerste en het tweede amendement reeds een positief antwoord van mevrouw de Minister gekregen te hebben tijdens de algemene bespreking. Zij heeft bevestigd dat volgens haar de vertegenwoordigers van de sociaal-economische organisaties in de Adviesraad zouden zitting krijgen. In de Commissie heb ik verstaan, maar dit werd niet uitdrukkelijk in het verslag herhaald, dat van de kleinere strekkingen in deze Raad hun vertegenwoordiger of vertegenwoordigers in de Adviesraad na overleg met hen zouden worden aangeduid en niet door het kiezen door anderen van hun vertegenwoordigers.

DE VOORZITTER : De Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Ik heb mijn akkoord betuigd aan de heer Van Geyt voor wat het laatste punt betreft. Voor het eerste punt heb ik gezegd dat er voldoende ruimte was wanneer men de sociaal-culturele kringen aansprak om daar vertegenwoordigers in te hebben van deze economische kringen. Maar dit moest niet uitdrukkelijk in het verslag worden gelibelleerd. Het is een vrije keuze waaraan men moeilijk

kan tomen. Wij zijn het eens met de heer Van Geyt wanneer hij het heeft over de kleine fracties.

DE VOORZITTER : De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Ik trek mijn eerste twee amendementen in. Wat het derde amendement betreft, is hier ook een precisering wenselijk. Ik meen dat de diverse commissies die kunnen opgericht worden allemaal adviescommissies kunnen zijn die in de geest van het Cultuurpact moeten worden opgericht. Indien dit door de Minister en de verslaggever wordt bevestigd dan vallen mijn amendementen weg. Deze zaken werden niet uitdrukkelijk in het verslag gepreciseerd en ik heb het nuttig geoordeeld ze hier openlijk te doen bevestigen.

DE VOORZITTER : De Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Ik heb dit reeds op andere plaatsen bevestigd. Het is duidelijk dat de samenstelling volgens het Cultuurpact moet gebeuren. Dat is wettelijk voorzien.

DE VOORZITTER : Mijnheer Van Geyt, handhaaft u uw amendement ?

DE HEER L. VAN GEYT : Ik trek dan mijn derde amendement eveneens in.

— Artikel 15 is aangenomen.

Artikel 16

§ 1. De leden van het personeel van het instituut worden door de Raad van Beheer benoemd, met uitzondering van de ambtenaren vermeld in de artikelen 13 en 14.

§ 2. De Raad van Beheer houdt ook toezicht over de aanstelling van het contractueel personeel en over de tewerkstelling van de occasionele medewerkers.

— *Aangenomen.*

Hoofdstuk III Algemene bepalingen

Artikel 17

De Raad van Beheer bepaalt in een reglement de wijze waarop hij zijn bevoegdheid uitoefent ; dit reglement wordt aan de goedkeuring van de Koning onderworpen.

Het bepaalt de grenzen binnen dewelke en de vormen waarin de Raad van Beheer sommige van zijn bevoegdheden kan overdragen aan andere organen van het instituut of aan leden van het personeel.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel zijn er twee amendementen van de heer Van Geyt.

Het eerste luidt als volgt :

Aan het 1ste lid van dit artikel toevoegen wat volgt : «door de Executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest».

Het tweede luidt als volgt :

In het 2e lid van dit artikel, tussen de woorden «Beheer» en «sommige» de woorden «bij eenparigheid van stemmen» invoegen.

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, ik meen dat het reglement van orde van de Raad van Beheer zo belangrijk is, dat het nuttig is te preciseren dat, vooraleer het aan de Koning ter ondertekening wordt voorgelegd, het zou worden toegerekend tot de bevoegdheid van de Vlaamse executieve, als collectief deliberevend. Ik meen dat, waar het gaat om het overdragen van bevoegdheden door de Raad van Beheer aan leden van de administratie, het reglement van de eenparigheid een ernstige garantie zou zijn om ter zake een maximum aan redelijkheid en voorzichtigheid te bewaren.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Het tweede amendement is uitdrukkelijk in de Commissie afgewezen. Ik zou hier niet aandringen.

DE VOORZITTER : En het eerste amendement ?

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Het lijkt mij niet aangewezen hierop de nadruk te leggen. De nadruk moet gelegd worden op de autonomie van de Raad van Beheer, die zelf zijn reglement opstelt. Ik denk niet dat de Minister zich in de plaats van de Raad van Beheer mag stellen.

DE VOORZITTER : Kunt u ermede akkoord gaan dat wij zouden stemmen over de beide amendementen tegelijk ? (*Instemming*)

DE HEER K. POMA : Wij vragen de naamstemming.

DE VOORZITTER : Wij stemmen over de twee amendementen van de heer Van Geyt bij artikel 17.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming.

Uitslag van de stemming :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
9 leden hebben ja geantwoord ;
101 leden hebben neen geantwoord ;
5 leden hebben zich onthouden.

De amendementen zijn niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Baert F.	Somers J.
Caudron J.	Vandezande R.
Kuijpers W.	Van Geyt L.
Maes R.	Van Ooteghem O.
Schiltz H.	

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.	De Wulf Roger
Adriaensens J. (Mevr.)	Diegenant A.
Aerts F.	Dielens G. (Mevr.)
Baldewijns E.	Egelmeers I.
Blanckaert K.	Galle M.
Boel H.	Geens G.
Boeykens G.	Gerits J.
Bogaerts A.	Gheysen R.
Breyne P.	Grootjans F.
Calewaert W.	Kelchtermans L.
Cardoen G.	Lagae A.
Cauwenberghs F.	Laridon A.
Chabert J.	Leemans E.
Claes Willy	Lenaerts L.
Claeys Dries	Lenssens J.
Claeys Walter	Lindemans L.
Coens D.	Mangelschots J.
Cools B.	Mesotten W.
Cooreman E.	Moors C.
Coppens E.	Nauwelaerts R.
Coppieters Alfons.	Nyffels G.
d'Alcantara A.	Olivier M.
De Backer-	Otte R.
Van Ocken R.	Peeters R.
De Baere A.	Piot F.
Deconinck A.	Poma K.
De Graeve J.	Ramaekers J.
Deleecq H.	Seeuws W.
Demeester-	Smeers T.
De Meyer W.	Smet M. (Mevr.)
Demeulenaere-	Smets A.
De Wilde F.	Smitt C. (Mej.)
De Mey O.	Staels-Dompas N.
Deneir A.	Steverlynck A.
De Rore A.	Swaelen F.
De Seranno J.	Temmerman G.
De Smeyter G.	Tobback L.
Desutter E.	Turf-De Munter G.
Devos G. (Mej.)	Tyberghien-
De Weweire M. (Mej.)	Vandenbussche M.
Dewulf Maurice	Uyttendaele R.

Vandekerckhove Robert	Vangronsveld F.
Vandenabeele A.	Van Herreweghe M.
Van den Brande L.	Vankeirsbilck E.
Van den Eynden J.	Van Nevel A.
Vandenhove M.	Vanvelthoven L.
Van den	van Waterschoot J.
Nieuwenhuijzen J.	Verbist A.
Van der Niepen P.	Verhaegen Guido
Van Dessel M.	Weckx H.
Van Elewyck J.	Willems G.
Van Elslande R.	Windels R.
Vangeel J.	Wyninckx J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bascour J.
De Beul A.
de Bruyne H.
Jorissen W.
Suykerbuyk H.

Zelfde redenen van onthouding.

— Artikel 17 is aangenomen.

Artikel 18

§ 1. Het instituut wordt ingedeeld in de categorie B als bedoeld in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

§ 2. In artikel 1, B van de in § 1 van dit artikel genoemde wet worden de woorden «Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen» ingelast.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel is er een amendement van de heer Van Ooteghem luidend als volgt :

In de tekst van § 2 van dit artikel de woorden «Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen» vervangen door de woorden «Vlaamse Radio en Televisie, in afkorting VRT».

DE HEER O. VAN OOTEGHEM : Mijnheer de Voorzitter, ik trek mijn amendement in.

DE VOORZITTER : Het amendement van de heer Van Ooteghem is ingetrokken.

— Artikel 18 is aangenomen.

Artikel 19

§ 1. Het instituut is ertoe gehouden jaarlijks een balans en een resultatenrekening op te stellen. Onverminderd het bepaalde in artikel 6 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, worden die bescheiden samen met het jaarverslag over de

werkzaamheden uiterlijk op 30 juni door de Minister onder wie het ressorteert op het Bureau van de Cultuurraad neergelegd.

In bijlage aan dit verslag zal een gedetailleerde balans en een winst- en verliesrekening worden gevoegd van de verenigingen die door hun statutaire beschikkingen of door de vorm van hun samenwerking met de BRT bij het instituut aanleunen.

§ 2. Het instituut kan overeenkomstig de modaliteiten die door de Koning worden vastgesteld, in zijn boekhouding een rekening openen voor een reservefonds zonder bijzondere bestemming. Het maximumbedrag van het reservefonds is vastgesteld op vijfhonderd miljoen frank.

— *Aangenomen.*

Artikel 20

De Koning stelt het statuut van het personeel van het instituut vast, hierin begrepen dat van de administrateur-generaal en van de directeurs-generaal. Daarnaast kan de Koning in de gevallen en onder de voorwaarden, die Hij bepaalt, voorzien in andere aanwervingsprocedures.

— *Aangenomen.*

Artikel 21

§ 1. De Koning bepaalt het bedrag van de vergoedingen die aan de voorzitter, de ondervoorzitter, de leden van de Vaste Commissie en de leden van de Raad van Beheer kunnen worden toegekend.

Hij bepaalt de vergoedingen wegens reis- en verblijfkosten.

§ 2. De Koning regelt de bezoldigingen, vergoedingen en pensioenen van de administrateur-generaal, van de directeurs-generaal en van het vast personeel van het instituut.

— *Aangenomen.*

Artikel 22

§ 1. Het instituut zal inzonderheid als bronnen van inkomsten hebben :

- a. het krediet dat door de Cultuurraad wordt bestemd voor de openbare dienst van radio en televisie ;
- b. de leningen die het krachtens een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit mag aangaan in de vormen en de voorwaarden als bepaald in artikel 12 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut ;
- c. de opbrengst van de verkoop van eigen publicaties, van eigen klank- en beeldopnamen of de reproductie hiervan, de opbrengst van de

verkoop en de verhuring van zijn produkties, alsook de vergoeding van diensten die door het instituut binnen het kader van zijn opdracht geleverd worden.

§ 2. Het instituut kan daarenboven door de Koning worden gemachtigd schenkingen en legaten te ontvangen.

— *Aangenomen.*

Hoofdstuk IV
Bijzondere bepalingen
betreffende de uitzendingen

Artikel 23

§ 1. De nieuwsuitzendingen worden in een geest van strenge objectiviteit en zonder enige voorafgaande censuur van de regering gehouden. Ook voor de mededelingen en programma's met een algemeen informatief karakter is een zelfde geest van objectiviteit vereist.

Het uitoefenen van een journalistieke functie is onverenigbaar met het uitoefenen van functies in geschreven pers of van een politiek mandaat.

§ 2. Het is verboden programma's uit te zenden die strijdig zijn met de wetten of met het algemeen belang, met de openbare orde of met de goede zeden, of die een belediging uitmaken voor andermans overtuiging of voor een vreemde Staat. Voor de beoordeling hiervan handelt de administrateur-generaal onder het gezag van de Vaste Commissie.

DE VOORZITTER : Dames en heren, bij dit artikel is er een amendement van de heer Van Geyt luidend als volgt :

In § 1 van dit artikel, tussen de woorden «**objectiviteit**» en «**vereist**» de woorden «**en eenzelfde uitblijven van voorafgaande censuur**» invoegen.

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheerde Voorzitter, ik heb met genoegen vastgesteld dat vier collega's van grote groepen een amendement hebben ingediend met dezelfde bedoeling, maar beter opgesteld.

Ik trek dan ook mijn amendement in.

DE VOORZITTER : Vervolgens is er een amendement van de heren Swaelen, Van Elewyck, Grootjans en Schiltz bij artikel 23. Het luidt als volgt :

Aan het eerste lid van § 1 van dit artikel toevoegen wat volgt : «**en geldt hetzelfde verbod van enige voorafgaande censuur vanwege de regering**».

De heer Grootjans heeft het woord.

DE HEER F. GROOTJANS : Mijnheer de Voorzitter, mag ik even wijzen op een vrij ernstige fout, die misschien verwarring zou kunnen stichten later en die geslopen is in het verslag op pagina 32 ? In het midden van de pagina lees ik : «**De** medewerking van de geschreven pers mag niet worden uitgesloten».

Dit moet zijn : «aan de geschreven pers». Dit is dus precies het tegenovergestelde.

DE VOORZITTER : Het is een drukfout. Van uw opmerking wordt akte genomen.

DE HEER F. GROOTJANS : De heren Swaelen en Van Elewyck zijn tenslotte de auteurs van dit amendement. Op bladzijde 31 van het verslag staat onderaan het volgende : «Het is een belangrijke zaak omdat het gaat over de controle op de uitzendingen. Verder dient de controle op het naleven van de objectiviteit te geschieden door de administrateur-generaal en de bevoegde directeurs-generaal...».

Eén enkele bedenking : is dit onder een collegiale vorm of ieder afzonderlijk ?

DE HEER F. SWAELEN, verslaggever : Ik ben dankbaar voor deze vraag, want aldus krijgen wij de gelegenheid hier een precisering te verstreken. Het is zo dat het instituut als zodanig de objectiviteitsregel moet naleven, respectievelijk doen naleven.

Het is dus de administrateur-generaal, onder het gezag van de Raad van Beheer weliswaar, die tenslotte verantwoordelijk is. Afdalend in de hiërarchie zijn het respectievelijk de directeurs-generaal die verantwoordelijk zijn voor radio en televisie, en zo verder in de hiërarchische lijn tot in de nieuwsdienst en de andere diensten. De collegiale vorm is niet voorzien.

DE VOORZITTER : Verlangt nog iemand het woord in verband met het amendement. De heer Swaelen heeft het woord.

DE HEER F. SWAELEN, verslaggever : Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat de toelichting voor zichzelf spreekt. De bedoeling is te corrigeren hetgeen wij in de Commissie inderdaad vergeten hebben. Daar waar wij de **objectiviteitsverplichting** hebben uitgebreid tot alle mededelingen en uitzendingen met informatieve strekking, is het normaal dat wij als corollarium daaraan toevoegen dat ook voor de informatieve inhoud van deze programma's elke voorafgaande censuur van de regering uitgesloten is.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, wij gaan akkoord met het amendement maar willen, net zoals de heer

Swaelen, de nadruk leggen op het feit dat het over de informatieve inhoud gaat.

DE VOORZITTER : Wij stemmen over het amendement.

— Het amendement wordt bij zitten en opstaan eenparig aangenomen.

DE VOORZITTER : Wij stemmen thans over het geamendeerde artikel 23.

— Artikel 23 wordt bij zitten en opstaan eenparig aangenomen.

Hoofdstuk V

Bepalingen betreffende het verlenen van zendtijd aan verenigingen en stichtingen aan politieke partijen

Afdeling 1

Televisieuitzendingen door derden

Artikel 24

Erkenning van derden

§ 1. Aan derden wordt de mogelijkheid gegeven televisieprogramma's te verzorgen.

Voor het maken van de programma's kunnen **niet**-commerciële verenigingen en stichtingen worden erkend, die uitsluitend tot doel hebben programma's uit te zenden die rechtstreeks afgestemd zijn op het verschaffen van informatieve duiding en opiniëring bij de actualiteit vanuit representatieve, sociale, economische, culturele, maatschappelijke en levensbeschouwelijke stromingen.

In overeenstemming met de in dit artikel en in artikelen 25 en 26 vastgestelde normen en voorwaarden, erkent de Koning deze verenigingen en stichtingen bij in de Executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest overlegd besluit.

§ 2. Een gastprogrammaraad, bestaande uit afgevaardigden van de erkende verenigingen en stichtingen, zorgt voor de praktische coördinatie tussen de verenigingen en stichtingen en adviseert de Raad van Beheer over de problemen in verband met de opdracht van deze verenigingen en stichtingen.

De verenigingen en stichtingen bedoeld in artikel 25, §§ 1, 2 en 3, zetelen met stemrecht ; de in artikel 25, § 5, bedoelde verenigingen en stichtingen zetelen met raadgevende stem.

De Koning bepaalt de wijze waarop de **gast**-programmaraad zijn bevoegdheid uitoefent.

DE VOORZITTER : Een amendement van de heer Van Geyt in hoofdorde strekt ertoe de artikelen 24 tot 32 weg te laten.

De heer Grootjans heeft de volgende amendementen ingediend :

Het eerste luidt als volgt :

Het opschrift van Afdeling 1, Hoofdstuk V, vervangen door wat volgt :

«Afdeling 1 — Radio- en televisieuitzendingen door derden ».

Het tweede luidt als volgt :

In § 1 van dit artikel vóór het woord «televisieprogramma's» de woorden «radio- en» invoegen.

Het derde luidt als volgt :

In § 1 van het derde lid van dit artikel het woord «Koning» vervangen door het woord «Cultuurraad».

Het vierde luidt als volgt :

De tekst van § 2 van dit artikel tot en met het woord «stichtingen» vervangen door wat volgt : «Een gastprogrammaraad bestaande uit drie afgevaardigden per erkende vereniging en stichting en om beurten geleid door een voorzitter afkomstig uit een der erkende verenigingen en stichtingen».

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, ik heb mijn amendement in mijn tussenkomst in de algemene bespreking toegelicht, want het gaat om een fundamenteel amendement, namelijk het weglaten van gastprogramma's. Ik ben dus van mening dat ik hierover niet meer moet uitweiden. Natuurlijk vraag ik de naamstemming.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat de heer Van Geyt helemaal geen illusies heeft over het al dan niet door ons aanvaarden van dit amendement. Wij hebben herhaaldelijk gezegd dat er voor opiniëring geen plaats is in dit Instituut en dat er andere bronnen moeten worden gezocht om tot die mogelijkheid te komen.

DE HEER F. GROOTJANS : Ik heb buiten het voorstel tot wijziging van het opschrift eigenlijk drie amendementen ingediend bij dit artikel.

Het eerste heeft tot doel die uitzendingen niet alleen langs de TV te laten geschieden, maar ook langs de radio. Ik verwijs naar artikel 32 van de tekst van de Commissie, waar deze uitzendingen via de radio wél mogelijk worden gemaakt.

Een tweede amendement strekt ertoe te bekomen dat de erkenning van de verenigingen zou geschieden via de Cultuurraad en niet via de regering.

Ten slotte, het belangrijkste is het amendement dat betrekking heeft op de gastprogrammaraad. Het ontwerp zoals het voorligt, zegt praktisch niets over de samenstelling van deze Raad. Mijn amendement beoogt een verduidelijking te brengen.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, de Commissie heeft besloten uit het ontwerp de «radio» te schrappen. Waarom ? Het systeem voor de radio geeft vol- doening, alleen over de toestand bij de televisie was men niet zo gelukkig. Daarom -heeft men de «radio» gelaten wat hij vroeger was.

Wat het tweede amendement van de heer Groot- jans betreft, was de Commissie van oordeel dat de normen en de voorwaarden in het decreet moesten worden vastgelegd, maar dat de Koning moest erkennen en zendtijd toewijzen volgens de door de Cultuurraad bepaalde normen. Wij hebben dit voorgesteld omdat wij van oordeel waren dat de Cultuurraad niet moest worden overbelast met de taken die eigenlijk tot de executieve behoren.

Het derde amendement beoogt dat de exacte sa- menstelling van de Raad niet in het decreet moest worden opgenomen, maar wel zoals het hier werd gesteld.

DE VOORZITTER : Wij stemmen over het amendement van de heer Van Geyt, dat gesteund is.

DE HEER H. SCHILTZ : Mijnheer de Voorzit- ter, ik vraag het woord voor een verklaring vóór de stemming.

DE VOORZITTER : De heer Schiltz heeft het woord.

DE HEER H. SCHILTZ : Onze groep zal zich onthouden bij de stemming over het amendement van de heer Van Geyt. Wij zullen dat niet goedkeuren omdat vanzelfsprekend de afschaffing van deze artikelen zo maar geen oplossing brengt en het probleem openlaat. Wij stemmen niet <<ja>> omdat de oplossing die eraan wordt gegeven, nog vele onvolmaaktheden vertoont.

DE HEER F. GROOTJANS : Ik sluit mij aan bij de verklaring van de heer Schiltz.

DE VOORZITTER : Het amendement wordt ter stemming gelegd bij zitten en opstaan.

DE HEER K. POMA : Mijnheer de Voorzitter, wij vragen de naamstemming.

DE VOORZITTER : Wordt deze vraag om naamstemming gesteund ?

(Meer dan twaalf leden staan op)

Dan houden wij een naamstemming over het amendement van de heer Van Geyt.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming.

Uitslag van de stemming :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
1 lid heeft ja geantwoord ;
97 leden hebben neen geantwoord ;
15 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

JA heeft geantwoord :

Van Geyt L.

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.	Kelchtermans L.
Adriaensens J. (Mevr.)	Lagae A.
Aerts F.	Laridon A.
Baldewijns E.	Leemans E.
Blanckaert K.	Lenaerts L.
Boel H.	Lenssens J.
Boeykens G.	Lindemans L.
Bogaerts A.	Mangelschots J.
Breyne P.	Mesotten W.
Calewaert W.	Moors C.
Cauwenberghs F.	Nauwelaerts R.
Chabert J.	Nyffels G.
Claes Willy	Olivier M.
Claeys Dries	Otte R.
Claeys Walter	Peeters R.
Coens D.	Piot F.
Cools B.	Ramaekers J.
Cooreman E.	Seeuws W.
Coppens E.	Smeers T.
Coppieters Alfons	Smet M (Mevr.)
d'Alcantara A.	Smets A.
De Backer- Van Ocken R.	Smitt C. (Mej.)
De Baere A.	Staels-Dompas N.
Deconinck A.	Steverlynck A.
De Graeve J.	Swaelen F.
Deleeck H.	Temmerman G.
Demeester- De Meyer W.	Tobback L.
Demeulenaere- De Wilde F.	Turf.-De Munter G.
Deneir A.	Tyberghien- Vandenbussche M.
De Rore A.	Uyttendaele R.
De Seranno J.	Vandekerckhove Robert
De Smeyter G.	Vandenabeele A.
Desutter E.	Van den Brande L.
Devos G. (Mej.)	Van den Eynden J.
De Weweire M. (Mej.)	Vandenhove M.
Dewulf Maurice	Van den Nieuwenhuijzen J.
De Wulf Roger	Van der Niepen P.
Diegenant A.	Van Dessel M.
Dielens G. (Mevr.)	Van Elewyck J.
Egelmeers I.	Van Elslande R.
Galle M.	Vangeel J.
Geens G.	Vangronsveld F.
Gerits J.	Van Herreweghe M.
Gheysen R.	Vankeersbilck E.
	Van Nevel A.

Vanvelthoven L. Weckx H. .
van Waterschoot J. Willems G.
Verbist A. Windels R.
Verhaegen Guido Wyninckx J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Baert F. Maes R.
Bascour J. Poma K.
Caudron J. Schiltz H.
De Beul A. Somers J.
de Bruyne H. Suykerbuyk H.
Grootjans F. Vandezande R.
Jorissen W. Van Ooteghem O.
Kuijpers W.

DE VOORZITTER : Wij gaan thans over tot de stemming over de amendementen van de heer Grootjans.

Mijnheer Grootjans, gaat u ermede akkoord dat wij ons daarover in één enkele stemming uitspreken ?

DE HEER F. GROOTJANS : Ja, mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER : Wij stemmen dus over de amendementen van de heer Grootjans.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming.

Uitslag van de stemming :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
2 leden hebben ja geantwoord ;
107 leden hebben neen geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden.

De amendementen zijn niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Grootjans F.
Poma K.

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H. Cauwenberghs F.
Adriaensens J. (Mevr.) Chabert J.
Aerts F. Claes Willy
Baert F. Claes Walter
Baldewijns E. Coens D.
Blanckaert K. Cools B.
Boel H. Cooreman E.
Boeykens G. Coppens E.
Bogaerts A. Coppieters Alfons
Breyne P. d'Alcantara A.
Calewaert W. De Backer-
Cardoen G. Van Ocken R.
Caudron J. De Baere A.

de Bruyne H.
Deconinck A.
De Graeve J.
Deleeck H.
Demeester-
De Meyer W.
Demeulenaere-
De Wilde F.
Deneir A.
De Rore A.
De Seranno J.
De Smeyter G.
Desutter E.
Devos G. (Mej.)
De Weweire M. (Mej.)
Dewulf Maurice
De Wulf Roger
Diegenant A.
Dielens G. (Mevr.)
Galle M.
Geens G.
Gerits J.
Gheysen R.
Jorissen W.
Kelchtermans L.
Kuijpers W.
Lagae A.
Laridon A.
Leemans E.
Lenaerts L.
Lenssens J.
Lindemans L.
Maes R.
Mangelschots J.
Mesotten W.
Moors C.
Nauwelaerts R.
Nyffels G.
Olivier M.
Otte R.
Peeters R.
Piot F.
Ramaekers J.

Schiltz H.
Seeuws W.
Smeers T.
Smet M. (Mevr.)
Smets A
Smitt C. *(Mej.)
Somers J.
Staels-Dompas N.
Steverlynck A.
Swaelen F.
Tanghe F.
Temmerman G.
Tobback L.
Turf-De Munter G.
Tyberghien-
Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Vandenabeele A.
Van den Brande L.
Van den Eynden J.
Vandenhove M.
Van den
Nieuwenhuijzen J.
Van der Niepen P.
Van Dessel M.
Vandezande R.
Van Elewyck J.
Van Elslande R.
Vangeel J.
Van Geyt L.
Vangronsveld F.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Van Ooteghem O.
Vanvelthoven L.
Verbist A.
Verhaegen Guido
Weckx H.
Willems G.
Windels R.
Wyninckx J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bassour J.
De Beul A.
Suykerbuyk H.

Zelfde redenen van onthouding.

— Artikel 24 is aangenomen.

Artikel 25 Erkenningsvoorwaarden

§ 1. De Koning erkent één vereniging of stichting per politieke fractie van de Cultuurraad van tenminste tien leden.

§ 2. De Koning erkent eveneens twee levensbeschouwelijke verenigingen of stichtingen die overeenstemmen met de meest representatieve levensbeschouwelijke strekkingen.

§ 3. De Koning erkent eveneens één vereniging of stichting voor elke beroepsorganisatie die vertegenwoordigd is in de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen, die ingesteld is door de kaderwet van 15 juli 1970 houdende organisatie van de planning en economische decentralisatie.

§ 4. Het verzoek tot erkenning voor de in §§ 1, 2 en 3 van dit artikel vermelde verenigingen en stichtingen moet binnen de dertig dagen na de oproep, die daartoe in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd werd, bij de Minister onder wie het instituut ressorteert ingediend worden.

Het verzoek moet gesteund zijn door tenminste tien leden van de Cultuurraad.

§ 5. De Koning erkent bovendien verenigingen en stichtingen die behoren tot politieke strekkingen die in de Cultuurraad door minder dan tien leden vertegenwoordigd zijn, alsmede verenigingen of stichtingen met levensbeschouwelijk karakter, buiten die erkend overeenkomstig § 2.

Het verzoek om erkenning moet gericht worden tot de Minister onder wie het instituut ressorteert en gesteund zijn door tenminste twee leden van elke politieke fractie.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel heeft de heer Grootjans de volgende amendementen ingediend.

Het eerste luidt als volgt :

In § 1, § 2 en § 5 van dit artikel het woord «Koning» vervangen door het woord «Cultuurraad».

Het tweede luidt als volgt :

In § 4 van dit artikel de woorden «de Minister onder wie het instituut ressorteert» vervangen door de woorden «het Bureau van de Cultuurraad».

Het derde luidt als volgt :

In § 5 van dit artikel de woorden «de Minister onder wie het instituut ressorteert» vervangen door de woorden «het Bureau van de Cultuurraad».

De heer Grootjans heeft het woord.

DE HEER F. GROOTJANS : Mijnheer de Voorzitter, mijn amendementen bij artikel 25 vervallen ten gevolge van de stemming die zopas heeft plaatsgehad over artikel 24.

DE VOORZITTER : Bij artikel 25 werden ook amendementen ingediend door de heer Van Geyt.

Het eerste luidt als volgt :

In §§ 1, 4, 2e lid, en 5 van dit artikel, de woorden «tien leden» vervangen door de woorden «drie leden».

Het tweede luidt als volgt :

In § 5 van dit artikel de woorden «elke politieke fractie» vervangen door de woorden «twee politieke fracties».

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, mijn amendementen vervallen, helaas niet, vermits de Raad mij niet heeft gevolgd inzake het schrappen van deze artikelen. Inzake de gastprogramma's lijkt het toch belangrijk de voorwaarden voor de politieke fracties te kennen. Immers, het mechanisme van artikel 25 voorziet dat in gastprogramma's voorzien wordt voor elke fractie die in deze Raad tenminste 10 leden telt.

Mij lijkt dit toch wel een hoge drempel. Voor de andere fracties bestaat er wel een mogelijkheid, maar in feite wordt verondersteld dat de kleinere fracties de steun zouden krijgen van evenveel maal twee leden als er grote fracties zijn.

Ik herhaal dat dit, ten eerste, een hoge drempel is, en, ten tweede, in feite de toegang van de kleinere fracties tot het creëren van een vereniging voor gastprogramma's afhankelijk maakt van een volledige instemming van alle grote fracties.

Ik vraag derhalve dat de regering en de Raad een positieve houding zouden aannemen ten opzichte van mijn tweede amendement. Ik insister niet voor het eerste amendement indien de Minister er anders over denkt.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, ik meen dat, wat het eerste deel betreft, het woord «tien» moet behouden blijven. Ten einde een stabiel systeem te bekomen is het getal «tien» toch wel aangewezen. Inzake de andere verenigingen die zendtijd krijgen toegewezen, bestaat er een algemene consensus dat het verzoek moet gesteund zijn door ten minste twee leden van elke politieke fractie.

DE VOORZITTER : Mijnheer Van Geyt, handhaaft u uw amendement ?

DE HEER L. VAN GEYT : Jawel, mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER : Dan gaan we over tot de stemming.

DE HEER K. POMA : Mijnheer de Voorzitter, wij vragen de naamstemming. (*Meer dan twaalf leden staan op*)

DE VOORZITTER : Wij stemmen dus over het tweede amendement van de heer Van Geyt.

Er wordt overgegaan tot de **naamstemming**.

Uitslag van de stemming :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen :

9 leden hebben ja geantwoord ;

99 leden hebben neen geantwoord :

6 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Baert F.	Schiltz H.
Caudron J.	Vandezande R.
Grootjans F.	Van Geyt L.
Kuijpers W.	Van Ooteghem O.
Maes R.	

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.	Egelmeers I.
Adriaensens J. (Mevr.)	Galle M.
Aerts F.	Geens G.
Baldewijns E.	Gerits J.
Blancaert K.	Gheysen R.
Boel H.	Kelchtermans L.
-Boeykens G.	Lagae A.
Bogaerts A.	Laridon A.
Breyne P.	Leemans E.
Calewaert W.	Lenaerts L.
Cauwenberghs F.	Lenssens J.
Chabert J.	Lindemans L.
Claes Willy	Maes-Van Robaeyns M.
Claeys Dries	Mangelschots J.
Claeys Walter	Mesotten W.
Coens D.	Moors C.
Cools B.	Nauwelaerts R.
Cooreman E.	Nyffels G.
Coppens E.	Olivier M.
Coppieters Alfons	Otte R.
d'Alcantara A.	Peeters R.
De Bakker-	Piot F.
Van Ocken R.	Ramaekers J.
De Baere A.	Seeuws W.
Declercq Tijl	Smeers T.
De Graeve J.	Smet M. (Mevr.)
Deleek H.	Smets A.
Demeester-	Smitt C. (Mej)
De Meyer W.	Staels-Dompas N.
Demeulenaere-	Steverlynck A.
De Wilde F.	Swaelen F
Deneir A.	Tanghe F.
De Pauw-Deveen L.	Temmerman G.
De Rore A.	Tobback L
Desutter E.	Turf-De Munter G.
Devos G. (Mej.)	Tyberghien-
De Weweire M. (Mej.)	Vandenbussche M.
Dewulf Maurice	Uyttendaele R.
De Wulf Roger	Vandekerckhove Robert
Diegenant A.	Vandenabeele A.
Dielens G. (Mevr.)	Van den Brande L.

Van den Eynden J.	Vankeirsbilck E.
Vandenhove M.	Van Nevel A.
Van den	Vanvelthoven L.
Nieuwenhuijzen J.	van Waterschoot J.
Van der Niepen P.	Verbist A.
Van Dessel M.	Verhaegen Guido
Van Elewyck J.	Weckx H.
Van Elslande R.	Willems G.
Vangeel J.	Windels R.
Vangronsveld F.	Wyninckx J.
Van Herreweghe M.	

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bascour J.	Jorissen W.
De Beul A.	Poma K.
de Bruyne H.	Suykerbuyk H.

Zelfde redenen van onthouding.

— Artikel 25 is aangenomen.

Artikel 26

§ 1. Om erkend te worden en te blijven moet de vereniging of stichting

1. een vereniging zonder winstoogmerk of een instelling van openbaar nut zijn ;
2. haar maatschappelijke zetel in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad hebben ;
3. verzekerd zijn voor het risico van burgerrechtelijke aansprakelijkheid wegens stoffelijke of lichamelijke schade ten laste van de vereniging of stichting en van haar medewerkers.

§ 2. Om erkend te worden en te blijven mag de vereniging of stichting geen andere publikaties uitgeven en verkopen dan het programmaoverzicht der uitzendingen. evenals hun eigen uitzendingen voor zover ze daartoe de reproductierechten bezitten.

§ 3. De bepalingen van artikel 23, § 2, van dit decreet zijn van toepassing op de uitzendingen van de erkende verenigingen of stichtingen.

§ 4. De erkenning wordt verleend voor een duur van vier jaar. Evenwel vervalt ze van rechtswege zes maanden na de hernieuwing van de Cultuurraad.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel worden twee amendementen voorgesteld door de heer Van Geyt.

Het eerste luidt als volgt :

In § 2 van dit artikel de woorden «hun» en «bezitten*» vervangen door respectievelijk «haar» en «**bezit**».

Het tweede luidt als volgt :

§ 3 van dit artikel weglaten.

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, het gaat hier nogmaals om correcties. Wat de tweede correctie betreft, gaat het om een dubbel gebruik met de eerste paragraaf van artikel 30. Ik meen dat artikel 30 later werd ingelast en dat daarom tweemaal dezelfde clausule voorkomt, eenmaal in paragraaf 3 van dit artikel en eenmaal in de eerste paragraaf van artikel 30.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Het eerste amendement betreft een correctie waarmee wij volledig akkoord kunnen gaan.

Wat het tweede amendement betreft, is het evident dat de strijdigheid met de wetten ook in de erkenningsvoorwaarden wordt opgenomen. Wij zijn het dus met dit tweede amendement niet eens en wensen dat voor alle duidelijkheid deze bepaling nog eens wordt herhaald.

DE HEER L. VAN GEYT : Ik trek mijn tweede amendement in.

DE VOORZITTER : Ik constateer de eenparigheid van de Raad om het eerste amendement als tekstcorrectie aan te nemen.

— Artikel 26 is aangenomen.

Artikel 27

Bepaling van zendtijd voor TV

§ 1. De globale zendtijd voor de uitzendingen van derden bedraagt maximum vijftig percent van de zendtijd van de BRT-TV-nieuwsdienst gedurende het voorlaatste jaar. Deze zendtijd wordt door de Koning jaarlijks bij een in de Executieve van de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest overlegd besluit bepaald, de Raad van Beheer gehoord.

§ 2. De zendtijd voor de in artikel 25, § 2, bedoelde verenigingen en stichtingen is gelijk aan één vierde van de in artikel 25, § 1, bedoelde verenigingen en stichtingen. De verdeling van de zendtijd gebeurt overeenkomstig de evenredige vertegenwoordiging in de Gewestelijke Economische Raad **voor** Vlaanderen.

§ 3. De globale zendtijd voor de in artikel 25, § 3, bedoelde verenigingen en stichtingen is gelijk aan één vierde van de in artikel 25, § 1 bedoelde verenigingen en stichtingen. De verdeling van de zendtijd gebeurt overeenkomstig de evenredige vertegenwoordiging in de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen.

§ 4. De verdeling van de zendtijd voor de in artikel 25, § 1, bedoelde verenigingen en stichtingen gebeurt voor de helft overeenkomstig de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties in de **Cultuurraad** en voor de andere helft gelijk.

§ 5. De in artikel 25, § 2, bedoelde verenigingen en stichtingen beschikken over een gelijk volume zendtijd.

§ 6. De zendtijd voor de in artikel 25, § 5, bedoelde verenigingen en stichtingen wordt jaarlijks door de Koning bepaald.

§ 7. De vastlegging van het zendschema geschiedt door de Raad van Beheer, na raadpleging van de gastprogrammaraad.

§ 8. In de periode van vier weken die de gemeenteraads-, wetgevende en Europese verkiezingen voorafgaat, worden de uitzendingen door derden opgeschort.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel stelt de heer Grootjans vier amendementen voor.

Het eerste amendement luidt als volgt :
In het opschrift van dit artikel **vóór** het woord «**TV**» de woorden «radio en» invoegen.

Het tweede luidt als volgt :
In § 1 van dit artikel het woord «**TV**» tussen de woorden «BRT» en «nieuwsdienst» weglaten.

Het derde luidt als volgt :
Aan de tekst van § 1 van dit artikel de woorden «de Raad van Beheer» toevoegen wat volgt : «en de gastprogrammaraad gehoord».

Het vierde luidt als volgt :
In § 7 van dit artikel de woorden «na raadpleging» vervangen door de woorden «**op** voorstel».

De heer Van Geyt stelt drie amendementen voor.

Het eerste luidt als volgt :
In § 2 van dit artikel, tussen de woorden «voor» en «de», de woorden «elk van» invoegen.

Het tweede luidt als volgt :
In § 2 van dit artikel, de woorden «de zendtijd» vervangen door de woorden «de gemiddelde zendtijd van elk».

Het derde luidt als volgt :
In § 3 van dit artikel, de woorden «een vierde van» vervangen door de woorden «de globale zendtijd van».

De heer Grootjans heeft het woord.

—

DE HEER F. GROOTJANS : Mijnheer de Voorzitter, mijn amendementen 1 en 2 vervallen wegens een vroeger uitgebrachte stemming. Het amendement 3 heeft tot doel ook de gastprogrammaraad te betrekken bij het overleg betreffende het vaststellen van de zendtijd. Ons vierde amen-

dement heeft tot doel ook de programmaraad te raadplegen wanneer het gaat over het vastleggen van het zendschema.

Graag zou ik in verband met dit artikel nog een vraag stellen. Op bladzijde 39 van het verslag wordt gezegd dat de zendtijd moet worden bepaald in functie van de reële behoeften. Mijn vraag is: wie bepaalt die behoeften en op basis van welke criteria?

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : De Raad van Beheer blijft het hoogste orgaan; zijn bevoegdheid moet onverdeeld worden gelaten. De Raad van Beheer moet ook autonoom het programmaschema kunnen vaststellen. Wij moeten niet gaan bepalen wat door de Raad van Beheer moet worden beslist. Dat is evident. Het is logisch dat de gastprogrammaraad geraadpleegd wordt, maar niet dat hij voorstellen doet. Dit wat betreft het laatste voorstel van de heer Grootjans. In verband met zijn eerste twee voorstellen, meen ik dat de Raad van Beheer autonoom moet kunnen beslissen.

DE VOORZITTER : Mijnheer Van Geyt, bij dit artikel hebt u eveneens amendementen ingediend.

DE HEER L. VAN GEYT : Ja, mijnheer de Voorzitter.

Indien ik het goed heb begrepen, betekent de lectuur van paragrafen 2 en 5 dat de zendtijd van de twee voornaamste levensbeschouwelijke richtingen gelijk zou zijn aan het totaal van de zendtijd van alle grote politieke fracties, dit om het zeer kort uit te drukken.

Dat leek mij enigszins verwonderlijk. Ik dacht dat het ongeveer zou overeenstemmen met een gemiddelde.

Het feit dat de zendtijd van de economische en sociale verenigingen samen — dat zijn er zes of zeven dacht ik volgens de samenstelling van de Gewestelijke Economische Raad voor Vlaanderen — maar één vierde zou bedragen van de tijd toegekend aan het geheel van de grote politieke fracties lijkt mij werkelijk een zeer zwakke aanwezigheid van die sociale en economische organisaties.

Dat is de reden waarom, wat het eerste punt betreft, namelijk voornaamste twee levensbeschouwelijke richtingen, ik heb gesproken over een zendtijd die zou overeenstemmen met het gemiddelde van deze toegekend aan elk van de grote politieke fracties.

Voor de sociaal-economische organisaties heb ik gesproken van de verdeling van een globale zendtijd die gelijk zou zijn aan de globale tijd toegekend aan de grote politieke fracties.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, er is over deze verdeling heel wat te doen geweest.

Het is inderdaad de bedoeling dat aan de verschillende levensbeschouwelijke strekkingen samen en aan de politieke fracties samen precies dezelfde zendtijd zou worden toegewezen. Men was akkoord met het vierde van de eerste categorie voor de beroepsorganisaties omdat het eigenlijk maar de bedoeling was dat zij de mogelijkheid zouden hebben zich te wenden tot de kijkers en de luisteraars. Maar het was wel duidelijk dat dit niet in verhouding zou staan tot de zendtijd van de politieke fracties.

DE VOORZITTER : De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, ik houd alleen het derde amendement aan, dus dat betreffende de sociaaleconomische organisaties.

DE VOORZITTER : Alleen het derde amendement?

DE HEER L. VAN GEYT : Ja, mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER : Dames en heren, wij gaan thans over tot de stemming over de twee amendementen van de heer Grootjans die hij niet heeft ingetrokken.

Bent u het ermee eens dat wij één stemming houden over de twee amendementen?

DE HEER F. GROOTJANS : Ja, mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER : Dan stemmen wij nu over de laatste twee amendementen van de heer Grootjans.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming.

Uitslag van de stemming :

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

9 leden hebben ja geantwoord ;

100 leden hebben neen geantwoord ;

5 leden hebben zich onthouden.

De amendementen zijn niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Baert F.	Poma K.
Caudron J.	Schiltz H.
Grootjans F.	Vandezande R.
Kuijpers W.	Van Ooteghem O.
Maes R.	

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.	Laridon A.
Adriaensens J. (Mevr.)	Leemans E.
Aerts F.	Lenaerts L.
Baldewijns E.	Lenssens J.
Blanckaert K.	Lindemans L.
Boel H.	Maes-Van Robaeyns M.
Boeykens G.	Mangelschots J.
Bogaerts A.	Mesotten W.
Breyne P.	Moors C.
Calewaert W.	Nauwelaerts R.
Cauwenberghs F.	Nyffels G.
Chabert J.	Olivier M.
Claes Willy	Otte R.
Claeys Dries	Peeters R.
Coens D.	Piot F.
Cools B.	Ramaekers J.
Cooreman E.	Seeuws W.
Coppens E.	Smeers T.
Coppieters Alfons	Smet M. (Mevr.)
d'Alcantara A.	Smets A.
De Backer-	Smitt C. (Mej.)
Van Ocken R.	Staels-Dompas N.
De Baere A.	Steverlynck A.
Deconinck A.	Swaelen F.
De Graeve J.	Tanghe F.
Deleeck H.	Temmerman G.
Demeester-	Tobback L.
De Meyer W.	Turf-De Munter G.
Demeulenaere-	Tyberghien-
De Wilde F.	Vandenbussche M.
Deneir A.	Uyttendaele R.
De Pauw-Deveen L	Vandekerckhove Robert
De Rore A.	Vandenabeele A.
De Seranno J.	Van den Brande L.
De Smeyter G.	Van den Eynden J.
Desutter E.	Vandenhove M.
Devos G. (Mej.)	Van den
De Weweire M. (Mej.)	Nieuwenhuijzen J.
Dewulf Maurice	Van der Niepen P.
De Wulf Roger	Van Dessel M.
Diegenant A.	Van Elewyck J.
Dielens G. (Mevr.)	Vangeel J.
Egelmeers I.	Van Geyt L.
Galle M.	Vangronsveld F.
Geens G.	Van Herreweghe M.
Gerits J.	Vankeirsbilck E.
Gheysen R.	Van Nevel A.
Kelchtermans L.	Van Renterghem W.
Lagae A.	Vanvelthoven L.

van Waterschoot J.	Willems G.
Verbist A.	Windels R.
Verhaegen Guido	Wyninckx J.
Weckx H.	

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bascour J.	Jorissen W.
De Beul A.	Suykerbuyk H.
De Bruyne H.	

Zelfde redenen van onthouding.

DE VOORZITTER : Wij gaan over tot de stemming over het derde amendement van de heer Van Geyt.

Wordt de naamstemming gevraagd ? (*Minder dan 12 leden staan op*)

Bijgevolg gaan wij over tot de stemming over het amendement van de heer Van Geyt bij zitten en opstaan.

— Het amendement wordt bij zitten en opstaan verworpen.

— Artikel 27 is aangenomen.

Artikel 28

Het personeel van het instituut kan, volgens een door de Raad van Beheer vastgesteld reglement naar een vereniging of stichting worden gedetacheerd, op verzoek van de vereniging of stichting zoals bedoeld in artikel 25, voor voltijdse of deeltijdse functies of voor een bepaalde opdracht die geen aanwezigheid of vermelding op het televisiescherm vereisen.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel heeft de heer Grootjans het volgend amendement ingediend :

In de tekst van dit artikel na het woord «reglement» de woorden «mits instemming van betrokkene » invoegen.

De heer Grootjans heeft het woord.

DE HEER F. GROOTJANS : Mijnheer de Voorzitter, ik acht het noodzakelijk even op een ernstig tekort in de tekst van artikel 28 te wijzen. Volgens die tekst kan het BRT-personeel tegen zijn wil naar een stichting of een vereniging gedetacheerd worden.

DE VOORZITTER : Mevrouw De Backer, Minister van de Nederlandse Gemeenschap, heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Dat

lijkt ons overbodig omdat het evident is dat een detachering slechts kan gebeuren in overeenstemming met de betrokkene. In die zin vind ik het helemaal geen noodzakelijke inlassing.

DE HEER F. GROOTJANS : U weet dat in het verslag vermeld staat dat men zelfs voor tijdelijke opdrachten vanuit de zendgemachtigde verenigingen een beroep kan doen op personeel van de BRT. Men kan tot de situatie komen dat een vereniging geïnteresseerd is in de medewerking van een bepaald personeelslid. Volgens de tekst in artikel 28 geformuleerd, zou een vereniging of een stichting een beroep kunnen doen op dat personeelslid, zonder diens akkoord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Volstaat het niet dat wij verklaren dat het evident is dat betrokkene ermee moet instemmen om te kunnen gedetacheerd worden ?

DE HEER F. GROOTJANS : Als de Raad van Beheer dat in het reglement wil opnemen is de invoeging in het decreet te vermijden, maar ik vrees ervoor.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : In orde.

DE VOORZITTER : Mijnheer Grootjans, trekt u uw amendement in ?

DE HEER F. GROOTJANS : Ja.

DE VOORZITTER : De heer Van Geyt heeft bij dit artikel eveneens een amendement ingediend dat luidt als volgt :

Aan het einde van de tekst van dit artikel toevoegen :

«Voor zover bedoelde detachering noch de normale functionering van het instituut noch de deontologische gedragsregels van het personeel van dit laatste hierdoor in het gedrang brengt. »

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Ook dit is een amendement dat eventueel kan vervangen worden door een uitdrukkelijke bevestiging dat het de bedoeling is dat deze detacheringen niet mogen schaden aan de behoorlijke werking van het Instituut, noch de deontologische problemen voor de personeelsleden mag in het gedrang brengen. Indien dit beantwoordt aan de intenties van de auteurs van het decreet en bovendien uitdrukkelijk wordt bevestigd, trek ik mijn amendement in.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Dat lijkt ons evident.

DE VOORZITTER : Bijgevolg trekt de heer Van Geyt zijn amendement in.

— Artikel 28 is aangenomen.

Artikel 29

§ 1. Het bedrag dat voor de uitzendingen van derden in het BRT-krediet wordt gereserveerd is gelijk aan het bedrag dat tijdens het voorlaatste jaar voor een zelfde aantal uren zendtijd werd uitgegeven voor de programmakosten en voor de personeelskosten van de televisie-nieuwsdienst van de BRT, verhoogd met een vaste basistoelage. Voor de berekening van de kosten wordt het bedrag verhoogd met de index van het vorige jaar.

§ 2. De vaste basistoelage kan per categorie verschillen. De in een zelfde paragraaf van artikel 25 bedoelde verenigingen en stichtingen ontvangen dezelfde basistoelage.

§ 3. De in §§ 1 en 2 van dit artikel bedoelde bedragen worden door de Koning bepaald, de Raad van Beheer gehoord.

§ 4. De verdeling onder de verenigingen en stichtingen van het bedrag voor programmakosten en voor personeelskosten gebeurt in evenredigheid met de toegekende zendtijd.

§ 5. De in artikel 25 bedoelde verenigingen en stichtingen werken uitsluitend met de middelen die hen in uitvoering van dit artikel ter beschikking worden gesteld, en met de opbrengst van de verkoop van de publicaties voorzien in artikel 26, § 2, van de eigen klank- en beeldopnamen. De verenigingen en stichtingen aanvaarden de controle over de boekhouding volgens bij koninklijk besluit vastgelegde modaliteiten.

§ 6. Het instituut stelt gratis het technisch personeel en de technische uitrusting ter beschikking volgens door de Koning vastgelegde modaliteiten, de Raad van Beheer gehoord.

§ 7. Alle bedragen voorzien in artikelen 26, § 2 en 28 mogen alleen worden aangewend voor het verwezenlijken van het in artikel 24, § 1, beoogde doel.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel diende de heer Grootjans de volgende amendementen in.

Het eerste luidt als volgt :

In § 1 van dit artikel ~~vóór~~ het woord «nieuwsdienst» het woord «televisie» weglaten.

Het tweede luidt als volgt :

In § 7 de woorden «in artikelen 28, § 2 en 31» vervangen door de woorden «in artikel 29».

De heer Grootjans heeft het woord.

DE HEER F. GROOTJANS : Mijnheer de Voorzitter, het eerste amendement vervalt door een vroeger uitgebrachte stemming. Het tweede amendement heeft betrekking op paragraaf 7 van artikel 29, waar een ernstige fout is geslopen in de tekst. Het gaat over de bedragen die mogen worden aangewend door de zendgemachtigde verenigingen. De tekst verwijst naar artikelen 28, paragraaf 2, en 3 1. Het is duidelijk dat dit een fout is.

DE VOORZITTER : De verslaggever heeft het woord.

DE HEER F. SWAELEN, verslaggever : Mijnheer de Voorzitter, ik kan alleen maar bevestigen wat de heer Grootjans heeft gezegd. Ik meen echter dat hierover een erratum werd rondgedeeld.

DE HEER J. VAN ELEWYCK : Inderdaad.

DE HEER F. SWAELEN, verslaggever : Alle bedragen bepaald in artikelen 26, paragraaf 2, en 29 mogen enkel worden aangewend voor het in artikel 24, paragraaf 1, beoogde doel.

DE VOORZITTER : Die correctie werd inderdaad rondgedeeld. Mijnheer Grootjans, trekt u dit amendement in ?

DE HEER F. GROOTJANS : Ja, mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER : Bij artikel 29 werd eveneens een amendement ingediend door de heer Van Geyt. Dit luidt als volgt :

In fine van § 6 van dit artikel toevoegen wat volgt : «zonder echter dat de normale werking van het instituut hierdoor in het gedrang mag komen».

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : **Mijnheer** de Voorzitter, ik meen dat mevrouw de Minister **er** de verslaggever bevestigd hebben dat de evidentie van mijn ingetrokken amendement bij artikel 28 ook betrekking heeft op dit amendement. Vermits deze evidentie werd bevestigd, kan dit amendement worden ingetrokken. Ik veronderstel dat, indien dit niet zo was ze met klem zouden protesteren tegen mijn verklaring.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer Van Geyt, zou u willen herhalen waarover dit amendement precies gaat ?

DE HEER L. VAN GEYT : Aan het einde van paragraaf 6 toevoegen : «zonder echter dat de

normale werking van het instituut hierdoor in het gedrang mag komen». Het amendement beoogt dus niet te schaden aan de werking van het Instituut door het terbeschikkingstellen van technische middelen en personeel aan de zendgemachtigde verenigingen.

Vermits mevrouw de Minister en de verslaggever mij de bevestiging geven, trek ik mijn amendement in.

DE VOORZITTER : Het amendement van de heer Van Geyt is ingetrokken.

— Artikel 29 is aangenomen.

Artikel 30

§ 1. De bepalingen van artikel 23, § 2, van dit decreet zijn van toepassing op de uitzendingen door derden.

§ 2. De Raad van Beheer waakt erover dat de uitzendingen door derden gebeuren conform hun opdracht en de wettelijke beschikkingen die op de radio- en televisieuitzendingen van toepassing zijn.

In spoedeisende gevallen zal de **administrateur-generaal voorafgaandelijk** aan de geplande uitzending en in overleg met twee afgevaardigden van de gastprogrammaraad, hierover uitspraak doen.

In geval van betwisting beslist de Vaste Commissie bij hoogdringendheid. Indien ook hier geen overeenstemming wordt bereikt, beslist de Raad van Beheer. In dat geval wordt de betwiste uitzending tot de definitieve beslissing opgeschort. Alle beslissingen tot opschorting of verbod van een uitzending worden aan de Raad van Beheer voorgelegd.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel is er een amendement van de heer Grootjans dat luidt als volgt :

De tekst van § 2 van dit artikel weglaten.

De heer Grootjans heeft het woord.

DE HEER F. GROOTJANS : Mijnheer de Voorzitter, mijn amendement heeft tot doel te beletten dat de administrateur-generaal of een andere instantie zou ingrijpen in de inhoud zelf van de uitzendingen die door de stichtingen of verenigingen worden gemaakt. Dit is de hoogste betrachting van mijn amendement.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, ik heb de indruk dat dit

absoluut moet blijven. Het toezicht over de uitzendingen en de procedure in geval van betwistingen moeten duidelijk worden ingeschreven, anders wordt het een warboel.

DE VOORZITTER : Dames en heren, bij artikel 30 zijn er ook twee amendementen van de heer Van Geyt.

Het eerste luidt als volgt :

Aan het 1ste lid van § 2 van dit artikel toevoegen wat volgt :

«met uitzondering van de bepalingen van artikel 23, § 1 van dit decreet».

Het tweede luidt als volgt :

In de 5e regel van het 3e lid van § 2 van dit artikel, het woord «of» vervangen door de woorden «en voorstellen tot».

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, ik meen inderdaad dat de algemene trend van deze tweede paragraaf nuttig is maar het lijkt mij twijfelachtig dat juist de gastprogramma's de objectiviteitsplicht zouden moeten eerbiedigen, vermits precies zij gelast zijn met de opiniëring volgens deze of gene strekking en dat zij als het ware de onverenigbaarheid tussen journalistieke functies buiten het Instituut en in een gastprogramma zouden moeten eerbiedigen. In ieder geval wanneer wordt gezegd dat alle wetteksten betreffende radio en TV van toepassing zijn op de gastprogramma's, dan slaat dit in geen geval op de inhoud van paragraaf 2 van artikel 23 van dit decreet zelf.

DE VOORZITTER : De heer Swaelen heeft het woord.

DE HEER F. SWAELEN, verslaggever : Mijnheer de Voorzitter, als u het toelaat, wil ik even een toelichting geven. Artikel 23, paragraaf 1, heeft betrekking, zoals we daarstraks hebben bepaald, op de nieuwsuitzendingen en door de huidige toevoeging, ook op de uitzendingen met een informatief karakter door het Instituut zelf uitgezonden. Ik meen dus dat het amendement van de heer Van Geyt overbodig is.

DE HEER L. VAN GEYT : Ik wil dit amendement dan ook intrekken. Er blijft nog een tweede amendement dat slaat op de beslissingen die kunnen worden genomen door de Vaste Commissie in verband met de uitzending van gastprogramma's. De Vaste Commissie kan die alvast opschorten, maar het lijkt mij evident dat zij ze niet kan verbieden. Het kan dus alleen gaan om een voorstel tot verbod dat aan de Raad van Beheer wordt gedaan.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, dat is natuurlijk waar maar het lijkt mij totaal overbodig. Niemand kan dat, zoals het hier wordt vermeld verkeerd begrijpen.

DE HEER L. VAN GEYT : Ik vraag mij af of het inderdaad zo evident is.

DE HEER F. SWAELEN, verslaggever : Mijnheer de Voorzitter, de procedure voor de Vaste Commissie is toch wel dat er een consensus moet zijn. Als er eenparigheid is in de Vaste Commissie is de zaak verworven tenzij één van de leden van de Raad van Beheer gebruik zou maken van zijn evocatierecht. Maar het kan zijn dat het bij de Vaste Commissie ophoudt en dan is de beslissing verworven.

DE VOORZITTER : Mijnheer Van Geyt, trekt u ook dit amendement in ?

DE HEER L. VAN GEYT : Inderdaad, mijnheer de Voorzitter.

DE VOORZITTER : Mijnheer Grootjans, trekt u eveneens uw amendement in ?

DE HEER F. GROOTJANS : Neen, mijnheer de Voorzitter, ik vraag de naamstemming.

DE VOORZITTER : Wij stemmen over het amendement van de heer Grootjans.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming.

Uitslag van de stemming :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

11 leden hebben ja gestemd

101 leden hebben neen gestemd :

5 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Baert F.	Schiltz H.
Caudron J.	Somers J.
Grootjans F.	Vandezande R.
Kuijpers W.	Van Ooteghem O.
Maes R.	Van Renterghem W.
Poma K.	

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens H.	Blanckaert K.
Adriaensens J. (Mevr.)	Boel H.
Aerts F.	Boeykens G.
Baldewijns E.	Bogaerts A.

Breyne P.	Mesotten W.
Calewaert W.	Moors C.
Cardoen G.	Nauwelaerts R.
Cauwenberghs F.	Nyffels G.
Chabert J.	Olivier M.
Claes Willy	Otte R.
Claeys Dries	Peeters R.
Claeys Walter	Piot F.
Coens D.	Ramaekers J.
Cools B.	Seeuws W.
Cooreman E.	Smeers T.
Coppens E.	Smet M. (Mevr.)
Coppieters Alfons	Smets A.
d'Alcantara A.	Smitt C. (Mej.)
De Backer-	Staels-Dompas N.
Van Ocken R.	Steverlynck A.
De Baere A.	Swaelen F.
De Graeve J.	Tanghe F.
Deleeck H.	Temmerman G.
Demeester-	Tobback L.
De Meyer W.	Turf-De Munter G.
Demeulenaere-	Tyberghien-
De Wilde F.	Vandenbussche M.
Deneir A.	Uyttendaele R.
De Pauw-Deveen L.	Vandekerckhove Robert
De Rore A.	Vandenabeele A.
De Seranno J.	Van den Brande L.
De Smeyter G.	Van den Eynden J.
Desutter E.	Vandenhove M.
Devos G. (Mej.)	Van den
De Weweire M. (Mej.)	Nieuwenhuijzen J.
Dewulf Maurice	Van der Niepen P.
De Wulf Roger	Van Dessel M.
Diegenant A.	Van Elewyck J.
Dielens G. (Mevr.)	Van Elslande R.
Egelmeers 1.	Vangeel J.
Galle M.	Van Geyt L.
Geens G.	Vangronsveld F.
Gerits J.	Van Herreweghe M.
Gheysen R.	Vankeirsbilck E.
Kelchtermans L.	Van Nevel A.
Lagae A.	Vanvelthoven L.
Laridon A.	van Waterschoot J.
Leemans E.	Verbist A.
Lenaerts L.	Verhaegen Guido
Lenssens J.	Weckx H.
Lindemans L.	Willems G.
Maes-Van Robaeyns M.	Windels R.
Mangelschots J.	Wyninckx J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bascour J.	Jorissen W.
De Beul A.	Suykerbuyk H.
de Bruyne H.	

DE VOORZITTER : De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de redenen van hun onthouding bekend te maken, voor zover zij dat niet eerder hebben gedaan.

DE HEER W. JORISSEN : Mijnheer de Voorzitter, ik heb afgesproken met de heer Rutten. Ik wilde anderzijds laten opmerken dat sommige collega's blijkbaar een dubbele stem hebben uitgebracht. Ik heb de leden al tweemaal nageteld en hun aantal blijkt niet te kloppen met de uitslag van de stemming.

— Artikel 30 is aangenomen.

Artikel 31

Het instituut kan bovendien zendtijd toewijzen aan de in de Cultuurraad vertegenwoordigde politieke partijen. De verdeling van de zendtijd gebeurt volgens de criteria die voor de verdeling van de zendtijd van de in artikel 25, § 1, bedoelde verenigingen en stichtingen worden vastgelegd.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel heeft de heer Van Geyt het volgend amendement ingediend :

Aan de tekst van dit artikel toevoegen wat volgt : «onverminderd het recht op zendtijd van de andere in de Cultuurraad vertegenwoordigde politieke partijen».

De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, het gaat hier dus om de zendtijd toegekend aan de politieke partijen. In de formulering van dit artikel wordt alleen verwezen naar politieke fracties met ten minste 10 leden in deze Raad, dit wil zeggen dat, indien dit artikel letterlijk wordt toegepast, zelfs een fractie met 9 leden in kou zou komen te staan. Mijn amendement wil alleen de mogelijkheid scheppen dat ook andere fracties aan bod zouden komen, onverminderd het recht op zendtijd van de andere in de Cultuurraad vertegenwoordigde politieke partijen.

DE VOORZITTER : De Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, de Commissie heeft zich uitgesproken voor de eerste tekst. Ik vraag de voorstellen van de Commissie te volgen. De discussie hierover heeft vrij lang geduurd en ik zou ze niet graag herhalen.

DE VOORZITTER : De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, in feite zou dit betekenen dat onze fractie, of onze strekking, die over een zendtijd beschikte, op basis van deze tekst, eventueel deze zendtijd

zou kunnen verliezen. Dit is zeker niet de bedoeling van de auteurs van deze tekst.

DE VOORZITTER : De verslaggever heeft het woord.

DE HEER F. SWAELEN, verslaggever : Mijnheer de Voorzitter, ik vraag aan de heer Van Geyt dat hij de tekst van artikel 3 1 aandachtig zou willen lezen. Daarin wordt bepaald dat het Instituut zendtijd kan verlenen *volgens de criteria* die zullen worden gehanteerd voor de verdeling van de zendtijd aan de in artikel 25, § 1, erkende verenigingen. Het gaat dus niet over erkende **verenigingen**, maar wel over de criteria die zullen worden gehanteerd.

DE VOORZITTER : De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, ik trek mijn amendement in.

DE VOORZITTER : Het amendement van de heer Van Geyt is ingetrokken.

— Artikel 31 is aangenomen.

Afdeling II Gastprogramma's in radio

Artikel 32

§ 1. De Koning bepaalt, de Raad van Beheer gehoord, de regelen volgens welke het instituut radio-uitzendingen kan laten verzorgen door derden.

§ 2. De Raad van Beheer beslist over de aanvragen tot erkenning. Hij motiveert zijn beslissing.

§ 3. In een reglement bepaalt de Raad van Beheer de rechten en plichten inzake programma's voor radio.

§ 4. De onder artikel 23, § 2, gestelde verbodsbepalingen gelden voor deze uitzendingen.

DE VOORZITTER : Bij dit artikel werd een amendement ingediend door de heer Grootjans dat ertoe strekt artikel 32 weg te laten. De heer Grootjans heeft het woord.

DE HEER F. GROOTJANS : Mijnheer de Voorzitter, mijn voorstel is dit artikel te schrappen omdat het in feite een soort volmacht geeft aan de regering om via de radio een organisatie op te bouwen van zendgemachtigde verenigingen. Die volmacht kunnen we niet aanvaarden.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, dit kan in geen geval, want voor de radio blijft het vroegere systeem, dat voldoening gaf, bestaan. Het moet dus gehandhaafd blijven.

DE VOORZITTER : De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mijnheer de Voorzitter, daarstraks heb ik gereageerd op een gebaar van mevrouw de Minister. Uit dit gebaar heb ik opgemaakt — maar dat staat natuurlijk niet in het stenografisch of het Beknopt Verslag — dat het niet de bedoeling was om de aan bepaalde strekkingen — bij voorbeeld aan de mijne — toegekende zendtijd **af te** schaffen. Ik zou willen vragen of die gebaren beantwoorden aan een verklaring die kan worden geacteerd.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer de Voorzitter, ik moet zeggen dat de akoestiek van deze zaal mij niet heeft toegelaten de heer Van Geyt behoorlijk te begrijpen.

DE VOORZITTER : De heer Van Geyt heeft het woord.

DE HEER L. VAN GEYT : Mevrouw de Minister, uit een gebaar van u wentwege meende ik te mogen opmaken dat het duidelijk niet uw bedoeling was of van de auteurs van het ontwerp van decreet om de vandaag aan andere dan de fracties met 10 leden toegekende zendtijd af te schaffen. Het was slechts een gebaar, daarom wens ik dat dit gebaar een spoor zou nalaten en vraag u dit gebaar met een woord te bevestigen.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap : Mijnheer Van Geyt, het was niet onze bedoeling.

DE VOORZITTER : Ik breng het amendement van de heer Grootjans in stemming.

— Het amendement wordt bij zitten en opstaan verworpen.

— Artikel 32 is aangenomen.

Hoofdstuk VI
Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 33

De activa en passiva alsmede de rechten en verplichtingen van de «**Belgische** Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen», bedoeld in de wet van 18 mei 1960 houdende organisatie van de instituten van de Belgische Radio en Televisie, gaan over naar het in dit decreet bedoelde instituut. Bij ontbinding van het instituut neemt de Staat de activa en passiva alsmede de rechten en verplichtingen ervan over.

— *Aangenomen.*

Artikel 34

De personeelsleden van de «Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen» gaan over naar het in dit decreet bedoelde instituut, overeenkomstig de daartoe door de Koning te treffen voorzieningen.

— *Aangenomen.*

Artikel 35

§ 1. De artikelen 1, §§ 1 en 2, 9, § 2, 10, 11, 12, §§ 1 tot 5, 13, 20, 21, 23, 24, 25, § 1, 26, 27, 28, § 1, § 2, § 3 vanaf de woorden «en andere publicaties...», 28, § 5 en 29, van de wet van 18 mei 1960, houdende organisatie van de instituten van de Belgische Radio en Televisie, worden opgeheven wat de Nederlandse Gemeenschap betreft.

§ 2. De leden van de Raad van Beheer en hun plaatsvervaarders worden, uiterlijk negentig dagen na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad, aangeduid.

Door deze aanduiding vervalt automatisch het mandaat van de leden van de Raad van Beheer en dat van hun plaatsvervaarders, aangeduid in toepassing van het decreet van 9 april 1973.

— *Aangenomen.*

Artikel 36

In artikel 1, B van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, gewijzigd door artikel 23, § 1, van de wet van 18 maart 1960 houdende organisatie van de instituten van de Belgische Radio en Televisie, worden de woorden «instituten van de Belgische Radio en Televisie» opgeheven voor zover zij de Nederlandse Cultuurgemeenschap betreffen.

— *Aangenomen.*

Artikel 37

Dit decreet treedt in werking de tiende dag nadat het in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt. De beschikkingen voorzien in hoofdstuk V worden van kracht op 1 juli 1980.

— *Aangenomen.*

DE VOORZITTER : De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

De naamstemming over het gehele ontwerp van decreet zal zo dadelijk worden gehouden.

ONTWERP VAN DECREET waarbij de bestemming wordt vastgesteld van voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van de begroting van Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980

— 6-A (1979-1980)-Nrs. 1 en 2

— 7 (1979-1980).Nr. 1 (Verslag van het Rekenhof)

Naamstemming

DE VOORZITTER : Aan de orde is de naamstemming over het afgehandelde ontwerp van decreet waarbij de bestemming wordt vastgesteld van voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van de begroting van Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming.

Uitslag van de stemming :

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
97 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord ;
4 leden hebben zich onthouden.

Het quorum werd niet bereikt. Derhalve is de naamstemming zonder gevolg en zal zij moeten worden herhaald.

Aan de stemming hebben deelgenomen :

Adriaensens H.	Boel H.
Adriaensens J. (Mevr.)	Boeykens G.
Aerts F.	Bogaerts A.
Baldewijns E.	Breyne P.
Blanckaert K.	Calewaert W.

- Cardoen G.
 Cauwenberghs F.
 Chabert J.
 Claes Willy
 Claeys Dries
 Claeys Walter
 Coens D.
 Cools B.
 Cooreman E.
 Coppens E.
 Coppieters Alfons
 d'Alcantara A.
 De Backer-
 Van Ocken R.
 De Baere A.
 De Beul A.
 de Bruyne H.
 De Graeve J.
 Deleeck H.
 Demeester-
 De Meyer W.
 Demeulenaere-
 De Wilde F.
 Deneir A.
 De Pauw-Deveen L.
 De Rore A.
 De Seranno J.
 De Smeyter G.
 Desutter E.
 Devos G. (Mej.)
 De Weweire M. (Mej.)
 Dewulf Maurice
 De Wulf Roger
 Diegenant A.
 Dielens G. (Mevr.)
 Egelmeers I.
 Galle M.
 Geens G.
 Gerits J.
 Gheysen R.
 Jorissen W.
 Kelchtermans L.
 Lagae A.
 Laridon A.
 Leemans E.
 Lenaerts L.
 Lindemans L.
 Mangelschots J.
 Mesotten W.
- Afwezig waren :
- Anciaux V.
 Baert F.
 Bascour J.
 Beerden G.
 Boey F.
 Bonnel R.
 Bourgeois A.
 Bourry M.
- Moors C.
 Nauwelaerts R.
Nyffels G.
 Olivier M.
 Otte R.
 Peeters R.
 Piot F.
 Ramaekers J.
 Seeuws W.
 Smeers T.
 Smet M. (Mevr.)
 Smets A.
 Smitt C. (Mej.)
 Staels-Dompas N.
 Steverlynck A.
 Suykerbuyk H.
 Swaelen F.
 Tanghe F.
 Temmerman G.
 Tobback L.
 Turf-De Munter G.
 Tyberghien-
 Vandenbussche M.
 Uyttendaele R.
 Vandekerckhove Robert
 Vandenabeele A.
 Van den Brande L.
 Van den Eynden J.
 Vandenhove M.
 Van den
 Nieuwenhuijzen J.
 Van der Niepen P.
 Van Dessel M.
 Van Elewyck J.
 Van Elslande R.
 Vangeel J.
 Vangronsveld F.
 Van Herreweghe M.
 Vankeirsbilck E.
 Van Nevel A.
 Vanvelthoven L.
 van Waterschoot J.
 Verbist A.
 Verhaegen Guido
 Weckx H.
 Willems G.
 Windels R.
 Wyninckx J.
- Croux L.
 Cuvelier E.
 Daems J.
 De Bondt F.
 De Clercq Constant
 Declercq Roger
 De Clercq Willy
 Deconinck A.
 De Cordier A.
 De Coster M.
 De Croo H.
 De Grève L.
 De Keersmaecker P.
 De Kerpel P.
 De Mey O.
 Desaeyere W.
 De Winter A.
 D'Haeyer R.
 D'Hondt-
 Van Opdenbosch P.
 Dillen K.
 Duclos A. (Mevr.)
 Dupré J.
 Férir J.
 Février S.
 Gabriels J.
 Gijs R.
 Grootjans F.
 Henckens J.
 Herman-Michielsens L.
 Hostekint R.
 Houben F.
 Kempinaire A.
 Kenens M.
 Kuylen H.
 Kuijpers W.
 Lahaye H.
 Lenssens J.
 Leys P.
 Maes R.
 Maes-Van Robaeyns M.
 Nauwelaerts-Thues J.
- Nutkewitz J.
 Panneels-Van Baelen M.
 Pede J.
 Planckaert-Staessens C.
 Poma K.
 Rutten André
 Rutten Mathieu
 Schiltz H.
 Sleeckx J.
 Somers J.
 Sprockeels G.
 Storme M.
 Taelman W.
 Tindemans L.
 Valkeniers J.
 Van Acker F.
 Van Belle I.
 Van Biervliet L.
 Vandekerckhove Rik
 Van Den Broeck O.
 Vanderborgh F.
 Van der Elst F.
 Vanderheyden V.
 Vanderpoorten H.
 Vandersmissen E.
 Van De Velde L.
 Vandezande R.
 Van Elsen C.
 Van Geyt L.
 Vanhaverbeke A.
 Vannieuwenhuyze R.
 Van Oóteghem O.
 Van Rompaey R.
 Vansteenkiste E.
 Verberckmoes F.
 Verhaegen Joris
 Verleysen W.
 Vemimmen W.
 Verroken J.
 Vreven A.
 Walt Niel L.
 Willockx F.
- Afwezig waren met kennisgeving van een gewettigde reden :
- Akkermans P.
 Danschutter L.
 Declercq Tijn
 De Loore-
 Raeymaekers J.
 De Rouck G.
 Detiège L. (Mevr.)
 De Vlies P.
 Dhoore L.
 Eyskens M.
- Flamant E.
 Hancké L.
 Lavens A.
 'Martens W.
 Pans L.
 Steyaert R. (Mej.)
 Van Grembergen P.
 Van Renterghem W.
 Vergeylen J.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

DE VOORZITTER : wij zullen deze stemming, conform artikel 28,3, van het Reglement over 15 minuten herhalen. De **vergadering** is geschorst voor 15 minuten.

— *De vergadering wordt geschorst om 19.20 uur.*

— *De vergadering wordt hervat om 19.50 uur.*

ONTWERP VAN DECREET waarbij de bestemming wordt vastgesteld van voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van de begroting van Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980.

— 6-A (1979-1980)-Nrs. 1 en 2

— 7 (1979-1980)-Nr. 1 (Verslag van het Rekenhof)

Naamstemming (Herhaling)

DE VOORZITTER : Dames en heren, wij hervatten de vergadering. Aan de orde is de herhaling van de zonder gevolg gebleven naamstemming over het ontwerp van decreet waarbij de bestemming wordt vastgesteld van voorlopige kredieten welke in mindering komen van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap en van de begroting van Nationale Opvoeding, Nederlandstalig regime, voor het begrotingsjaar 1980.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming.

Uitslag van de stemming :

96 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

94 leden hebben ja geantwoord ;

2 leden hebben zich onthouden.

Het quorum werd niet bereikt. Derhalve is de naamstemming zonder gevolg en zal zij moeten worden herhaald.

Aan de stemming hebben deelgenomen :

Adriaensens H.	Claeys Dries
Adriaensens J. (Mevr.)	Claeys Walter
Aerts F.	Coens D.
Baldewijns E.	Cools B.
Blanckaert K.	Cooreman E.
Boel H.	Coppens E.
Boeykens G.	Coppieters Alfons
Bogaerts A.	d'Alcantara A.
Breyne P.	De Backer-
Cardoen G.	Van Ocken R.
Cauwenberghs F.	De Baere A.

De Graeve J.	Seeuws W.
Deleeck H.	Smeers T.
Demeester-	Smet M. (Mevr.)
De Meyer W.	Smets A.
Demeulenaere-	Smitt C. (Mej.)
De Wilde F.	Staels-Dompas N.
Deneir A.	Steverlynck A.
De Pauw-Deveen L.	Suykerbuyk H.
De Rore A.	Swaelen F.
De Seranno J.	Tanghe F.
De Smeyter G.	Temmerman G.
Desutter E.	Tobback L.
Devos G. (Mej.)	Turf-De Munter G.
De Weweire M. (Mej.)	Tyberghien-
Dewulf Maurice	Vandenbussche M.
De Wulf Roger	Uyttendaele R.
Dhoore L.	Vandekerckhove Robert
Diegenant A.	Vandenabeele A.
Dielens G. (Mevr.)	Van den Brande L.
Egelmeers I.	Van den Eynden J.
Galle M.	Vandenhove M.
Geens G.	Van den
Gerits J.	Nieuwenhuijzen J.
Gheysen R.	Van der Niepen P.
Kelchtermans L.	Van Dessel M.
Lagae A.	Van Elewyck J.
Leemans E.	Vangeel J.
Lenaerts L.	Vangronsveld F.
Lenssens J.	Van Herreweghe M.
Lindemans L.	Vankeirsbilck E.
Mangelschots J.	Van Nevel A.
Moors C.	Vanvelthoven L.
Nauwelaerts R.	van Waterschoot J.
Nyffels G.	Verbist A.
Olivier M.	Verhaegen Guido
Otte R.	Weckx H.
Peeters R.	Willems G.
Piot F.	Windels R.
Ramaekers J.	Wyninckx J.

Afwezig waren :

Anciaux V.	Daems J.
Baert F.	De Beul A.
Bascour J.	De Bondt F.
Beerden G.	de Bruyne H.
Boey F.	De Clercq Constant
Bonnel R.	Declercq Roger
Bourgeois A.	De Clercq Willy
Bourry M.	Deconinck A.
Buchmann J.	De Cordier A.
Canipel A.	De Coster M.
Capoen M.	De Croo H.
Carpels O.	De Grève L.
Caudron J.	De Keersmaecker P.
Claes Albert	De Kerpel P.
Colla F.	De Mey O.
Comelis F.	Desaeyere W.
Croux L.	De Winter A.
Cuvelier E.	D'Haeyer R.

D'Hondt-
Van Opdenbosch P.
Dillen K.
Duclos A. (Mevr.)
Dupré J.
Féris J.
Février S.
Gabriels J.
Gijs R.
Grootjans F.
Henckens J.
Herman-Michielsens L.
Hostekint R.
Houben F.
Jorissen W.
Kempinaire A.
Kenens M.
Kuylen H.
Kuijpers W.
Lahaye H.
Laridon A.
Leys P.
Maes R.
Maes-Van Robaeys M.
Mesotten W.
Nauwelaerts-Thues J.
Nutkewitz J.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Planckaert-Staessens C.
Poma K.
Rutten André
Rutten Mathieu
Schiltz H.

Sleeckx J.
Somers J.
Sprockeels G.
Storme M.
Taelman W.
Tindemans L.
Valkeniers J.
Van Acker F.
Van Belle I.
Van Biervliet L.
Vandekerckhove Rik
Van Den Broeck O.
Vanderborcht F.
Van der Elst F.
Vanderheyden V.
Vanderpoorten H.
Vandersmissen E.
Van De Velde L.
Vandezande R.
Van Elsen C.
Vanhaverbeke A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey R.
Vansteenkiste E.
Verberckmoes F.
Verhaegen Joris
Verleysen W.
Vemimmen W.
Verroken J.
Vreven A.
Walt Niel L.
Willockx F.

De Loore-
Raeymaekers J.
De Rouck G.
Detiège L. (Mevr.)
De Vlies P.
Eyskens M.
Flamant E.
Hancké L.

Lavens A.
Martens W.
Pans L.
Steyaert R. (Mej.)
Van Elslande R.
Van Grembergen P.
Van Renterghem W.
Vergeylen J.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

DE VOORZITTER : De zonder gevolg gebleven naamstemming zal bij het begin van de volgende openbare vergadering worden herhaald. Deze vergadering zal plaatshebben morgen, woensdag 19 december, om 13.30 uur. Er zal dan eveneens gestemd worden over het ontwerp van decreet houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen.

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 19.55 uur.*

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 51)

Schriftelijke vragen werden ingediend door de heren J. Bascour, A. Bourgeois, G. Cardoen, J. Caudron, W. Claeys, A. De Beul, P. De Vlies, I. Egelmeers, J. Gabriels, W. Kuijpers, mevrouw A. Duclos, de heren A. Laridon, J. Valkeniers, C. Van Elsen, P. Van Grembergen, E. Vansteenkiste en F. Willockx.

Afwezig waren met kennisgeving van een gewettigde reden :

Akkermans P.
Calewaert W.
Chabert J.

Claes Willy
Danschutter L.
Declercq Tijl